

การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนอ่านตามแบบ

ปริญญานิพนธ์
ของ
สมคิด บุญบูรณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
สิงหาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนอ่านตามแบบ

บทคัดย่อของ
ของ
สมคิด บุญบูรณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
สิงหาคม 2546

นางสาวสมคิด บุญบูรณ์. (2546). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มี
ปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนอ่าน
ตามแบบ. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.เตือนใจ เกียวซี , รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีสอนอ่านตามแบบ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นนี้ เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการ
อ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนบ้านห้วยไคร้
จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง และใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ
4 วัน วันละ 20 นาที รวม 32 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นนี้คือ หนังสืออ่านนอกเวลา
ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง บ้านของผม ของสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษา
แห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบของ วิลคอกซัน(The Wilcoxon
Matched Pairs Signed – Ranks Test)

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ทางการอ่าน มีความสามารถในการอ่าน
ภาษาไทยหลังจากได้รับการสอนอ่านตามแบบสูงขึ้น
2. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีความสามารถในการอ่านภาษา
ไทยก่อนและหลังจากการใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

A STUDY ON READING ABILITY OF THE CHILDREN WITH LEARNING
DISABILITIES IN PRATHOM SUKSA III BY USING MODELLED READING

AN ABSTRACT
BY
SOMKID BUNBOON

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University
August 2003

Somkid Bunboon. (2003). *A Study on Reading Ability of the Children with Learning Disabilities In Prathom Suksa III By Using Modelled Reading*. Master thesis, M.Ed. (Special Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assist Prof. Dr.Tuanjai Keawsii , Assoc. Prof. Wiraporn Phongajarn.

The purpose of this research was to study the reading competence in Thai Language for students with learning disabilities applying Modelled Reading.

The subjects for this study were 8 third grade student with learning disabilities of Huaykrai Primary school,Sukhothai, who were in the second semester of the 2002 academic year by using purposive sampling. The duration of the study was 8 weeks (4 days a week , 20 minutes a day). The instruments for data collection were the second grade supplementary book produced by the office of National Primary Education Commissioner, Ministry of Education and Assessment Test constructed by a researcher. The data were analyzed using Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test.

The findings of this study were as follows :

1. The reading ability of the learning disabilities children by Modelled Reading was at high level.
- 2.The comparison of the pretest and posttest scores yielded significant difference at .05 level. The posttest scores increased.

ปริญญานิพนธ์

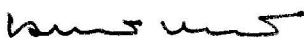
เรื่อง

การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนอ่านตามแบบ

ของ

นางสาวสมคิด บุญบูรณ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

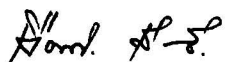

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)

วันที่ 30 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

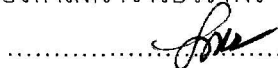
ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดือนใจ เกียวชัย)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เตือนใจ เกียรติ รongศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์ ศาสตราจารย์ ศรียา นิยมธรรม ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือตลอดจนให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ จนกระทั่งสำเร็จลุล่วง ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ดนยา วงศ์ธนะชัย อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม อาจารย์ดำรงศักดิ์ ช่างพินิจ ผู้ซึ่งให้ความกรุณาและช่วยเหลือในการตรวจแบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สกล - อาจารย์สุวคนธ์ เกิดผล อาจารย์สมศรี สมบูรณ์ ที่เป็นกำลังใจ ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการเรียนและการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณะครู ผู้ปกครองโรงเรียนบ้านห้วยไคร้ ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณะครูโรงเรียนบ้านแม่ทุเลา ที่ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา และให้ความสะดวกในการทำวิจัย

ขอขอบคุณอาจารย์อัจฉรา นาคทรัพย์และครอบครัว ที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ที่ให้กำลังใจ กำลังทรัพย์ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขออุทิศเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา และมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณครูอาจารย์ ทุก ๆ ท่าน ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

สมคิด บุญบูรณ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
	ตัวแปรที่ศึกษา	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
	เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities)	7
	ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) ...	7
	สาเหตุของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	8
	ประเภทของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้	11
	ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน	12
	การคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน	14
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	16
	การสอนอ่านภาษาไทย	16
	ความหมายของการอ่าน	16
	ความสำคัญของการอ่าน	17
	จุดมุ่งหมายของการอ่าน	20
	ประเภทของการอ่าน	21
	วิธีการสอนอ่าน	23
	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านตามแบบ	25
	ทฤษฎีการเรียนรู้จากการเลียนแบบ	25
	ทฤษฎีการเรียนรู้จากการฝึก	26
	ทฤษฎีการเสริมแรง	27
	การสอนอ่านตามแบบ	27

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)	ความหมายของการสอนอ่านตามแบบ	27
	วิธีการสอนอ่านตามแบบ	28
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	30
	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ.....	30
	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ.....	30
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	32
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	32
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	34
	แบบแผนการทดลอง	36
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	44
	ความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	44
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	47
	อภิปรายผล.....	47
	ข้อเสนอแนะ	48
	บรรณานุกรม.....	50
	ภาคผนวก.....	55
	ภาคผนวก ก	56
	ภาคผนวก ข	58
	ภาคผนวก ค	61

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ง	70
ภาคผนวก จ	100
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	165

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง	36
2 คะแนนความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้วิธี การสอนอ่านตามแบบ.....	42
3 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำ ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ก่อน และหลังได้รับวิธีการสอนอ่านตามแบบ.....	43
4 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบ.....	59

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้คนที่ 1	62
2 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้คนที่ 2	63
3 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้คนที่ 3	64
4 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้คนที่ 4	65
5 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้คนที่ 5	66
6 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้คนที่ 6.....	67
7 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้คนที่ 7	68
8 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้คนที่ 8.....	69
9 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน	73

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ซึ่งถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 8) เราใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างคนไทยทั้งชาติให้มีความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมาย แลกเปลี่ยนความต้องการ ถ่ายทอดความรู้ ความคิดประสบการณ์ และศิลปวิทยาการ ทั้งยังทำหน้าที่บูรณาการทางสังคม ส่งเสริมความมั่นคง ถ่ายทอดประเพณี และวัฒนธรรมของชาติ นอกจากนั้นภาษาไทยยังใช้ในการแสวงหาความรู้ หาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ (ศศิธร วงศ์ชาติ. 2542 : 1) รวมถึงเป็นเครื่องมือพื้นฐานแห่งการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ อันจะทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นภาษาไทยจึงมีความสำคัญที่ทุกคน โดยเฉพาะนักเรียน นักศึกษาต้องศึกษาเรียนรู้ให้เกิดทักษะที่ดีสามารถนำไปใช้ในการศึกษาหาความรู้ได้

ทักษะทางภาษาไทยตามลักษณะของการสื่อสารนั้น แบ่งออกเป็นสองภาคคือ ภาครับ ได้แก่ ทักษะการฟังและการอ่าน ภาคแสดง ได้แก่ ทักษะการพูดและการเขียน ซึ่งสัดส่วนในการสื่อสารในชีวิตประจำวันคือ เราฟังมากกว่าพูด พูดมากกว่าอ่าน อ่านมากกว่าเขียน และการอ่านก็เป็นทักษะหนึ่งที่ต้องอาศัยประสบการณ์และการฝึกฝนอย่างเพียงพอ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างพื้นฐานทางภาษาด้านการอ่านให้กับเด็กตั้งแต่ในระยะเริ่มแรก ซึ่งเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่จะช่วยให้เกิดความรู้ ความคิด ที่เหมาะสมและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคปัจจุบัน ตลอดจนเลือกรับข่าวสารต่าง ๆ อย่างชาญฉลาดและเกิดประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด

การศึกษาไทยในยุคของข่าวสารที่ไร้พรมแดนหรือที่เรียกว่ายุคโลกาภิวัตน์ ก็ได้นำมาสู่ยุคของการปฏิรูปการศึกษาขึ้น เพื่อหาข้อบกพร่องและการแก้ไขปัญหาทางการศึกษาและพบว่าทุกระดับของการศึกษานั้นมีปัญหาอยู่ที่เรื่องของการสอน อันส่งผลถึงคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งปัญหาและอุปสรรคที่เป็นปัญหาใหญ่ เรียกได้ว่าเป็นปัญหาระดับโลก ก็คือ การสอนภาษา หรือ การสอนอ่าน ที่ส่งผลกระทบถึงการเรียนการสอนวิชาการหรือกลุ่มประสบการณ์อื่นๆทั้งในระดับต้นและระดับสูง แม้การประกอบอาชีพ การปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่จำเป็นต้องใช้การอ่านเป็นส่วนสำคัญ (บันลือ พฤษะวัน. 2542 : 8) เพราะเราใช้การอ่านไปตลอดชีวิต เนื่องจากการอ่านเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของแต่ละคน เช่น การสั่งอาหารในร้านอาหาร การอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน เป็นต้น (Crealock & Bacher. 1995 : 247 ; citing Durkin. 1987)

การอ่านมีความสำคัญในหลักสูตรทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นส่วนใหญ่ จึงจำเป็นที่ครู ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องควรเห็นความสำคัญของการอ่านและเอาใจใส่ในเรื่องการอ่านของบุตรหลานตนเองอย่างแท้จริง โดยเฉพาะการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นรากฐาน สำหรับการอ่านในระดับสูงต่อไป นอกจากนี้การอ่านก็ยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ด้านอื่นๆ (Bos. 1991 : 92)

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) จึงได้กำหนดจุดประสงค์ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการและทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนิสัยรักการอ่าน เพราะการเรียนภาษาไทยจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้น สิ่งที่สำคัญต่อการเรียนคือ การอ่าน ที่จะช่วยให้เด็กสามารถนำไปสู่การเรียนรู้ได้ในทุกแขนงวิชา หากแต่ในปัจจุบันพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มิมีปัญหาด้านการอ่าน คือ นักเรียนอ่านไม่คล่อง ไม่มีนิสัยรักการอ่าน (กรมวิชาการ. 2544 : 55)

อย่างไรก็ตามยังมีเด็กอีกเป็นจำนวนมากในโรงเรียนที่เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และในจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ (LD) จะมีมากที่สุด โดยเฉพาะการอ่านเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะมีงานวิจัยจำนวนมากระบุว่า กว่าครึ่งหนึ่งของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้จะมีปัญหาในการอ่าน (ผดุง อารยะวิญญู. 2542 : 69) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะต้องหาวิธีการสอนที่เหมาะสม ที่จะช่วยให้เด็กพัฒนาการอ่านได้ดีขึ้น

วิธีการสอนอ่านที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านดีขึ้นมีหลายวิธี เช่น การสอนอ่านแบบเพื่อนสอนเพื่อน การสอนอ่านแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา หรือการสอนอ่านโดยใช้เด็กโตช่วยเด็กเล็กในการฝึกอ่านเป็นรายบุคคลจะได้ผลดีมาก (กรมวิชาการ. 2543 : 11; Bloom. 1984;Cohen and kulik. 1981;Fogarty and Wang. 1982;Labbo and Teale. 1990.) ซึ่งที่กล่าวมาต่างก็มีผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการทดลองในด้านวิธีการสอนอ่านส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการอ่านที่ดีขึ้น และวิธีการสอนอ่านอีกวิธีหนึ่งที่เป็นนวัตกรรมใหม่ในการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาในด้านการอ่านและได้ผลดี คือ การสอนอ่านตามแบบ ซึ่ง Deppeler ได้ทำการวิจัยและได้ผลดีที่ประเทศออสเตรเลีย

จากการที่นักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 74 คน โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ ได้รับการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2544 ของกรมวิชาการกลุ่มทักษะ คือ คณิตศาสตร์กับภาษาไทย ในวิชาภาษาไทยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุงถึง ร้อยละ 28 ซึ่งสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจเนื่องมาจากนักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทดลองการสอนอ่านภาษาไทยสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านของเด็กเพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาการอ่านให้ดียิ่งขึ้น และมีประสิทธิภาพสามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารหรือสื่อความหมายจากตัวอักษรในหนังสือที่อ่านได้ โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการสอนอ่านให้กับครู ผู้ปกครอง หรือบุคคลทั่วไป ที่มีปัญหาในการสอนอ่านให้กับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านสืบต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วิธีสอนอ่านตามแบบ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านก่อนและหลังการสอนอ่านตามแบบ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนภาษาไทยโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาได้นำไปพัฒนาความสามารถด้านการอ่านให้กับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน รวมทั้งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้กับครูผู้สอนอื่นๆ ได้เลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับสภาพเด็กของตนเอง ตลอดจนแนะนำให้กับผู้ปกครองรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องได้นำไปปฏิบัติต่อเด็กของตนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ทางด้านการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบ้านห้วยไคร้ ตำบลวังน้ำขาว อำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 8 คน เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งเป็น

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีสอนอ่านตามแบบ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่ได้รับการตัดสินว่ามีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในตำแหน่งเปอร์เซนไทล์ที่ 5 มีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน อ่านหนังสือภาษาไทยไม่ออก อ่านไม่ได้ เป็นต้น

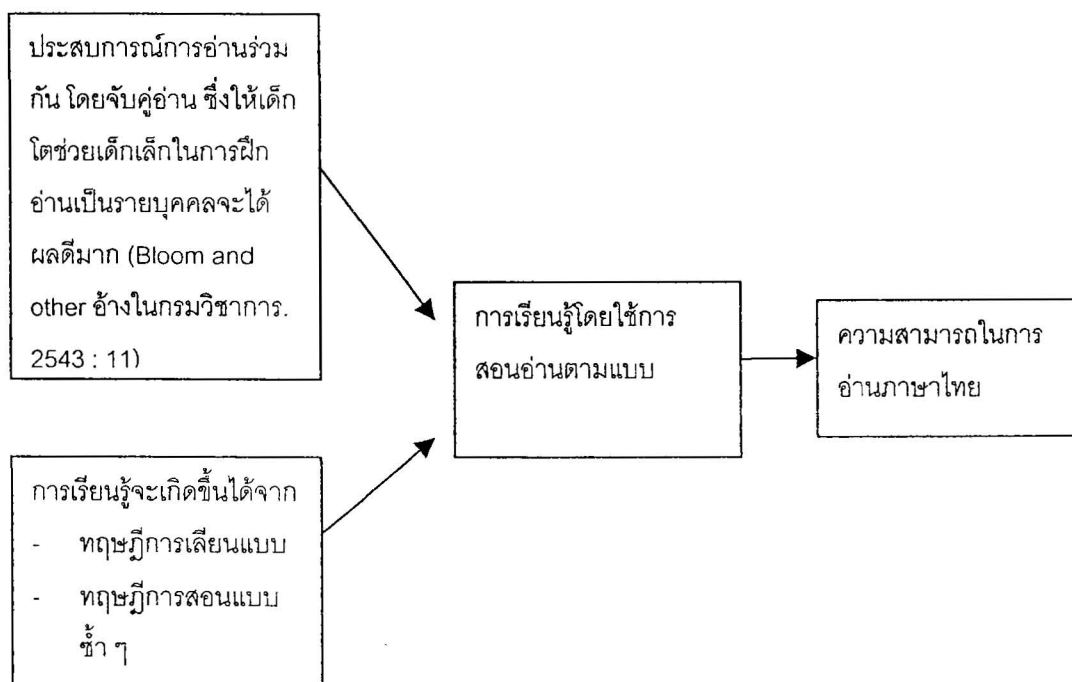
ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ทักษะในการอ่านออกเสียงคำได้และเข้าใจความหมายคำในหนังสืออ่านประกอบได้ ซึ่งวัดโดยการใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

การสอนอ่านตามแบบ หมายถึง วิธีสอนอ่านโดยให้ผู้ช่วยสอนจับคู่อ่าน (Reading Pairs) กับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการสอนอ่าน 6 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นอ่านตามแบบ (Modeling)
2. ขั้นค้นหาคำ (Word Search)
3. ขั้นฝึกอ่านคำ (Word Practice)
4. ขั้นตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว (Quick Word Check)
5. ขั้นอ่านคู่กัน (Paired Reading)
6. ขั้นอ่านตามลำพัง (Reading Alone)

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

แนวคิด / ทฤษฎี

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีความสามารถในการอ่านภาษาไทย หลังได้รับการสอนอ่านตามแบบอยู่ในระดับดี
2. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีความสามารถในการอ่านภาษาไทย หลังได้รับการสอนอ่านตามแบบสูงกว่าก่อนได้รับการสอนอ่านตามแบบ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities)
 - 1.1 ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
 - 1.2 สาเหตุของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
 - 1.3 ประเภทของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้
 - 1.4 ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
 - 1.5 การคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 2.1 การสอนอ่านภาษาไทย
 - 2.1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.1.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.1.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 2.1.4 ประเภทของการอ่าน
 - 2.1.5 วิธีการสอนอ่าน
 - 2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านตามแบบ
 - 2.2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้จากการเลียนแบบ
 - 2.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้จากการฝึก
 - 2.2.3 ทฤษฎีการเสริมแรง
 - 2.3 การสอนอ่านตามแบบ
 - 2.3.1 ความหมายของการสอนอ่านตามแบบ
 - 2.3.2 วิธีการสอนอ่านตามแบบ
 - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 2.4.1 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
 - 2.4.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities)

1.1 ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities)

มีผู้ให้ความหมายเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไว้หลายความหมาย ดังนี้

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้(Learning Disabled Children) หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างของขบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับความเข้าใจ การใช้ภาษาพูด หรือภาษาเขียน ซึ่งความผิดปกตินี้อาจเห็นได้ในลักษณะของการมีปัญหาในการรับฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกด หรือการคำนวณ ตลอดจนการรับรู้อันเป็นผลจากความผิดปกติทางสมอง แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อันเนื่องมาจากการมองเห็น ปัญญาอ่อน การไม่ได้ยิน การเคลื่อนไหวไม่ปกติเนื่องจากร่างกายพิการ มีอารมณ์แปรปรวนหรือเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา (ศรียา นิยมธรรม. 2537 : 3)

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้(Learning Disabilities) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในขบวนการทางจิตวิทยา ทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียนและการสะกดคำหรือมีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจาก ความบกพร่องทางร่างกาย แขน ขา ลำตัว สายตา การได้ยิน อารมณ์ และสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก (ผดุง อารยะวิญญู. 2539 : 115)

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยา ทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขน ขา ลำตัว สายตา การได้ยิน ระดับสติปัญญา อารมณ์ สภาพจิตเวชและสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 9)

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกระบวนการทางจิตวิทยาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือมากกว่าหนึ่งเรื่องขึ้นไป ความผิดปกติดังกล่าวจะเกี่ยวเนื่องกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษา การพูดหรือการเขียน ซึ่งอาจส่งผลถึงความสามารถที่บกพร่องไปเกี่ยวกับการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียนสะกดคำ ตลอดจนการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ รวมถึงสภาวะความพิการด้านการรับรู้ การที่สมองบาดเจ็บ สมองไม่อาจทำหน้าที่บางอย่างได้เล็กน้อย การมีปัญหาด้านการอ่าน (Dyslexia) และการมีปัญหาด้านภาษา (Aphasia) แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อันเนื่องจากความพิการด้านสายตา การได้ยินหรือร่างกายพิการตลอดจนการมีภาวะปัญญาอ่อน มีปัญหาทางอารมณ์หรือเด็กด้อยโอกาส (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 15)

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง ความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับ ความเข้าใจ การใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียน ซึ่งอาจจะปรากฏความบกพร่องให้เห็นในด้านความสามารถของการฟัง การคิด การพูด

การอ่าน การสะกดคำหรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ ความบกพร่องทางการเรียนรู้นี้ ยังรวมถึง สภาพความบกพร่องในการรับรู้ การได้รับบาดเจ็บทางสมอง การทำงานของสมอง สูญเสียไปเล็กน้อย ความบกพร่องในด้านการอ่าน (Dyslexia) ความบกพร่องทางด้านการฟัง และการพูด (Aphasia)

ความบกพร่องทางการเรียนรู้นี้ ไม่รวมถึง เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนอันเนื่องมาจาก ความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยินหรือการเคลื่อนไหว ความบกพร่องทางสติปัญญา ปัญหาด้านอารมณ์ หรือเด็กที่ด้อยโอกาสเนื่องมาจากสภาพสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมหรือ เศรษฐกิจ (Lerner. 1997 : 4)

ความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นความบกพร่องที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ทุกช่วงเวลาชีวิตของแต่ละคนได้เช่นกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรณีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ความต้องการของสิ่งแวดล้อมกับจุดเด่น และความต้องการของแต่ละคน (www.ldac-taac.ca. 2002 : 1)

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางจิตวิทยา ซึ่งทำให้เด็กมีปัญหาด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ นอกจากนี้ยังรวมถึงความผิดปกติทางสมองซึ่งส่งผลต่อการรับรู้ของเด็ก แต่ไม่รวมถึงเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาหรือเด็กที่มีความผิดปกติทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเด็ก

1.2 สาเหตุของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (LD)

ปัจจุบันเชื่อว่าเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อาจจะมีสาเหตุมาจากสมองทำงานผิดปกติโดยมีรายงานการวิจัยสนับสนุนดังนี้

1. พยาธิสภาพของสมอง การศึกษาเด็กที่มีบาดแผลทางสมอง เช่น คลอดก่อนกำหนด ตัวเหลืองหลังคลอด ฯลฯ แต่มีสติปัญญาปกติ พบว่ามีปัญหาการอ่านร่วมด้วย
2. ความผิดปกติของสมองซีกซ้าย โดยปกติสมองซีกซ้ายจะควบคุมการแสดงออกทางด้านภาษา และสมองซีกซ้ายจะมีขนาดโตกว่าซีกขวา แต่เด็ก LD สมองซีกซ้ายและซีกขวามีขนาดเท่ากัน และมีความผิดปกติอื่น ๆ ที่สมองซีกซ้ายด้วย
3. ความผิดปกติของคลื่นสมอง เด็ก LD จะมีคลื่นอัลฟาที่สมองซีกซ้ายมากกว่าเด็กปกติ
4. กรรมพันธุ์ เด็กที่มีปัญหาการอ่าน บางรายมีความผิดปกติของโครโมโซมคู่ที่ 15 และสมาชิกของครอบครัวเคยเป็น LD โดยที่พ่อแม่มักเล่าว่าเมื่อตอนเด็ก ๆ ตนเคยมีลักษณะคล้ายกัน
5. พัฒนาการล่าช้า เดิมเชื่อว่าเด็ก LD มีผลจากพัฒนาการล่าช้า แต่ปัจจุบันไม่เชื่อเช่นนั้นเพราะเมื่อโตขึ้นเด็กไม่ได้หายจากโรคนี้ (เบญจพร ปัญญาภย. 2543 : 13)

นักวิจัยได้พยายามหาสาเหตุที่ชัดเจน โดยหวังว่าในอนาคตอาจจะป้องกันและอาจจะช่วยให้วินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้อย่างแม่นยำ ปัจจุบันทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับโดยส่วนใหญ่ คือ ความบกพร่องทางการเรียนรู้มีรากฐานมาจากความผิดปกติของโครงสร้างและการทำงานของสมอง หรือในหลาย ๆ กรณีความผิดปกตินั้นเกิดขึ้นตั้งแต่ก่อนคลอด และมีงานวิจัยทางพันธุกรรมได้ให้หลักฐานที่สรุปได้ว่าความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยเฉพาะความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและความบกพร่องทางด้านคณิตศาสตร์นั้น อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม (คันทันย์ ฉัตรคุปต์. 2544 : 10 – 11)

ผดุง อารยะวิญญู กล่าวไว้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อให้เกิดปัญหาในการเรียนเนื่องจากเด็กไม่สามารถเรียนได้ดีเท่ากับเด็กปกติทั่วไป การค้นหาความบกพร่องของเด็กส่วนมากเป็นหน้าที่ของบุคลากรทางสาธารณสุข บุคลากรทางการศึกษาอาจจำแนกการรับรู้ไว้ เพื่อจะได้หาทางจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับปัญหาของเด็กต่อไป สาเหตุของความบกพร่องนี้อาจจำแนกได้ ดังนี้

1. การได้รับบาดเจ็บทางสมอง

บุคลากรทางการแพทย์ที่ศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในหลายประเทศมีความเชื่อว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กเหล่านี้ ไม่สามารถเรียนรู้ได้ดีนั้น เนื่องมาจากการได้รับบาดเจ็บทางสมอง (Brain Damage) อาจจะเป็นการได้รับบาดเจ็บก่อนคลอด ระหว่างคลอด หรือหลังคลอดก็ได้ การบาดเจ็บนี้ทำให้ระบบประสาทส่วนกลางไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ อย่างไรก็ตามการได้รับบาดเจ็บอาจไม่รุนแรงนัก (Minimal Brain Dysfunction) สมองและระบบประสาทส่วนกลางยังทำงานได้ดีเป็นส่วนมาก มีบางส่วนเท่านั้นที่บกพร่องไปบ้าง ทำให้เด็กมีปัญหาในการรับรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของเด็ก แต่ปัญหานี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับทั้งหมด เพราะเด็กบางรายอาจเป็นกรณียกเว้นได้

2. กรรมพันธุ์

งานวิจัยเป็นจำนวนมากระบุตรงกันว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้บางอย่างสามารถถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ได้ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาเป็นรายกรณีพบว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้บางคน อาจมีพี่น้องที่เกิดจากท้องเดียวกัน มีปัญหาทางการเรียนรู้เช่นกัน หรืออาจมีพ่อแม่ พี่ น้อง หรือญาติใกล้ชิดมีปัญหาทางการเรียนรู้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการอ่าน การเขียน และการเข้าใจ มีรายงานการวิจัยที่น่าเชื่อถือได้ว่า เด็กฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน (Identical Twin) เมื่อพบว่าฝาแฝด คนหนึ่งมีปัญหาในการอ่าน ฝาแฝดอีกคนหนึ่งมักมีปัญหาในการอ่านด้วย แต่ปัญหานี้ไม่พบบ่อยนักสำหรับฝาแฝดที่มาจากไข่คนละใบ (Fraternal Twins) จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าปัญหาในการเรียนรู้อาจสืบทอดทางกรรมพันธุ์ได้

3. สิ่งแวดล้อม

สาเหตุทางสภาพแวดล้อมในที่นี้ หมายถึง สาเหตุอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การได้รับบาดเจ็บทางสมอง และกรรมพันธุ์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กภายหลังการคลอด เมื่อเด็กเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น การที่เด็กมีพัฒนาการทางร่างกายล่าช้า ด้วยสาเหตุบางประการ การที่ร่างกายได้รับสารบางประการอันเนื่องจากสภาพมลพิษในสิ่งแวดล้อม การขาดสารอาหารในวัยทารกและในวัยเด็ก การสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพของครู ตลอดจนการขาดโอกาสในการศึกษา เป็นต้น แม้ว่าองค์ประกอบทางสภาพแวดล้อมเหล่านี้จะไม่ใช่ว่าสาเหตุที่ก่อให้เกิดความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยตรง แต่องค์ประกอบเหล่านี้อาจทำให้สภาพการเรียนรู้ของเด็กมีความบกพร่องมากขึ้น (ผดุง อารยะวิญญู. 2542 : 7 – 8)

แมสโตรเพียร์และสกรักส์ กล่าวไว้ว่า ปัจจุบันยังไม่เป็นที่ประจักษ์ ถึงสาเหตุที่แท้จริงของความบกพร่องทางการเรียนรู้ แต่ก็เชื่อกันว่ามีสาเหตุเนื่องมาจากการทำงานของสมอง สมมติฐานซึ่งมีมูลเหตุที่เป็นไปได้ของการเกิดความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้น เนื่องจาก 3 ปัจจัยหลัก ดังนี้

1. ปัจจัยทางกายภาพ (Organic Factors) ซึ่งรวมถึง การบ่งบอกความแตกต่างในด้านขนาดหรือการทำงานของสมอง ที่อาจจะเนื่องมาจากความแตกต่างที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สมองกำลังพัฒนา ความก้าวหน้าทางการแพทย์ในปัจจุบัน ได้ค้นพบความผิดปกติของสมองโดยใช้วิธีการตรวจคลื่นไฟฟ้าสมอง (EEGs : Electroencephalograms) การตรวจคลื่นแม่เหล็ก (MRIs : Magnetic Resonance Imaging) การถ่ายภาพสมองด้วยเครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ (CAT : Computerized Axial Tomographic Scans) และการตรวจด้วยเครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์แบบพิเศษ (PET : Positron Emission Tomography Scans) ซึ่งทำให้ทราบถึงพื้นฐานทางระบบประสาทที่ชัดเจน พอที่จะเชื่อมโยงถึงสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้

2. ปัจจัยทางพันธุกรรม (Genetic Factors) เด็กที่พ่อแม่มีปัญหาทางการอ่านจะเป็นเด็กที่มีความเสี่ยงสูงต่อการมีปัญหาทางการอ่านเช่นเดียวกัน นอกจากนี้เด็กฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน (Identical Twins) มีโอกาสที่จะมีความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้นมากกว่าเด็กฝาแฝดที่เกิดจากไข่น้ำนอกไข่ (Fraternal Twins)

3. ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม (Environmental Factors) การขาดอาหาร ขาดสารอาหาร และการได้รับสารพิษ อาทิ แอลกอฮอล์ บุหรี่และโคเคน รวมทั้งภาวะก่อนคลอดหรือหลังคลอด ล้วนเป็นสาเหตุของการมีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เช่นเดียวกัน (Mastropieri & Scruggs. 2000 : 79 - 80)

จากคำกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้อาจเกิดจากการที่สมองได้รับบาดเจ็บทั้งก่อนคลอด ระหว่างคลอดและหลังคลอด ซึ่งสมองซีกซ้ายเป็นตัวควบคุมการแสดงออกด้านภาษา มีความผิดปกติคือมีขนาดเท่ากับสมองซีกขวา รวมถึงด้านพันธุกรรม และสภาพแวดล้อมที่ทำให้ความบกพร่องทางการเรียนรู้เพิ่มความรุนแรงขึ้น

1.3 ประเภทของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้(LD)

ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งประเภทของเด็กที่มีปัญหาทางเรียนรู้ (LD) ไว้ดังนี้

เบญจพร ปัญญา ยง แบ่ง LD ออกเป็น 4 ประเภทคือ

- 1.ความบกพร่องด้านการเขียนและการสะกดคำ
- 2.ความบกพร่องด้านการอ่าน
- 3.ความบกพร่องด้านการคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์
- 4.ความบกพร่องหลาย ๆ ด้านร่วมกัน

(เบญจพร ปัญญา ยง. 2543 : 4)

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ กล่าวว่า DSM IV (The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder) ได้ระบุประเภทของความบกพร่องในการเรียนรู้ว่า แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ความบกพร่องทางการอ่าน (Reading Disorder)
2. ความบกพร่องทางการเขียน (Disorder of Written Expression)
3. ความบกพร่องทางคณิตศาสตร์ (Mathematics Disorder)
4. ความสามารถที่ไม่เฉพาะเจาะจง(Learning Disorder Not Otherwise Specified)

(คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. 2544 : 25)

ผดุง อารยะวิญญู ได้จำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะของปัญหาในการเรียนรู้ของเด็กไว้ ดังนี้

1. ความบกพร่องของการฟังและการพูด เรียกว่า อเฟเซีย (Aphasia)
2. ความบกพร่องทางการอ่าน เรียกว่า ดิสเล็กเซีย (Dyslexia Child)
3. ความบกพร่องทางการเขียน อาจจำแนกเป็น 3 ลักษณะ คือ
 - 3.1 ดิสกราเฟีย (Dysgraphia)
 - 3.2 ความบกพร่องในการจำ (Recall Deficts)
 - 3.3 ความบกพร่องทางโครงสร้างของภาษา (Syntax Deficts)
4. ความบกพร่องทางคณิตศาสตร์ เรียกว่า ดิสแคลคูลี (Dyscalculia)
5. ความบกพร่องทางขบวนการคิด
6. ความบกพร่องด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง อาจจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ
 - 6.1 ความบกพร่องเกี่ยวกับสมาธิ
 - 6.2 ความบกพร่องด้านการรับรู้
 - 6.3 ความบกพร่องด้านการเคลื่อนไหว

(ผดุง อารยะวิญญู. 2542 : 23 – 33)

จากคำกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้มีหลายประเภท ได้แก่ ความบกพร่องทางการอ่าน การเขียน การสะกดคำ ทักษะการคิดคำนวณและด้านอื่น ๆ รวมกันด้วย

1.4 ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

นายแพทย์รูดอล์ฟ เบอร์ลิน เป็นบุคคลแรกที่ศึกษาปัญหาเกิดจากความไม่สามารถในการเรียนรู้ และบัญญัติศัพท์ คำว่า Dyslexia ส่วนในประเทศไทยความบกพร่องที่พบบ่อยที่สุดและมีผลกระทบต่อนักเรียนโดยเฉพาะในวัยประถมศึกษาประมาณร้อยละ 2 ถึง 8 (คันสนีย์ นัตรคุปต์. 2543 : 26)

นอกจากนี้ได้นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538 : 29) กล่าวถึงลักษณะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านดังนี้

1. การเคลื่อนไหวที่แสดงอาการเครียด เช่น อารมณ์เสีย หนีงอ
2. อ่านหลงบรรทัด อ่านซ้ำคำ
3. อ่านดกหล่น อ่านเพิ่มคำ หาคำมาแทนที่หรืออ่านกลับคำ
4. อ่านเรียงลำดับคำผิด สับสนตำแหน่ง ประธาน กริยา กรรม
5. อ่านสับสนระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน
6. อ่านช้าและตะกุกตะกัก
7. อ่านด้วยความลังเลไม่แน่ใจ
8. อ่านเอาเรื่องไม่ได้
9. บอกลำดับเรื่องราวไม่ได้
10. จำประเด็นสำคัญของเรื่องราวไม่ได้(อ่านได้แต่อธิบายไม่ได้)
11. แยกสระเสียงสั้น - ยาวไม่ได้

ศรียา นิยมธรรม (2540 : 42) กล่าวถึงลักษณะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน คือ

1. ขมวดคิ้ว นิ่งหน้าเวลาอ่าน
2. หลงบรรทัด
3. อ่านสลับคำ อ่านข้ามคำ
4. อ่านสลับตัวอักษร
5. การอ่านช้า การอ่านถอยหลัง
6. อ่านออกเสียงไม่ชัด
7. จับใจความของเรื่องที่อ่านหรือลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้

8. จับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้
9. เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้

ฯลฯ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541 : 11) กล่าวถึงลักษณะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ คือ

1. หลงบรรทัด อ่านซ้ำคำ
2. อ่านช้าและตะกุกตะกัก
3. จำข้อเท็จจริงพื้นฐานไม่ได้
4. อ่านคำในตำแหน่งที่ไม่ถูกต้อง
5. ไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องราวได้
6. สับสนระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน
7. ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวได้
8. อ่านตกหล่น อ่านเพิ่มคำ หาคำมาแทนที่ อ่านกลับคำ

เบญจพร ปัญญาวยง (2543 : 6) กล่าวถึงลักษณะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้คือ

1. อ่านช้า มีความยากลำบากในการอ่าน เช่น อ่านคำต่อคำจะต้องสะกดคำจึงจะอ่านได้
2. อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน
3. ไม่ระมัดระวังในการอ่าน จะเดาคำจากอักษรตัวแรก เช่น บาท เป็น บทที่ เมื่อนั้น เป็น บัดนั้น farm เป็น front
4. อ่านข้าม อ่านเพิ่มคำ อ่านผิดประโยคหรือผิดตำแหน่ง
5. อ่านโดยไม่เน้นคำ หรือเน้นข้อความบางตอน
6. จำคำศัพท์ได้จำกัด พยายามอธิบายความหมายของคำที่อ่านไม่ได้
7. ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้
8. เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้
9. จับใจความสำคัญหรือเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านไม่ได้
10. ไม่รู้จักเดาคำจากคำหรือประโยคที่อยู่หน้าหรือหลังคำหรือย่อหน้านั้นๆ

จากข้อมูลดังกล่าวพอสรุปได้ว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากสมองบาดเจ็บ ทำให้เกิดการใช้ความสามารถในด้านการรับรู้ภาษา และการประสานงานของกล้ามเนื้อ ซึ่งเป็นสาเหตุของการมีปัญหาดังกล่าว และก่อให้เกิดความลำบากในการอ่านหนังสือ ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

1.5 การคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

พิจารณาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับระดับสติปัญญาของเด็กคนเดียวกัน คือ เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคิดคำนวณต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง เช่น เด็กที่มี IQ .120 แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมต่ำหรือวิชาใดวิชาหนึ่งต่ำ

1. คำนึงถึงความสามารถเฉพาะทาง สังเกตจากเด็กที่มีสติปัญญาปกติหรือสูงกว่าปกติ แต่มีปัญหาในการเรียน ซึ่งเด็กจะมีความบกพร่องในการรับรู้ หรือการทำงานของสมองเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำกับข้อมูล เช่น เด็กที่ผิดปกติด้านการเขียน เขียน ก เป็น ก สลับอักษรหน้าและหลัง เช่น บก เป็น กบ เป็นต้น

2. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สังเกตจากความแตกต่างของเด็กกับเพื่อนว่า สิ่งใดที่เพื่อนทุกคนทำได้ แต่เด็กคนนั้นยังทำไม่ได้ มีความยุ่งยาก สับสนเกี่ยวกับเรื่องวัน เช่น วันนี้ พรุ่งนี้ แต่ไม่รู้ว่ามีเมื่อไร เป็นต้น สับสนเกี่ยวกับเรื่องเวลา เช่น นิด 9.00 น. ตอนเช้า มา 9.00 น. ตอนกลางคืน เป็นต้น

3. หาจุดตัดของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พิจารณาจากการกำหนดค่าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ถ้าเด็กคนใดได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่ครูกำหนด เด็กคนนั้นจะเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 15)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ทำการพิจารณาเพื่อคัดแยกเด็กดังนี้

1. ด้านพฤติกรรม มีพฤติกรรมไม่สมวัยอันอาจนำไปสู่ความบกพร่องทางบุคลิกภาพ และการปรับตัวความผิดปกติทางความประพฤติที่เป็นปัญหา และความผิดปกติทางอารมณ์และอาการทางประสาท

ในส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะตรวจสอบโดย

1.1 ผลการเรียนด้อยลงกว่าเดิม

1.2 มีการเคลื่อนไหวอริยาบถมากหรือน้อยผิดปกติ

1.3 ความคิดอ่านที่แปลกและไม่เป็นจริง

1.4 มีความวิตกกังวลอย่างกะทันหันมากเกินไปอย่างไม่สมเหตุผล

1.5 การใช้ภาษาและคำพูด เช่น มีพัฒนาการช้ากว่าวัย วกวน สับสนซ้ำแล้วซ้ำเล่าในคำหรือข้อความเดียวกัน เลื่องลอยกว่าที่เคยเป็น จับใจความไม่ได้หรือไม่สัมพันธ์กับเหตุการณ์

1.6 การรับรู้เสียไป เช่น เกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่ และบุคคล หรือการเห็น การได้ยิน ได้กลิ่น รุสต่าง ๆ

1.7 แยกตัวเองออกจากสังคม เช่น ไม่สบตาคนอื่น ไม่ยิ้มด้วย ไม่ชอบอยู่หรือทำ

กิจกรรมร่วมกับผู้อื่น

1.8 ความคิดและการกระทำต่าง ๆ หมกมุ่นเวียนอยู่แต่ในตนเองโดยไม่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

1.9 มีการกระทำหรือท่าทางซ้ำ ๆ แบบเดียวกัน ชอบเล่นกับตัวเอง เช่น โยกตัว บั่นมือ กระพือนิ้ว ยกคิ้วหล่อกตา เป่าปาก เป็นต้น

1.10 มีความอ่อนไหวต่อสิ่งเร้าหรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบตัวได้ง่าย แต่ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นดูไม่เหมาะสม

1.11 มีความบกพร่องทางอารมณ์ในการสัมพันธ์กับผู้อื่น

1.12 สติปัญญาและทักษะในด้านต่าง ๆ อาจเสื่อมลงกว่าเดิมก็ได้หรือบางอย่างอาจดีกว่าอย่างอื่นก็ได้

2. ด้านศึกษาประวัติ การเลี้ยงดู สภาพแวดล้อมทางบ้านและครอบครัว รวมทั้งการเยี่ยมบ้าน เพื่อสังเกตลักษณะสัมพันธ์ภาพที่บ้าน

3. พิจารณาจากผลทางพัฒนาการ ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย กล้ามเนื้อเล็กและกล้ามเนื้อใหญ่ ในกรณีที่เด็กได้ผ่านการเตรียมความพร้อมมาแล้ว (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 24 – 25)

ศรียา นิยมธรรม กล่าวว่า ทางเลือกในการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีอยู่หลายทาง ไม่มีวิธีใดที่ง่ายในการคัดแยก ทุกวิธีจะมีข้อจำกัดหรืออาจมีข้อชวนสงสัยและยังไม่มีทางเลือกใดที่เป็นกระบวนการซึ่งยอมรับกันทั่วไป และได้สรุปรายละเอียดของวิธีการต่าง ๆ ที่เป็นทางเลือกในการคัดแยกไว้ดังนี้

ทางเลือกที่ 1

วิธีดูความแตกต่าง (The Discrepancy Method) จะพิจารณาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับระดับสติปัญญาของเด็ก

ทางเลือกที่ 2

วิธีคำนึงถึงความสามารถเฉพาะทาง (The Specific Abilities Method) จะพิจารณาจากเด็กที่มีสติปัญญาปกติหรือดีกว่าปกติแต่มีปัญหาในการเรียน หรือมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาในการเรียนรู้ที่ดูจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตวิทยาซึ่งถูกระบุว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ทางเลือกที่ 3

วิธีคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (The Intraindividual Differences Method) จะสังเกตความแตกต่างในแต่ละวิชา เด็กจะไม่มีปัญหาในหลาย ๆ ด้าน หรือไม่มีปัญหาเป็นส่วนใหญ่ แต่จะมีความยุ่งยาก สับสนเฉพาะบางเรื่องหรือบางด้านเท่านั้น เช่น ด้านการอ่าน ด้านคิดคำนวณ ด้านสะกดคำ เรื่องความทรงจำ การสับสนเกี่ยวกับเรื่องเวลา หรือยุ่งยากกับการจัดระเบียบสิ่งของต่าง ๆ

ทางเลือกที่ 4

วิธีหาจุดตัดของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำ (The Low Achievement Cut-off Method)

เด็กทุกคนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำในระดับหนึ่งของวิชาใดก็ตาม อาจได้รับความช่วยเหลือโดยไม่คำนึงถึงสาเหตุว่าทำไมจึงมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ เช่น อาจกำหนดจุดของผลสัมฤทธิ์ต่ำที่ 10% คนใดที่ได้คะแนนต่ำใน 10 % ก็จะถูกระบุว่าเป็นผู้ที่ต้องได้รับการช่วยเหลือ (ศรียา นิยมธรรม. 2541 : 36-39)

สรุปได้ว่า การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คือ การชักประวัติ การสังเกตพฤติกรรมของเด็กทั้งทางพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตลอดจนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก ซึ่งมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ด้อยกว่าเด็กในระดับวุฒิภาวะเดียวกัน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.1 การสอนอ่านภาษาไทย

2.1.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านที่สนใจด้านการอ่าน และได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

การอ่าน เป็นกระบวนการทางสมอง ที่ต้องการใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ (วรณี โสมประยูร. 2537 : 121)

1. การอ่าน เป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมผสานเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด

2. การอ่าน เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความโดยการอ่าน

3. การอ่าน เป็นการสื่อความหมายที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้ จากผู้เขียน(ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน (บันลือ พฤษะวัน. 2538 : 2)

การอ่าน เป็นกระบวนการในการแปลความหมายตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นถ้อยคำหรือความคิดของตนเองแล้วผู้อ่านก็นำความคิด ความเข้าใจที่ได้จากการอ่านนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ (นภดล จันทรพิชญ. 2539 : 73)

การอ่าน เป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับข้องกับความรู้สึกรู้อารมณ์ ความเข้าใจในบทอ่าน และรับรู้ถึงความหมายของคำโดยอาศัยกระบวนการคิดเพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ในบทอ่าน (Rubin. 1993 : 6 – 7)

การอ่าน เป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ซึ่งรวมไปถึงความสามารถในการถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้น ๆ ในขณะที่ผู้อ่านได้รับจากสิ่งที่ผู้อ่านมองเห็น โดยใช้กระบวนการคิดระลึกถึงคำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็น แล้วสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่านได้ (Crawley. 1995 : 14 –15)

การอ่าน เป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำหรือความเข้าใจจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิดแล้วสามารถนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ (อรุณญา ฤาชัย. 2541 : 18)

การอ่าน เป็นกระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิดไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยทักษะการวิเคราะห์คำ ถอดความ ตีความ ขยายความ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน (ศศิธร วงศ์ชาลี. 2542 : 12)

การอ่าน เป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษร เป็นความคิดโดยอาศัยประสบการณ์เดิม แล้วนำความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป (เตือนใจ กรูยกระโทก. 2543 : 15)

จากความหมายของการอ่านดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำหรือความคิดของผู้อ่าน เพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่อ่านระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้มีความเข้าใจตรงกัน ทั้งนี้โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาประกอบแล้วนำความคิดความเข้าใจที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

2.1.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีคุณค่าอย่างยิ่ง ทำให้บุคคลสามารถใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เพื่อนำไปพัฒนาตนเองและเพื่อการดำเนินชีวิต ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้
2. เด็กที่อ่านเป็นย่อมได้รับการยอมรับ สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลในสังคมได้อย่างมั่นใจ
3. การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง
4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคต
5. การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีในการรับรู้ข่าวสาร เหตุการณ์บ้านเมือง

6. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวิเคราะห์ ตัดสินใจในการเลือกตัวแทนในด้าน การเมือง การปกครอง

7. การอ่านนับเป็นกิจกรรมสำคัญในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รับความ เพลิดเพลินและพัฒนาจิตใจอีกด้วย

8. การอ่านช่วยให้ผู้เรียนทราบและสามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม พัฒนาตนเองและอาชีพของตนได้

(บันลือ พฤษะวัน. 2538 : 10 –11)

การอ่าน เป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้แล้ว การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูก ต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2539 : 1)

การอ่าน จะเป็นทักษะสำคัญของการแสวงหาความรู้แล้ว การอ่านยังมีความสำคัญในด้าน อื่น ๆ อีกดังนี้

1. การอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะต้องการหาความรู้ในสาขา วิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือ

2. การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึกและความต้องการระหว่างบุคคลกับ บุคคล

3. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เป็นผู้ที่สำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะได้อ่าน เอกสารความรู้ในการปรับปรุงงานของตนเองอยู่เสมอ

4. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพราะถ้าเรา อ่านได้ก็สามารถทำความเข้าใจร่วมกับคนอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาที่ เกิดขึ้นให้ผ่านไปได้อย่างราบรื่น (เสริมศรี หอทิมาวารกุล. 2539:348)

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (กรมวิชาการ. 2544 : 7; อ้างอิงจาก ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. ม.ป.ป.) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัย ชรา การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสาร ทำให้ ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ ทุกคน การอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนา คุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และสนองความอยากรู้อยากเห็น นอกจาก นั้น การพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงบรรยายถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี พ.ศ. 2530 ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อ้างในกรมวิชาการ. 2544 : 7) สรุป ได้ดังนี้

1. การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีอื่น ๆ อาทิ การฟัง

2. การอ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่มีการจำกัดเวลาและสถานที่ สามารถนำไปไหนมาไหนได้

3. หนังสือเก็บได้นานกว่าสื่ออื่น ๆ ซึ่งมักมีอายุการใช้งานโดยจำกัด

4. ผู้อ่านสามารถฝึกการคิด และสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน

5. การอ่านส่งเสริมให้มีสมองดี มีสมาธินานกว่าและมากกว่าสื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ เพราะขณะอ่านจิตใจต้องมุ่งมั่นอยู่กับข้อความ พินิจพิเคราะห์ข้อความ

6. ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง จะอ่านคร่าว ๆ อ่านละเอียด อ่านซ้ำหรืออ่านตัวอักษร เป็นไปตามใจของผู้อ่าน หรือจะเลือกอ่านเล่มไหนก็ได้ เพราะหนังสือมีมากสามารถเลือกอ่านได้

7. หนังสือมีหลากหลายรูปแบบ และราคาถูกกว่าสื่ออย่างอื่น จึงทำให้สมองผู้อ่านเปิดกว้างสร้างแนวคิดและทัศนคติได้มากกว่า ทำให้ผู้อ่านไม่ติดอยู่กับแนวคิดใด ๆ โดยเฉพาะ

8. ผู้อ่านเกิดความคิดเป็นได้ด้วยตนเอง วินิจฉัยเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเอง รวมทั้งหนังสือบางเล่มสามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วย เมื่อปฏิบัติแล้วก็เกิดผลดี

สนิท สัตโยภาส (2545 : 93 – 94) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ มีความรอบรู้ไม่แคบอยู่เฉพาะเรื่อง ยิ่งถ้าได้อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือนิตยสารอยู่เป็นประจำแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านเป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก เมื่อเข้าวงสนทนากับใครก็จะร่วมสนทนาได้เข้าใจและเข้าสังคมได้โดยไม่ขัดเขิน

2. การอ่านจะช่วยพัฒนาความคิด และยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มากเมื่อมีความรู้มากย่อมก่อให้เกิดสติปัญญาที่แหลมคม ฉลาดปราดเปรื่องและอ่านถึงขั้นเชี่ยวชาญในเรื่องที่สนใจและติดตามอ่านก็ได้

3. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญของการศึกษา เพราะไม่ว่านักเรียนนักศึกษาจะเรียนวิชาใดล้วนต้องอาศัยการอ่านช่วยศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนทั้งสิ้น

4. การอ่านช่วยให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ เพราะการประกอบอาชีพทุกอาชีพย่อมอาศัยความรู้ความสามารถ ความชำนาญในการทำงาน ถ้าบุคคลใดพยายามแสวงหาความรู้ความสามารถใส่ตนให้ทันสมัยและสอดคล้องกับวิทยาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ ย่อมมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพมากกว่าผู้ที่ไม่พัฒนาตนเอง และวิธีการสำคัญประการหนึ่งที่จะได้ความรู้ประสบการณ์และความสามารถในการใหม่ ๆ คือ “ การอ่าน ”

5. การอ่านช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดีขึ้น ด้วยเหตุที่มีหนังสือในกลุ่มที่มีเนื้อหาซึ่ง

เสนอแนะเกี่ยวกับการวางตน การพูดจา การเข้าสังคม การแต่งกาย ตลอดจนแนะนำการปฏิบัติตนไปในทางที่เหมาะสมและทันสมัยมีอยู่มากมาย ถ้าผู้อ่านได้นำข้อแนะนำเหล่านั้นมาทดลองปฏิบัติตาม ก็จะทำให้บุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีได้

6. การอ่านช่วยแก้ปัญหาในใจได้ เพราะปัญหาที่เราประสบในชีวิตประจำวันอาจมีวิธีแก้ไขในหนังสือที่อ่านก็จะสามารถนำมาประยุกต์แก้ปัญหาของเราได้ เช่น ปัญหาชีวิต ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการดูแลลูก ปัญหากฎหมาย หรือปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เป็นต้น

7. การอ่านทำให้เกิดความจรรโลงใจ ได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนานช่วยให้จิตใจได้พักผ่อนหลังจากที่ได้เคร่งเครียดกับงานมา

8. การอ่านช่วยให้เราใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่า หรือเรียกว่า “ การอ่านช่วยฆ่าเวลาให้มีค่า ”

จากความสำคัญของการอ่านดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์ทุกคน เพื่อนำความรู้ที่ได้มาช่วยในการพัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ ความคิด ตลอดจนความสามารถในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตและอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.1.3 จุดมุ่งหมายในการอ่าน

การอ่านแต่ละครั้งจะมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งจุดมุ่งหมายในการอ่าน มีนักการศึกษาได้เสนอแนะจุดมุ่งหมายการอ่านไว้หลายประการ ดังนี้

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2533 : 21) กล่าวว่า การอ่านโดยทั่ว ๆ ไปมีจุดมุ่งหมายหลัก 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อบันเทิง
2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการหรือกระบวนการ (เพื่อ “ ทำเป็น ”)
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า (เพื่อ “ คิดเป็น ”)

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 127 – 128) แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความ อ่านสารคดี
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัวต่าง ๆ
4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้ เช่น การอ่านข่าว
6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จ ส่วนใดเป็นของจริง เช่น การอ่านคำ

โฆษณาต่าง ๆ

7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร
8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือการใช้เครื่องไฟฟ้า

9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะกับเนื้อเรื่องและเหมือนกับพูด เช่น อ่านบทละครต่าง ๆ

เกรลเล็ท (Grellet. 1994 : 4) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านดังนี้

1. การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
2. การอ่านเพื่อหาความรู้จากข้อมูลต่าง ๆ

สนิท ดั้งทวิ (2538 : 4) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อ
2. อ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น
3. อ่านเพื่อต้องการทราบข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง
4. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า
5. อ่านเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับในวงสังคม
6. อ่านเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

นภดล จันทรพิชญ (2539 : 74 – 75) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้
2. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงใจ
3. อ่านเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ
4. อ่านเพื่อฝึกทักษะในการอ่านออกเสียง

เดือนใจ กรูยกระโทก (2543 : 18) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหนังสือทุกครั้ง ผู้อ่านควรกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ อ่านเพื่อความสนุกสนานหรืออ่านเพื่อต้องการอยากรู้

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่กล่าวมาอาจสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่านนั้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด เพื่อความบันเทิง และเพื่อให้สามารถรู้เท่าทันกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ทั้งนี้จุดมุ่งหมายของการอ่านก็ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล รวมทั้งการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตต่อไป

2.1.4 ประเภทของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านไว้ดังนี้ คือ

เถกิงกิจ แก้วเสนห์ (2538 : 7 – 8) กล่าวถึงประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

1.การอ่านเงียบ (Silent Reading) การอ่านเงียบ หรือการอ่านในใจ มีบทบาทสำคัญต่อชีวิตประจำวันของคนในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก การอ่านประเภทนี้มีประโยชน์อย่างมากทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่ผู้อ่าน นักเรียนผู้เรียนดีเด่น ได้คะแนนยอดเยี่ยมจากการสอบมักเป็น

นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่าน นักธุรกิจหรือผู้มีอาชีพอื่น และผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต มักเป็นผู้มีความสนใจในการอ่านเช่นเดียวกัน การอ่านเงียบหรือการอ่านในใจ (Silent Reading) มีด้วยกันหลายชนิด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 1.1 การอ่านข่าวหนังสือพิมพ์
- 1.2 การอ่านนิยาย นวนิยาย หรือการอ่านเรื่องบันเทิง
- 1.3 การอ่านบทความหรือสารคดี
- 1.4 การอ่านตำรา แบบเรียน หรือข้อสอบ เป็นต้น

2. การอ่านออกเสียง (Lound Reading) การอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงตามตัวอักษรที่ปรากฏให้ถูกต้องตามอักขรวิธีหรือภาษาโดยใช้อวัยวะเกี่ยวกับการออกเสียง เช่น ริมฝีปาก เพดาน ลิ้น ฟัน หรือหลอดเสียง เป็นต้น ให้เคลื่อนไหวตามลักษณะของฐานที่เกิดแห่งเสียงนั้น ๆ การอ่านออกเสียงมีหลายชนิด เช่น

- 2.1 การอ่านออกเสียงเมื่อเริ่มเรียน
- 2.2 การอ่านออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักภาษาหรืออักขรวิธี
- 2.3 การอ่านออกเสียงเพื่อทดสอบวัดผล
- 2.4 การอ่านข่าวทางวิทยุ
- 2.5 การอ่านข่าวทางโทรทัศน์
- 2.6 การอ่านรายงานหรือการอ่านกล่าวตอบรายงาน
- 2.7 การอ่านบทพากย์ภาพยนตร์หรือบทละคร

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 126) แบ่งประเภทการอ่านจากการวิเคราะห์ตามลักษณะกระบวนการอ่านและการจำแนกประเภทการอ่านของนักวิชาการ ด้วยการนำมาสังเคราะห์โดยจัดเป็นหมวดหมู่ประเภทการอ่าน ดังนี้

1. แบ่งโดยคำนึงถึงเสียงเป็นหลัก
2. แบ่งโดยยึดสื่อที่นำมาใช้อ่าน
3. แบ่งโดยพิจารณาวิธีการอ่านเป็นหลัก
4. แบ่งโดยมุ่งเน้นที่ความมุ่งหมายในการอ่าน

จากที่นักการศึกษากล่าวถึงประเภทการอ่าน พอสรุปได้ว่า การอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ๆ คือ การอ่านในใจ(Silent Reading) และการอ่านออกเสียง(Oral Reading) ซึ่งผู้วิจัยขอกล่าวถึงการอ่านออกเสียงเพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ ไว้ดังนี้

วิธีการอ่านออกเสียง แบ่งออกได้เป็น 6 ชนิด

1. การอ่านออกเสียงเมื่อเริ่มเรียน
2. การอ่านออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักภาษาหรืออักขรวิธี

การอ่านออกเสียงตามหัวข้อนี้เป็นเครื่องชี้บ่งได้ว่า ผู้อ่านมีความรู้ในหลักภาษาไทย มากน้อยเพียงใด ในเรื่องต่างๆ ดังนี้

- อักษรนำ
- อักษรควบ
- คำแผลง
- คำพ้อง
- คำสมาส
- คำที่ออกเสียงหรือไม่ออกเสียงตัวสะกด
- การอ่านตัวเลข
- การอ่านตัวย่อ
- เครื่องหมายย่อคำต่างๆ

3. การอ่านออกเสียงเพื่อทดสอบหรือวัดผล

ใช้ทดสอบเพื่อความถูกต้องในการใช้ภาษา เพื่อประเมินผลหรือสำรวจตนเอง ได้ว่ามีทักษะเกี่ยวกับการออกเสียงถูกต้องมากน้อยเพียงใด

4. การอ่านข่าวทางวิทยุ

การอ่านข่าวทางวิทยุเป็นการอ่านออกเสียงอย่างหนึ่ง มีข้อควรเอาใจใส่และระมัดระวังคือ

- 4.1 อ่านออกเสียงฉะฉาน กังวาน ชัดเจน
- 4.2 การแบ่งวรรคตอน หรือการหยุดจังหวะให้เหมาะสมและถูกต้อง
- 4.3 ใช้ความเร็วตามเนื้อหาและเวลา
- 4.4 ออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักอักขรวิธี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียง ร ,ล และเสียง

ควบกล้ำ

- 4.5 ยึดขั้นตอนตามวิธีการอ่านเป็นหลักอย่างเคร่งครัด

5. การอ่านข่าวโทรทัศน์

2.1.5 วิธีการสอนอ่าน

การสอนอ่านมีหลายวิธีที่ช่วยให้ผู้อ่านมีพัฒนาการด้านการอ่านที่ดีขึ้นซึ่งผู้วิจัยขอกล่าวถึงวิธีการสอนอ่าน คือ

1. การสอนอ่านแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer Tutoring)

การสอนอ่านแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer Tutoring) เป็นวิธีการสอนที่มีผลงานวิจัยสนับสนุนว่ามีผลดี และเป็นประโยชน์แก่ผู้สอนและผู้เรียน กล่าวคือ ผู้สอนมีโอกาสเรียนเพิ่ม ได้ฝึกทักษะการพูด มีโอกาสทบทวนเนื้อหาวิชาความรู้ ทำให้มีโอกาสจดจำเนื้อหาได้แม่นยำยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ทำให้เกิดความเข้าใจถึงความต้องการและความสามารถของคู่อ่านด้วย ส่วนคู่อ่านทำให้มีทักษะทั้งได้ฝึกด้านภาษาและการสื่อสารมีการสร้างปฏิสัมพันธ์ทำให้มีเพื่อน มีความรู้เพิ่มขึ้น ที่สำคัญทำให้ผลการเรียนดีขึ้นด้วย (ผดุง อารยะวิญญู. 2542 : 86 – 97)

2.การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หรือการให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเอง เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการของครู โดยมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาในด้านความประพฤติ และปัญหาอื่น ๆ โดยมีความเชื่อว่า วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้จากกันและกัน และการเรียนรู้เช่นนี้ทำให้ผู้ที่เรียนช้าเกิดการเรียนรู้ได้ เนื่องจากภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดจาสื่อสารกันนั้นสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนนักเรียนมีวัยเดียวกัน จึงช่วยถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้เรียนรู้มาให้เพื่อน ๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบของเขาเอง ก็จะทำให้เขาเข้าใจในความรู้ที่แจ่มแจ้งยิ่งขึ้นเพราะว่าการพูดหรือการอธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นจะทำให้ผู้พูดเข้าใจและมองเห็นอย่างชัดเจนว่า ความคิดรวบยอด (Concept) ของเรื่องนั้น ๆ คืออะไร และในส่วนของผู้เรียนซึ่งรับฟังจากเพื่อนก็ได้รับประโยชน์ด้วย เนื่องจากเขาได้รับความสนใจเป็นพิเศษจากเพื่อนผู้สอนซึ่งเข้าใจปัญหาของตน เพราะลักษณะของปัญหาล้ายคลึงกันกับปัญหาที่ผู้สอนเคยประสบมาแล้ว นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้และเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้นกว่าการรับฟังจากครู เนื่องจากภาษาที่ใช้อยู่ในระดับเดียวกัน และยังรู้สึกเป็นอิสระ สบายใจ ที่จะรับรู้และซักถามปัญหา ข้อสงสัยต่าง ๆ ในการเรียนจากเพื่อนด้วยกันเองมากกว่าที่จะได้ถามจากครูเพราะไม่ต้องเกรงว่าจะเป็นที่ตลกขบขัน หรือดูถูกของใคร ทั้งนี้เป็นเพราะสัมพันธภาพของผู้เรียนทั้งสองฝ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มีการเรียนการสอนนั่นเอง

วิธีการของการให้ผู้เรียนช่วยเหลือหรือสอนกันเองนี้ แบ่งได้เป็น 2 แบบ ได้แก่

แบบที่ 1 การให้เด็กเก่งสอนเด็กอ่อน

แบบที่ 2 การให้เด็กชั้นสูงกว่าช่วยสอนเด็กชั้นต่ำกว่า

วิธีการสอนทั้ง 2 แบบนี้ สามารถจัดกลุ่มผู้สอนกับผู้เรียนเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มย่อย ๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน (กรมวิชาการ. 2544 : 61 – 63)

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านตามแบบ

2.2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกตและการเลียนแบบของ Albert Bandura

Bandura มีความเชื่อว่า การเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบและมีความเห็นว่าทั้งสิ่งแวดล้อมและตัวผู้เรียนมีความสำคัญเท่า ๆ กัน คนเรามี ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราอยู่เสมอ การเรียนรู้จึงเกิดจากการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมซึ่งต่างมีอิทธิพลต่อกันและกัน พฤติกรรมของคนเรา ส่วนมากจะเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observation Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) ซึ่งตัวแบบไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแบบที่มีชีวิตเท่านั้น แต่อาจจะเป็นตัวแบบ สัญลักษณ์ เช่น จากโทรทัศน์ ภาพยนตร์ การ์ตูนหรือจากหนังสือก็ได้

Bandura ได้อธิบายถึงกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเรียนรู้โดยตัวแบบว่ามีทั้งหมด 4 อย่าง คือ

1. กระบวนการความใส่ใจ (Attention)

ความใส่ใจของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าผู้เรียนไม่มีความใส่ใจ การเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบก็จะไม่เกิดขึ้น

2. กระบวนการการจดจำ (Retention)

การที่ผู้เรียนหรือผู้สังเกตสามารถที่จะเลียนแบบ หรือแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบได้ ก็เป็นเพราะผู้เรียนบันทึกสิ่งที่ตนสังเกตจากตัวแบบไว้ในความจำระยะยาว จึงเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมเลียนแบบจากตัวแบบได้แม้เวลาจะผ่านไปนาน และถ้าผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้เห็นตัวแบบแสดงที่จะต้องเรียนรู้ซ้ำ ก็จะเป็นการช่วยให้ความจำดีขึ้น

3. กระบวนการการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง (Reproduction)

กระบวนการการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบเป็นกระบวนการที่ผู้เรียน แปลสภาพ (Transform) ภาพพจน์ (Visual Image) หรือสิ่งที่จำไว้เป็นการเข้ารหัสเป็นถ้อยคำ (Verbal Coding) ในที่สุดแสดงออกมาเป็นการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมเหมือนกับตัวแบบ ปัจจัยที่สำคัญของกระบวนการนี้คือ ความพร้อมทางด้านร่างกายและทักษะที่จำเป็นจะต้องใช้ในการเลียนแบบของผู้เรียน ถ้าหากผู้เรียนไม่มีความพร้อมก็จะไม่สามารถที่จะแสดงพฤติกรรมเลียนแบบได้

4. กระบวนการการจูงใจ (Motivation)

แรงจูงใจของผู้เรียนที่จะแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบที่ตนสังเกต เนื่องมาจากความคาดหวังว่า การเลียนแบบจะนำประโยชน์มาให้ เช่น การได้รับแรงเสริมหรือรางวัล หรืออาจจะเป็นประโยชน์บางสิ่งบางอย่างมาให้ รวมทั้งการคิดว่าการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบจะทำให้ตนหลีกเลี่ยงปัญหาได้ ในห้องเรียนเวลาครูให้รางวัลหรือลงโทษพฤติกรรมของ นักเรียนคนใดคนหนึ่ง นักเรียนทั้งห้องก็จะเรียนรู้โดยการสังเกตและเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมหรือไม่แสดงพฤติกรรม

ปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกต

1. ผู้เรียนจะต้องมีความใส่ใจ (Attention) ที่จะสังเกตตัวแบบ ไม่ว่าเป็นการแสดงโดยตัวแบบจริงหรือตัวแบบสัญลักษณ์ ถ้าเป็นการอธิบายด้วยคำพูดผู้เรียนก็ต้องตั้งใจฟัง หรือถ้าจะต้องอ่านคำอธิบายก็ต้องมีความตั้งใจที่จะอ่าน
2. ผู้เรียนจะต้องเข้ารหัสหรือบันทึกสิ่งที่สังเกตหรือสิ่งที่รับรู้ไว้ในความจำระยะยาว
3. ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสดังพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ และควรจะทำซ้ำเพื่อจะให้จำได้
4. ผู้เรียนจะต้องรู้จักประเมินพฤติกรรมของตนเองโดยใช้เกณฑ์ (Criteria) ที่ตั้งขึ้นด้วยตนเองหรือโดยบุคคลอื่น (สรวงศ์ โค้วตระกูล. 2541 : 235 – 244)

2.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้จากการฝึกของ Thorndike

ธอร์นไดค์เชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้จากความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า(S) กับการตอบสนอง (R) ซึ่งการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องสร้างความเชื่อมโยงหรือพันธะ(Band หรือ Connection) ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยอาศัยการลองผิดลองถูก(Trial and Error) จนกว่าจะพบรูปแบบที่ดีหรือเหมาะสมที่สุด

หลักการเรียนรู้มี 3 ประการ คือ

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) หมายถึง สภาพความพร้อม หรือความพร้อมวุฒิภาวะของผู้เรียน ทั้งทางด้านร่างกาย อวัยวะต่าง ๆ ในการเรียนรู้และจิตใจ รวมทั้งพื้นฐานประสบการณ์เดิม สภาพความพร้อมของหู ตา ปะสาท สมอง กล้ามเนื้อ ประสบการณ์เดิมที่จะเชื่อมโยงกับความรู้หรือสิ่งใหม่ ตลอดจนความสนใจ ความเข้าใจต่อสิ่งที่เรียน ถ้าผู้เรียนเกิดมีความพร้อมตามองค์ประกอบดังกล่าว ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้

2. กฎของการฝึกหัด (Law of Exercise) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำบ่อย ๆ ก็ย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง ซึ่งกฎนี้เป็นการเน้นความมั่นคงระหว่างการเรียนรู้และการตอบสนองที่ถูกต้อง ย่อมนำมาซึ่งความสมบูรณ์แห่งการเรียนรู้ กฎของการฝึกหัดแบ่งออกได้เป็น

2.1 กฎแห่งการใช้ (Law of Use) หมายถึง การฝึกฝน การตอบสนอง อย่างใดอย่างหนึ่งอยู่เสมอ ย่อมทำให้เกิดพันธะที่แน่นแฟ้นระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง เมื่อบุคคลเกิดการเรียนรู้แล้วได้นำเอาสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้อยู่เสมอ ก็จะทำให้การเรียนรู้เกิดความมั่นคงถาวรไม่ลืม

2.2 กฎแห่งการไม่ใช้ (Law of Disuse) หมายถึง การไม่ได้ฝึกฝน หรือไม่ได้ใช้ ไม่ได้กระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ความมั่นคงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองอ่อนกำลังลง หรือลดความเข้มลง หรือเมื่อบุคคลเกิดการเรียนรู้แล้วไม่ได้นำความรู้ไปใช้ หรือไม่เคยใช้ ย่อมทำให้การทํากิจกรรมนั้นไม่ดีเท่าที่ควร หรืออาจจะทำให้ความรู้นั้นลืมเลือนไปได้

3. กฎแห่งความเป็นผล (Law of Effect) กฎนี้เป็นผลที่ทำให้เกิดความพอใจ กล่าวคือ เมื่ออินทรีย์ได้รับความพอใจ จะทำให้พันธะหรือสิ่งเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองมีความเข้มแข็งมั่นคง หรือเกิดความอยากจะเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น แต่ถ้าอินทรีย์ได้รับผลที่ไม่พอใจก็จะทำให้ไม่อยากเรียน หรือเกิดความเบื่อหน่าย เป็นผลเสียต่อการเรียนรู้ (เยาวพา เดชะคุปต์. 2542 : 61 – 62)

2.2.3 ทฤษฎีการเสริมแรงของ Skinner

สกินเนอร์ เป็นผู้คิดทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำหรือแบบปฏิบัติการ ซึ่งมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน คือ Operant Conditioning Theory หรือ Instrumental Conditioning Theory หรือ Type – R Conditioning Theory ซึ่งเน้นถึงการเสริมแรง (Reinforcement) ซึ่งการเสริมแรงแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ตัวเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง สิ่งเร้าใด ๆ ซึ่งเมื่อนำมาใช้แล้วทำให้อัตราการตอบสนองเพิ่มขึ้น เช่น คำชมเชย รางวัล อาหาร

2. ตัวเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) หมายถึง สิ่งเร้าใด ๆ ซึ่งเมื่อนำมาใช้แล้วทำให้การตอบสนองเพิ่มขึ้นในทางลบ เป็นตัวเสริมแรงทางลบ เช่น เสียงดัง อากาศร้อน คำตำหนิ กลิ่น การทำโทษ เป็นการนำตัวเสริมแรงลบเข้ามา เพราะการทำโทษบางอย่างหากนำมาใช้จะมีผลให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนไปในลักษณะที่เข้มข้น (เยาวพา เดชะคุปต์. 2542 : 62 – 63)

2.3 การสอนอ่านตามแบบ

2.3.1 ความหมายของการสอนอ่านตามแบบ

การสอนอ่านตามแบบ เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่ใช้วิธีการจับคู่อ่าน (Reading Pairs) โครงสร้างของเทคนิคนี้ เป็นการผสมผสานกับยุทธศาสตร์การสอนอ่านที่สำคัญหลายประการ เช่น การเรียนรู้ที่จะอ่านโดยการอ่าน (Learning to Read by Reading) ใช้ระยะเวลาในการทำงานสูง (High Rates of Time on Task) การเลียนแบบนักอ่านที่มีความสามารถในการอ่าน (Modelling by a Competent Reader) และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (A Supportive Environment) เป็นเทคนิคการสอนที่มีองค์ประกอบในการสอนอ่านหลายอย่าง โดยการใช้เพื่อนสอนเพื่อนหรืออาสาสมัครช่วยในการสอนอ่าน วิธีนี้สร้างขึ้นมาจากพื้นฐานของการวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าการได้รับการสนับสนุนหรือการทำงานกับแม่แบบที่ได้รับการฝึกมาอย่างเหมาะสม ทำให้เด็กทุกคนมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จในการอ่านโดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง (Deppeler. 1998 : 154)

จากคำกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า วิธีการสอนอ่านตามแบบ เป็นวิธีการสอนที่ผสมผสานเทคนิคการสอนที่หลากหลายไว้ด้วยกัน โดยใช้หลักการของ Paired Reading เข้ามาช่วยในการพัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.3.2 วิธีการสอนอ่านตามแบบ

การสอนอ่านตามแบบ ประกอบด้วยขั้นตอนทั้งหมด 6 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 อ่านตามแบบ (Modeling)

- ผู้ช่วยสอนการอ่านจะอ่านคำตามที่ผู้อ่านชี้คำนั้น โดยให้ผู้อ่านชี้คำในหนังสือ โดยเรียงจากซ้ายไปขวา (การชี้นิ้วไปตามตัวอักษรเป็นการบอกตำแหน่งของคำที่อ่านและฝึกการเคลื่อนไหวของสายตา)

- ผู้ช่วยอ่านจะอ่านในอัตราความเร็วเท่าที่ผู้อ่านจะสามารถชี้คำนั้นๆ ได้สบายๆ และจะต้องไม่อ่านเร็วกว่าผู้อ่านชี้คำๆ นั้น

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ (Word Search)

- ให้ผู้อ่านปิดเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยมือทั้งสองข้าง

- ผู้ช่วยสอนการอ่าน อ่านออกเสียงคำที่อยู่ในเรื่องดังๆ 1 คำ แล้วให้ผู้อ่านอ่านออกเสียงตาม

- ให้ผู้อ่านเปิดมือออก และให้ค้นหาคำที่อ่านออกเสียงในเรื่องคำนั้น

ข้อสังเกต

1. ในการเลือกคำที่จะให้ผู้อ่านหา ควรเป็นคำใหม่(ที่ผู้อ่านไม่เคยอ่านมาก่อน) เป็นคำที่ไม่ธรรมดา และเป็นคำที่หาได้ง่าย เช่น วันเกิด หรือ ไม้กวาด

2. หากผู้อ่านมีทักษะมากพอ อาจเลือกคำที่ยากขึ้นหรือคำที่อาจผิดง่ายมากขึ้น เช่น คำที่ผู้อ่านอาจสับสน เนื่องจาก

- การมีอักษรคล้ายกัน เช่น กลม – กมล หรือ ปืน – ปีน
- หรือคำที่เหมือนกันแต่แตกต่างเล็กน้อยที่ตัวสะกด เช่น ขน – ขบ,

ดาว – ดาบ

3. ในการหาคำ ถ้าผู้อ่านไม่สามารถหาคำได้ภายใน 2 – 3 นาที ผู้ช่วยสอนการอ่านควรกระตุ้นให้ผู้อ่านหาคำ พร้อมกันนี้ก็ให้การเสริมแรงตลอด อาจสังเกตจากความพยายามในการหาคำของผู้อ่าน เมื่อผู้อ่านหาพบควรชมด้วยคำว่า “ เก่งมาก เธอหาพบแล้ว ”

4. การเลือกคำที่ให้ผู้อ่านหาอาจเลือกคำที่ซ้ำๆ กัน แล้วให้ผู้อ่านนับว่ามีกี่คำ และในบางเรื่องอาจเลือกมาสัก 6 คำ

ขั้นที่ 3. ฝึกอ่านคำ (Word Practice)

- ผู้ช่วยสอนการอ่าน ชี้ไปยังคำใดคำหนึ่งที่เลือกให้ผู้อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้ผู้อ่านออกเสียงอ่านให้ดังๆ

- ผู้อ่านควรอ่านคำนี้ซ้ำๆ และอ่านซ้ำให้ครบ 6 คำ (ตามขั้นที่ 2)

ขั้นที่ 4. ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว (Quick Word Check)

- ผู้ช่วยสอนการอ่าน ชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกไว้ในขั้นที่ 2
- ผู้อ่าน อ่านออกเสียงคำตามที่ผู้ช่วยสอนการอ่านชี้ จนครบ 6 คำ

หมายเหตุ

ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบการอ่านของผู้อ่าน สามารถอ่านคำต่าง ๆ ได้คล่องและอ่านได้อย่างถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5. อ่านคู่กัน (Paired Reading)

- ผู้ช่วยสอนการอ่านจะอ่านเนื้อเรื่องไปพร้อม ๆ กับผู้อ่าน ผู้ช่วยสอนการอ่านต้องพยายามอ่านล่วงหน้าก่อนผู้อ่านเล็กน้อย
- ในขณะที่อ่านพร้อมกันให้ผู้อ่านชี้ตัวหนังสือนั้นไปด้วย ส่วนผู้ช่วยสอนการอ่านพยายามอ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่ผู้อ่านชี้

ขั้นที่ 6. อ่านตามลำพัง (Reading Alone)

หลังจากที่ได้รับการฝึกมาทั้ง 5 ขั้นแล้ว จะทำให้ผู้อ่านมีความมั่นใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น ในขั้นนี้ผู้อ่านจะอ่านออกเสียงด้วยตนเอง พร้อมกับชี้ตัวหนังสือไปด้วย หากผู้อ่านเกิดความลังเลผู้ช่วยสอนการอ่านสามารถอ่านนำได้เช่นกัน

หมายเหตุ

ในขั้นนี้สำคัญมากต่อผู้อ่าน ดังนั้นผู้ช่วยสอนการอ่านควรฝึกให้ผู้อ่านสามารถอ่านคำได้อย่างคล่อง ถูกต้อง และออกเสียงอ่านได้โดยไม่ติดขัดหลังจากฝึกการอ่านไปแล้ว 2 – 3 ครั้ง จนผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ผู้ช่วยสอนการอ่านอาจข้ามขั้นตอนได้ เช่น อาจข้ามขั้นตอน 1 แล้วไปที่ขั้นตอนที่ 2 เลยก็ได้

(Deppeler & Tricia Gurry. 1968 : 14 – 15)

จากวิธีการสอนอ่านตามแบบ ทั้ง 6 ขั้นตอนนั้นสิ่งสำคัญ คือ การฝึกตัวผู้ช่วยสอนการอ่าน ให้มีความเข้าใจถึงวิธีการสอนจนเกิดความชำนาญให้มากที่สุดและจะต้องเป็นบุคคลที่มีความต้องการที่ช่วยให้ผู้อ่านได้พัฒนาการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพและในแต่ละขั้นตอน สิ่งสำคัญที่ควรทำหากผู้อ่านไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ผู้ช่วยสอนการอ่านควรจะทำการ ปรับวิธีสอน เช่น สอนซ้ำ ๆ จนผู้อ่านเกิดความมั่นใจ จากนั้นก็สอนในขั้นต่อไป เป็นต้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาไทย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านสติปัญญาระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนแบบรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบรู้แจ้งมีความสามารถทางการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (บัวแก้ว บัวเย็น. 2538 : บทคัดย่อ)

การทดลองใช้ตัวอักษรวิ่งไฟฟ้าคอมพิวเตอร์ในการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีระดับการได้ยินตั้งแต่ 27 เดซิเบลขึ้นไป จำนวน 8 คน โดยใช้ตัวอักษรวิ่งไฟฟ้าคอมพิวเตอร์ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยออกเสียงตามครู โดยการดูภาพ และคำศัพท์ภาษาไทย จำนวน 15 คำ ใช้เวลาเรียน 15 ครั้ง ๆ ละ 30 นาที ผลปรากฏว่า การใช้ตัวอักษรวิ่งไฟฟ้าคอมพิวเตอร์ในการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทำให้นักเรียนผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมร้อยละ 100 (บุญศิริ ทศสิ. 2538 : บทคัดย่อ)

การศึกษาการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจโดยใช้แนวการสอนอ่าน เอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการทดลองปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังจากเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าเกณฑ์การประเมินผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ปิยลักษณ์ พุกชะวัน. 2541 : บทคัดย่อ)

การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านดีขึ้นโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 61.6 และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากได้รับการสอนโดยประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading ดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (สวคนธ์ เกิดผล. 2546 : บทคัดย่อ)

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

การศึกษาการอ่านออกเขียนได้ของครอบครัวในประเทศออสเตรเลีย เพื่อตรวจสอบการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเมื่ออ่านหนังสือด้วยกัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน ใช้ระยะเวลาในการทดลองเป็นเวลา 1 ปี โดยสำหรับเด็กใช้แบบประเมินทางภาษาและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ส่วนผู้ปกครองใช้วิธีการสัมภาษณ์ ครูใช้การสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน ผลการทดลองปรากฏว่า การมีปฏิสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก ช่วยเด็ก

เพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านดีขึ้น (Julie Spreadbury & John Elkins Eric. 1992 – 1993 : 97)

การศึกษาประสิทธิภาพของการแบ่งปันการอ่านกับเพื่อนวัยรุ่น โดยใช้ยุทธศาสตร์การสอนที่ปรับมาจากหนังสือประสบการณ์การอ่านหนังสือ Big Book ให้กับนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อเพิ่มความสนุกสนานในการอ่าน พัฒนาความรู้เรื่องคำศัพท์ และยุทธศาสตร์ความเข้าใจและการใช้ sound word attack โดยใช้เกณฑ์ในการเลือกหนังสือเพื่อนอ่านออกเสียงกับเพื่อน ดังนี้

1. เลือกหนังสือที่เขียนได้ดี
2. เลือกหนังสือที่สะท้อนประสบการณ์และความสนใจของผู้อ่าน
3. เลือกหนังสือที่ส่งผลต่อความอบอุ่น ความมีอารมณ์ขันและสามารถบ่งบอกอารมณ์ของผู้อ่านขณะอ่านได้

4. เลือกหนังสือที่มีความหลากหลายทางวรรณคดี
5. เปิดโอกาสให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมในการเลือกหนังสือ

ซึ่งทำการทดลองวิธีการแบ่งปันการอ่านกับเพื่อน ก่อนการทดลองจริงได้ทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 8 ก่อน โดยผู้วิจัยเป็นผู้อ่านออกเสียงจากเนื้อเรื่องบนแผ่นใสให้เด็กฟัง ประมาณ 15 – 20 นาที หลังรับประทานอาหารกลางวันทุกวัน ซึ่งเป็นการแสดงกลยุทธ์ในการเรียนรู้ศัพท์ใหม่และกลยุทธ์ในการอ่านให้นักเรียนดูเป็นแบบอย่างและตามด้วยการอภิปราย ซึ่งนักเรียนให้ความเห็นว่า เกิดการเรียนรู้มากมาย ควรเพิ่มเวลาเพื่อให้การอ่านออกเสียงมีผลดียิ่งขึ้น พร้อมกับให้นักเรียนเขียนบันทึกประจำวันระหว่างการสอนอ่านด้วย (Hicks & Wadlington. 1994 : บทคัดย่อ)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. วิธีดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบ้านห้วยไคร้ ตำบลวังน้ำขาว อำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 8 คน เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) มีขั้นตอนในการเลือกดังนี้

1.คัดเลือกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กล่าวคือ ใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนของ ผดุง อารยะวิญญู (2535) ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ซึ่งมีขั้นตอนการคัดเลือก ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้แบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

แบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีคำถาม 50 ข้อ ให้ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินเด็กแต่ละคน ครูจะต้องรู้จักและคุ้นเคยกับเด็กเป็นอย่างดี โดยสังเกตเด็กติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือน เครื่องมือนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .99 มีค่าความเที่ยงตรงดี ใช้กับเด็กที่มีอายุ 6 - 12 ปี สำรวจปัญหาของเด็กใน 5 ด้าน ใหญ่ๆ และ 25 ด้านย่อย คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การเคลื่อนไหวและพฤติกรรม

หลังจากกรอกแบบสำรวจแล้วนำข้อมูลมา Plot ลงในกราฟเพื่อหา Profile ของเด็กดังนี้ หากเส้นกราฟตกในช่องเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1 – 5 ตั้งแต่ 1 ด้านย่อยขึ้นไปถือว่าเด็กมีปัญหาในการเรียน แต่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนนี้อาจเป็นเด็ก LD หรือเด็กปัญญาอ่อน ในระดับเรียนได้ (EMR) ก็ได้ จึงต้องทดสอบในขั้นที่ 2 ต่อไป

ขั้นที่ 2 ใช้แบบสำรวจในการเรียนรู้เฉพาะด้าน

เป็นแบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ โดยสำรวจปัญหาในการเรียน

2 ด้านคือ ด้านการอ่าน ด้านการเขียนและการสะกดคำ ด้านคณิตศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย ข้อย่อย 80 ข้อ ใช้มาตราส่วนประเมินค่าตั้งแต่ 1 – 5 ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินซึ่งครูผู้สอนต้องรู้จักเด็กไม่น้อยกว่า 3 เดือน

ขั้นที่ 3 สัมภาษณ์ผู้ปกครอง

เชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อสัมภาษณ์ ก่อนการสัมภาษณ์ให้ผู้ปกครองกรอกแบบการซักประวัติ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กมากที่สุด ประเด็นการสัมภาษณ์มีด้านการอ่าน การเขียน การสะกดคำ ลักษณะลายมือ และด้านคณิตศาสตร์ว่ามีความบกพร่องในเรื่องเหล่านี้มากเพียงใด

ขั้นที่ 4 ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล

ครูสร้างแบบทดสอบเกี่ยวกับการอ่าน โดยเลือกคำในเนื้อเรื่องของหนังสืออ่านนอกเวลาที่ผู้วิจัยนำมาทดสอบ ครูตรวจแบบทดสอบเพื่อหาความบกพร่อง นำข้อมูลทั้ง 4 ขั้นมาประมวลแล้วพิจารณาว่าข้อมูลแต่ละขั้นสอดคล้องกันหรือไม่ ถ้าหากข้อมูลมีความสอดคล้องกันทั้ง 4 ขั้นหรือสอดคล้องกันอย่างน้อย 2 ขั้น และมีความรุนแรงในลักษณะที่ต้องการความช่วยเหลือโดยครูพิจารณาว่าหากไม่ได้รับความช่วยเหลือแล้วไม่สามารถเรียนหนังสือได้ ไม่มีการพัฒนาทางการเรียนเท่าที่ควร เรียนไม่ทันเพื่อน จึงตัดสินว่าเป็น LD

2. ประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญา

ประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาของเด็กที่ได้รับการคัดแยกแล้ว โดยเชิญเจ้าหน้าที่สาธารณสุขอำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย ที่ได้รับการอบรมการใช้แบบประเมิน ฯ นี้จากกระทรวงสาธารณสุข มาทำการประเมิน ซึ่งเป็นแบบทดสอบความสามารถทางเชาว์ปัญญาสำหรับเด็กอายุ 2 – 15 ปี สร้างขึ้นโดยฝ่ายจิตวิทยา ศูนย์สุขภาพจิต มีค่าความเชื่อมั่น 90 %

3. นำรายชื่อเด็กที่ได้รับการตัดสินว่ามีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน มาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

1. คู่มือผู้ช่วยสอนอ่าน (Tutor Handbook) แปลโดย ศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม
2. หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องบ้านของผม ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเนื้อเรื่อง
4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่าน
5. แบบสรุปการบันทึกการอ่าน
6. แบบบันทึกการอ่านออกเสียง - วัดความเข้าใจความหมายของคำ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย ประกอบด้วยเนื้อเรื่องประกอบภาพเพื่อใช้ทดสอบการอ่านออกเสียงและแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ โดยให้นักเรียนเลือกคำมาเติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

- 1.1 ศึกษาคู่มือวิชาภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อศึกษาคำใหม่ในบทเรียน
- 1.2 ศึกษาหนังสือการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มทักษะภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- 1.3 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรการสอนวิชาภาษาไทย สำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้จากหนังสือการศึกษาเด็กที่มีความต้องการพิเศษของ ดร. ผดุง อารยะวิญญู (2539)
- 1.4 ศึกษาวิธีสอนอ่านตามแบบของ Deppeler (1995)
- 1.5 สร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน โดยแบ่งแบบทดสอบออกเป็น

2 ชุด คือ

- 1.5.1 แบบทดสอบการอ่านออกเสียง โดยอ่านคำในเนื้อเรื่องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดคำ จำนวน 40 คำ 40 คะแนน
- 1.5.2 แบบทดสอบความเข้าใจความหมายของคำ จำนวน 40 ข้อ
- 1.6 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านมีดังนี้
 - 1.6.1 การอ่านออกเสียงคำ

อ่านออกเสียงคำได้ ให้	1 คะแนน
อ่านออกเสียงคำไม่ได้ หรือไม่อ่าน ให้	0 คะแนน
 - 1.6.2 การเข้าใจความหมายของคำ ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบโดยการเลือกคำมาเติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ (40 ข้อ 40 คะแนน)

เลือกคำมาเติมได้ถูกต้อง ให้	1 คะแนน
เลือกคำมาเติมไม่ถูกต้อง ให้	0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินรวม เป็นการนำคะแนนการอ่านออกเสียงคำและเข้าใจความหมายของคำมารวมกันเป็น คะแนนเต็ม 80 คะแนน แล้วพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

54 – 80 คะแนน หมายถึง มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับดี

27 – 53 คะแนน หมายถึง มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับพอใช้

0 – 26 คะแนน หมายถึง มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

1.7 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 3 ท่าน ดังมีรายนามดังต่อไปนี้

1.7.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดนยา วงศ์ธนะชัย

ประธานโปรแกรมวิชาภาษาไทย

รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

1.7.2 อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม

ประธานโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

1.7.3 อาจารย์ดำรงศักดิ์ ช่างพินิจ

หัวหน้าศูนย์การศึกษาพิเศษ

คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ผู้เชี่ยวชาญประเมินแบบทดสอบเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตร IOC ถ้าค่า IOC ของแบบทดสอบข้อใดมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่าแบบทดสอบข้อนั้นใช้ไปทำการทดสอบได้ แต่ถ้าค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไข โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+ 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตรงตามจุดประสงค์

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ค่าเที่ยงตรงตามเนื้อหา และโครงสร้างจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วนและอังคณา สายยศ. 2538 : 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.8 ค่าดัชนีที่คำนวณได้บางข้อ น้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้นและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบใหม่ จึงได้ค่าดัชนีที่คำนวณได้ เท่ากับ 1.0 ทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ ดังรายละเอียดในตาราง 4 ที่ปรากฏในภาคผนวก ข

1.9 ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ในการสร้างแบบทดสอบ โดยเฉพาะแบบทดสอบการวัดความเข้าใจ ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ใช้แบบทดสอบ 2 แบบคือ กำหนดคำทั้ง 5 คำให้เลือกเติมในประโยค และกำหนดคำ 3 คำ ไว้ต่อท้ายประโยค เลือกมาเติมให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงปรับปรุงจัดทำเป็นแบบทดสอบให้เป็นฉบับสมบูรณ์

1.10 นำแบบทดสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยผู้ดำเนินการวิจัยทำการทดสอบการอ่านของคู่อ่านก่อนตามแบบแผนของการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design (ล้วน และอังคณา สายยศ. 2538 : 249) ดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มทดลอง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

เมื่อ E แทน กลุ่มตัวอย่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
 X แทน วิธีการสอนอ่านตามแบบ
 T₁ แทน การทดสอบการอ่านก่อนการทดลองการสอนอ่านตามแบบ
 T₂ แทน การทดสอบการอ่านหลังการทดลองการสอนอ่านตามแบบ

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 ขั้นตอนการทดลอง

2.1.1 ผู้วิจัยทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่จะดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 32 ครั้ง

2.1.2 ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ร่วมกับครูประจำชั้น คุรุการศึกษาพิเศษ โดยใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนของ ดร.ผดุง อารยะวิญญู และการทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล

2.1.3 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทดลอง และดำเนินการทดลองขั้นตอนการสอนอ่านตามแบบ ให้กับครูประจำชั้นและครูการศึกษาพิเศษ

2.1.4 สร้างความคุ้นเคยกับเด็กที่เป็นกลุ่มทดลอง เพื่อให้เด็กเกิดความไว้วางใจ และร่วมกิจกรรมด้วยความมั่นใจ ไม่กลัวและไม่ประหม่า

2.1.5 ประกาศรับสมัครผู้ช่วยสอนอ่าน ซึ่งมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเป็นอย่างดี และได้อาสาสมัครจำนวน 8 คนหลังจากนั้นผู้วิจัยจะทำการทดสอบการอ่านของอาสาสมัครเป็นผู้ช่วยสอนอ่านอีกครั้ง

2.1.6 ให้อาสาสมัครผู้ช่วยสอนการอ่าน ศึกษาคู่มือผู้ช่วยสอน (Tutor Handbook) ซึ่งผู้วิจัยจะคอยแนะนำถึงวิธีการช่วยสอนอ่านให้กับคู่อ่านจนผู้ช่วยสอนอ่านเกิดความชำนาญ

2.1.7 ผู้วิจัยนำผู้ช่วยสอนมาทำความคุ้นเคยกับคู่อ่าน เพื่อให้คู่อ่านเกิดความไว้วางใจและเชื่อมั่นในตัวผู้ช่วยสอนอ่าน

2.2 ขั้นตอนการทดลอง

2.2.1 ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถด้านการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยการสร้างแบบทดสอบโดยให้อ่านคำที่เลือกจากหนังสือนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ที่ผู้วิจัยเลือก) จำนวน 40 คำ และทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ จำนวน 40 ข้อ เป็นการประเมินก่อนการทดลอง และบันทึกลงแบบบันทึก

2.2.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนการสอนอ่านตามแบบ ดังนี้
ขั้นที่ 1 อ่านตามแบบ (Modeling) ผู้ช่วยสอนต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในการสอนอ่านให้กับคู่อ่าน และอ่านตามที่คู่อ่านชี้คำนั้น ๆ และจะต้องไม่อ่านเร็วกว่าที่คู่อ่านชี้ ซึ่งการอ่านจะอ่านเรียงจากซ้ายไปขวา

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ (Word Search) ให้คู่อ่านปิดเนื้อเรื่องด้วยมือทั้งสองข้าง หลังจากนั้นผู้ช่วยสอนจะอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องนั้นดัง ๆ 1 คำและให้คู่อ่านค้นหาคำที่อ่านออกเสียงในเรื่องนั้น ๆ เมื่อคู่อ่านหาพบก็สามารถเพิ่มจำนวนคำให้คู่อ่านหาอีกได้

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ (Word Practice) ผู้ช่วยสอนเลือกและชี้คำ โดยให้คู่อ่านอ่านออกเสียงคำนั้นดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ และเปลี่ยนคำไปเรื่อย ๆ (ตามขั้นตอนที่ 2)

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว (Quick Word Check) ผู้ช่วยสอนชี้คำในเนื้อเรื่องที่เลือกไว้และให้คู่อ่านอ่านคำนั้นให้จนครบเพื่อตรวจสอบความคล่องและอ่านได้ถูกต้อง

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน (Paired Reading) ผู้ช่วยสอนจะอ่านเนื้อเรื่องไปพร้อมกับคู่อ่าน โดยที่ผู้ช่วยสอนจะต้องพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย ขณะที่อ่านให้คู่อ่านเป็นคนชี้เนื้อเรื่องไปด้วย

ขั้นที่ 6 อ่านตามลำพัง (Reading Alone) เมื่อได้รับการฝึกมาทั้ง 5 ขั้น แล้วในขั้นนี้จะให้คู่อ่านอ่านเนื้อเรื่องเองตามลำพัง พร้อมกับชี้ตัวหนังสือไปด้วย หากคู่อ่านเกิดความลังเลผู้ช่วยสอนสามารถอ่านนำได้เช่นกัน

หมายเหตุ ในการทดลองจะทำการสอน 4 วัน ต่อสัปดาห์ โดยสอนวันละ 20 นาที ส่วนในวันที่ 5 ผู้วิจัยจะพบกับผู้ช่วยสอนอ่านเพื่อปรึกษาหารือกันหากพบว่ามีปัญหา จะได้แก้ไขได้อย่างเหมาะสม

2.3 ขั้นหลังการทดลอง

2.3.1 ผู้วิจัยทำการทดสอบโดยให้กลุ่มทดลองอ่านคำที่เลือกจากหนังสือนอกเวลา และทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำอีกครั้งหลังการทดลอง ซึ่งแบบทดสอบทั้ง 2 ชุดเป็นชุดเดียวกันกับก่อนการทดลอง

2.3.2 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยมาทำการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1 การศึกษาความสามารถในการอ่าน ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านระหว่างก่อนและหลังการสอนอ่านตามแบบ โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73) แล้วประเมินระดับความสามารถในการอ่านคำ

1.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำ ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนอ่านเป็นคำ โดยใช้แบบทดสอบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 92)

2.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73)

โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2530 :

76) คำนวณได้จากสูตร

$$S.D = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนนักเรียน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

2.3 สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยในเนื้อเรื่องก่อนและหลังการใช้การสอนอ่านตามแบบ ใช้วิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test คำนวณได้จากสูตร (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 92)

$$D = Y - X$$

เมื่อ D แทน ค่าความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่
 X แทน คะแนนของการประเมินก่อนทำการทดลอง
 Y แทน คะแนนของการประเมินหลังการทดลอง

โดยมีลำดับขั้นในการคิดดังนี้

1. หาความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่ โดยคิดเครื่องหมาย
2. นำข้อมูลที่ได้ มาเรียงลำดับจากน้อยไปมาก โดยให้ค่าที่น้อยที่สุดอยู่ในอันดับที่ 1 (จัดอันดับโดยไม่คิดเครื่องหมาย)
3. หาผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายบวกและผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายลบ
4. พิจารณาให้ค่าของผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่าเป็นค่า T ที่จะทำการทดสอบ (โดยไม่คิดเครื่องหมาย)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

S.D แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วิธีสอนอ่านตามแบบ รายละเอียดดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้
วิธีสอนอ่านตามแบบ

คนที่	หลังการทดลอง			ระดับความสามารถ
	การอ่านออกเสียง (40 คะแนน)	เข้าใจความหมาย (40 คะแนน)	คะแนนรวม (80 คะแนน)	
1.	26	29	55	ดี
2.	32	35	67	ดี
3.	21	22	43	พอใช้
4.	22	24	46	พอใช้
5.	25	26	51	พอใช้
6.	36	37	73	ดี
7.	30	30	60	ดี
8.	24	26	50	พอใช้
$\bar{X}$	27.00	28.63	55.63	
S.D	5.20	5.24	10.39	

จากตาราง 2 แสดงว่าความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ มีคะแนนการอ่านออกเสียง และคะแนนการเข้าใจความหมายของคำ มีคะแนนความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับดี ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 55.63 คะแนน แบ่งออกเป็น คะแนนการอ่านออกเสียงเฉลี่ยเท่ากับ 27.00 คะแนน และคะแนนความเข้าใจความหมายของคำเฉลี่ยเท่ากับ 28.63 คะแนน

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ก่อนและหลังได้รับวิธีการสอนอ่านตามแบบ รายละเอียดดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำ ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ที่ได้รับวิธีการสอนอ่านตามแบบ

คนที่	คะแนน		ผลต่าง ของคะแนน	ลำดับที่ ความแตกต่าง	ลำดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนสอน	หลังสอน			บวก	ลบ
1.	13	55	42	4.5	+ 4.5	-0
2.	18	67	49	7	+ 7	-0
3.	11	43	32	1	+ 1	-0
4.	10	46	36	2	+ 2	-0
5.	9	51	42	4.5	+ 4.5	-0
6.	19	73	54	8	+ 8	-0
7.	13	60	47	6	+ 6	-0
8.	10	50	40	3	+ 3	-0
					T+= +36	T- = 0
T = 0						

ค่า T ที่ .05 = 3 เมื่อ N = 8

จากตาราง 3 พบว่า หลังได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการสอนอ่านตามแบบ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนอ่านตามแบบ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านก่อนและหลังการสอนอ่านตามแบบ

สมมติฐาน

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยโดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบอยู่ในระดับดี
2. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีความสามารถในการอ่านภาษาไทย หลังใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบสูงกว่าก่อนสอนอ่านตามแบบ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบ้านห้วยไคร้ ตำบลวังน้ำขาว อำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 8 คน เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) มีขั้นตอนในการเลือกดังนี้

1. คัดเลือกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เลือกมาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนของ ผดุง อารยะวิญญู (2535) ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร โดยมีขั้นตอนการคัดเลือก ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้แบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

เป็นแบบสำรวจโดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีคำถาม 50 ข้อ ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินเด็กแต่ละคน ครูจะต้องรู้จักและคุ้นเคยกับเด็กเป็นอย่างดี โดยสังเกตเด็กติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือน เครื่องมือนี้มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจทั้งหมดเท่ากับ .99

มีค่าความเที่ยงตรงดี ใช้กับเด็กที่มีอายุ 6 - 12 ปี สํารวจปัญหาของเด็กใน 5 ด้าน ใหญ่ๆ และ 25ด้านย่อย คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การเคลื่อนไหวและพฤติกรรม

หลังจากกรอกแบบสํารวจแล้วให้นำข้อมูลมา Plot ลงในกราฟเพื่อหา Profile ของเด็กดังนี้ หากเส้นกราฟตกในช่องเปอร์เซนต์ไทล์ที่ 1 – 5 ตั้งแต่ 1 ด้านย่อยขึ้นไปถือว่าเด็กมีปัญหาในการเรียน แต่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนนี้อาจเป็นเด็ก LD หรือเด็กปัญญาอ่อนในระดับเรียนได้ (EMR) ก็ได้ จึงต้องทดสอบในขั้นที่ 2 ต่อไป

ขั้นที่ 2 ใช้แบบสํารวจในการเรียนรู้นเฉพาะด้าน

เป็นแบบสํารวจเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ โดยสํารวจปัญหาในการเรียน 3 ด้านคือ ด้านการอ่าน ด้านการเขียนและการสะกดคำ ด้านคณิตศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยข้อย่อย 80 ข้อ ใช้มาตราส่วนประเมินค่าตั้งแต่ 1 – 5 ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินซึ่งครูผู้สอนต้องรู้จักเด็กไม่น้อยกว่า 3 เดือน

ขั้นที่ 3 สัมภาษณ์ผู้ปกครอง

เชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อสัมภาษณ์ ก่อนการสัมภาษณ์ให้ผู้ปกครองกรอกแบบการซักประวัติ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กมากที่สุด ประเด็นการสัมภาษณ์มีด้านการอ่าน การเขียน การสะกดคำ ลักษณะลายมือ และด้านคณิตศาสตร์ว่ามีความบกพร่องในเรื่องเหล่านี้มากเพียงใด

ขั้นที่ 4 ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล

ครูสร้างแบบทดสอบเกี่ยวกับการอ่าน โดยเลือกคำในเนื้อเรื่องของหนังสืออ่านนอกเวลาที่ผู้วิจัยนำมาทดสอบ ครูตรวจแบบทดสอบเพื่อหาความบกพร่อง นำข้อมูลทั้ง 4 ขั้นมาประมวลแล้วพิจารณาว่าข้อมูลแต่ละขั้นสอดคล้องกันหรือไม่ ถ้าหากข้อมูลมีความสอดคล้องกันทั้ง 4 ขั้นหรือสอดคล้องกันอย่างน้อย 2 ขั้น และมีความรุนแรงในลักษณะที่ต้องการความช่วยเหลือโดยครูพิจารณาว่าหากไม่ได้รับความช่วยเหลือแล้วไม่สามารถเรียนหนังสือได้ ไม่มีการพัฒนาทางการเรียนเท่าที่ควร เรียนไม่ทันเพื่อน จึงตัดสินว่าเป็น LD

2. ประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญา

ประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาของเด็กที่ได้รับการคัดแยกแล้ว โดยเชิญเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ได้รับการอบรมการใช้แบบประเมิน ฯ นี้จากกระทรวงสาธารณสุข มาทำการประเมิน ซึ่งเป็นแบบทดสอบความสามารถทางเชาว์ปัญญาสำหรับเด็กอายุ 2 – 15 ปี สร้างขึ้นโดยฝ่ายจิตวิทยาศูนย์สุขภาพจิต มีค่าความเชื่อมั่น 90 %

3. นํารายชื่อเด็กที่ได้รับการตัดสินว่ามีปัญหาในการเรียนรู้อ่าน มาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

1. คู่มือผู้ช่วยสอนอ่าน (Tutor Handbook) แปลโดย ศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม
2. หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องบ้านของผม ของ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเนื้อเรื่อง
4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่าน
5. แบบสรุปการบันทึกการอ่าน
6. แบบบันทึกการอ่านออกเสียง - วัดความเข้าใจความหมายของคำ

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ขั้นก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถในการอ่านกับกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล (Pretest) ด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยฟังการอ่านออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างร่วมกับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย และครูการศึกษาพิเศษและทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำก่อนทดลองสอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ และบันทึกในแบบบันทึก

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ ซึ่งสอนตามขั้นตอน ทั้ง 6 ขั้น ทั้งนี้ในการดำเนินการทดลองสามารถข้ามขั้นตอนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการสังเกตของผู้ช่วยสอนอ่านว่าผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันพฤหัสบดี วันละ 20 นาที รวม 32 ครั้ง ส่วนวันศุกร์ ผู้วิจัยจะพบกับผู้ช่วยสอนอ่านเพื่อปรึกษาหารือถึงความก้าวหน้าในการอ่านและช่วยเหลือและแก้ไขให้กับกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการออกเสียงอ่านที่ถูกต้อง รวมทั้งแก้ไขในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีการท่องจำโดยการให้ฝึกอ่านคำซ้ำ ๆ (ขั้นที่ 3) ซึ่งก็สามารถแก้ไขได้

3. ขั้นหลังการทดลอง

3.1 ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถในการอ่านกับกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล (Posttest) ร่วมกับครูภาษาไทยและครูการศึกษาพิเศษด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านทั้ง 2 ชุด ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับการสอบก่อนทดลอง หลังการสอนโดยวิธีสอนอ่านตามแบบและบันทึกลงในแบบบันทึก

3.2 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่าน มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความสามารถในการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ทั้งก่อนและหลังทดลอง โดยใช้สถิติพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย
2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบของ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การสอนอ่านให้กับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการอ่าน ดังนี้

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีความสามารถในการอ่านภาษาไทย หลังจากรับการสอนอ่านตามแบบอยู่ในระดับดี
2. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีความสามารถในการอ่านภาษาไทย หลังจากรับการใช่วิธีการสอนอ่านตามแบบสูงกว่าก่อนการสอนอ่านตามแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสามารถด้านการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ ปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยในครั้งนี้ และยังสอดคล้องกับการศึกษาทดลองของ เด็ปเลอร์ ที่ประเทศแคนาดาและออสเตรเลีย ระหว่างปี 1992 และ 1993 ว่าการนำวิธีการสอนอ่านตามแบบ (Modelled Reading) ไปใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นั้นประสบผลสำเร็จอย่างยิ่ง ซึ่งนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการในครั้งนี้ ส่วนมากเป็นนักเรียนที่มีความล้มเหลวในการอ่าน และบางคนเพิ่งเริ่มต้นเรียนการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ส่วนผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการเหล่านี้ เกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่านอย่างรวดเร็ว และยังขอเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านด้วยความสมัครใจ (Deppeler. 1995 : 17) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของเพอร์เวล ที่ใช้วิธีการอ่านออกเสียงตามตัวแบบ (Modelled Oral Reading) ไว้ว่า การสอนอ่านวิธีนี้สามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียนที่อ่านไม่ได้เลย สำหรับครูผู้สอนใช้การเริ่มต้นสอนอ่านหนังสือจากระดับ 3 ไปสู่การอ่านหนังสือในระดับ 5 และ 6 ได้ ในระยะเวลา 8 เดือน โดยใช้เวลาในการอ่าน 15 นาทีต่อสัปดาห์ และสำหรับผู้ปกครองอ่านเป็นประจำในเวลากลางคืน ซึ่งการสอนวิธีนี้พบว่า นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น ทั้งยังทำให้นักเรียนที่อ่านไม่ได้ มีพัฒนาการด้านการอ่านที่ดีขึ้น

และนักเรียนที่อ่านได้ดีอยู่แล้ว ทำให้อ่านได้ดีมากขึ้นกว่าเดิม (Powell อ้างอิงใน สุวคนธ์ เกิดผล. 2546 : 73) และยังสอดคล้องกับการวิจัยของ สุวคนธ์ เกิดผล ที่ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้เวลาการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านดีขึ้นโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 61.6 และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากรับการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading ดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (สุวคนธ์ เกิดผล. 2546 : บทคัดย่อ)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ ผู้วิจัยพบว่า การที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านที่ดีและประสบผลสำเร็จมากที่สุด ควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1.1 การเลือกตัวแบบ

สิ่งสำคัญในการที่จะช่วยให้ผู้อ่านประสบผลสำเร็จได้ คือ การเลือกตัวแบบที่ดี เป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านอย่างดีเยี่ยม ซึ่งในขั้นนี้ผู้ที่ทำการคัดเลือกตัวแบบจะต้องมีการทดสอบก่อนและสังเกตพฤติกรรมการอ่านของตัวแบบว่าถูกต้องหรือไม่ เพราะถ้าหากเราเลือกตัวแบบไม่ดี ผลที่ตามมาจะทำให้การสอนอ่านนั้นล้มเหลวได้เช่นกัน

1.2 การเลือกคู่อ่านที่เหมาะสม

ในการจับคู่อ่าน ระหว่างผู้ช่วยสอนอ่านและคู่อ่าน ควรมีระดับความสามารถที่ใกล้เคียงกันทั้งนี้ในการคัดเลือกผู้วิจัยจะต้องคัดเลือกเองประกอบกับพิจารณาร่วมกับครูผู้สอนวิชาภาษาไทยผู้ซึ่งใกล้ชิดกับตัวแบบด้วย ซึ่งการพิจารณาคัดเลือกตามหลักการเลือกคู่อ่านของเดปเลอร์และซิกมอน ซึ่งกล่าวไว้ในเรื่องการสอนอ่านโดยวิธี Modelled Reading

1.3 การเลือกหนังสือ

ในการเลือกหนังสือที่ใช้มาสอน ควรยึดหลักวิธีการเลือกของเดปเลอร์และซิกมอน ซึ่งกล่าวไว้ในเรื่องการสอนอ่านโดยวิธี Modelled Reading กล่าวคือควรเป็นหนังสือที่มีคำซ้ำ ๆ หลายๆ ที่เป็นหนังสือใหม่ เด็กไม่เคยเห็น เป็นหนังสือที่เด็กสนใจ ตลอดจนรูปเล่มหนังสือควรมีสีสันที่สวยงาม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยดึงดูดความสนใจของคู่อ่านได้เป็นอย่างดี

1.4 การเลือกสถานที่

สถานที่ ที่ใช้ในการสอนนักเรียน ควรเป็นส่วน เป็นห้องที่ไม่พลุกพล่าน เงียบ และไม่มีสิ่งรบกวนอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนไปสนใจสิ่งแวดล้อมบริเวณรอบ ๆ ตัวมากกว่าหนังสือที่ใช้สอนอ่าน ตลอดจนตัวผู้ช่วยสอนอ่านด้วย

1.5 การใช้แรงเสริม

นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จะเกิดอาการล้า และไม่มีแรงในการที่จะอ่านออกเสียง ดังนั้นเมื่อผู้ช่วยสอนอ่านฝึกอ่านในแต่ละกิจกรรมสิ่งสำคัญที่สุดที่จะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจและมีกำลังใจ คือการให้การเสริมแรง เช่น อ่านดีขึ้นมากเลยนะจะ เก่งมาก วันนี้อ่านได้เยอะจริง ๆ ฯลฯ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทดลองใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในกลุ่มอื่น

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนอ่านตามแบบกับการสอนด้วยวิธีอื่น เพื่อดูประสิทธิภาพของการสอนอ่านในวิธีที่หลากหลาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2534). หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- (2544). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการอ่านของนักเรียนและการจัด
กิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2544). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญ. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- เดือนใจ กรุยกระโทก. (2543). การศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่าน
และการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือแผ่นเดียว
เป็นสื่อ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เถกิงกิจ แก้วเสนห์. (2538). อ่านอย่างไร อ่านให้ดี. พิมพ์ครั้งที่ 1 . กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา
พานิช.
- นภดล จันทรเพ็ญ. (2539). การใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.
- นภา ศรีไพโรจน์. (2533). สถิติพาราเมตริก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- บันลือ พงกษะวัน. (2538). มติใหม่ในการสอนอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา
พานิช.
- (2542). แนวการพัฒนาทักษะการสอนอ่านที่สอดคล้องกับธรรมชาติของภาษาไทย
และเด็กผู้เรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บัวแก้ว บัวเย็น. (2538). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่
มีความบกพร่องด้านสติปัญญาระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการ สอนแบบ
รู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญศิริ ทศสิ. (2538). การทดลองใช้อักษรวิ่งไฟฟ้าคอมพิวเตอร์ในการสอนอ่านคำศัพท์ภาษา
ไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปรินญา
ณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เบญจพร ปัญญาข. (2543). คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องด้านการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรง
พิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปิยลักษณ์ พฤกษ์วัน. (2541). การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจ โดยใช้แนวการสอนอ่าน เอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2539). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไร่ไทยเพรส.
- (2542). การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : เอพี กราฟฟิกส์ ดีไซน์.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณ โสมประยูร. (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ตันสนีย์ นัตรคุปต์. (2544). ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี : ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ศศิธร วงศ์ชาลี. (2542). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรียา นิยมธรรม. (2540). ปัญหาที่ยากทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : พรวนนกการพิมพ์.
- ศรียา นิยมธรรม. (2541). ปัญหาที่ยากทางการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศึกษาธิการ. กระทรวง. (2534). คู่มือการประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮ้าส์.
- สนิท สัตโยภาส. (2545). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2539). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สวคนธ์ เกิดผล. (2546). *การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading*. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2538). *คู่มือครูการดำเนินการสำรวจเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). *การจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน ประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2543). *แนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2533). *การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา*. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์พรินติ้ง.
- เสริมศรี หอทิมาวกุล. (2539). *เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 1 – 8*. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- อรัญญา ฤาชัย. (2541). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และ เจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การ ประถมศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย เอกสาร
- Crawley , Sharon J. (1995). *Strategies for Guiding Content Reading*. New York : A Simon & Sehuster. Inc.
- Crealock and Bacher. (1995). *Instruction Strategies For Students with Special Needs*. Needham Height , Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Deppeler,J.M. (1998). *Professional Development workshops*. Australia : Impact Printing (VIC) Pty. Limited.
- Deppeler , Joanne M. and Gurry,Tricia A. (1995). *Reading Coordinator Handbook*. Australia : Education : Curriculum and Resources.
- Grellet, Francoise. (1994). *Developing Reading Skills*. 4th ed. Cambridge : Cambridge University Press.
- Hicks, Karen and Beth Wadlington. (1994). *The Efficacy of Shared Reading with Teens*. DAO.

- Lerner, Janet W. (1997). *Learning Disabilities Theories, Diagnosis, And Teaching Strategies*. 7th ed. New York : Houghton Mifflin Company.
- Lysynchuk, Linda M., Pressly, Michael and Vye, Nancy J. (1990). "Reciprocal Teaching Improves Standardized Reading Comprehension Performance in Poor Comprehender". *The elementary School Journal*. 90(5) : 470-483.
- Mastopieri, Margo A. and Scruggs, Thomas E. (2000). *The Inclusive Classroom : Strategies. For effective instruction*. New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Rubin, Dorothey. (1993). *A Practical Approach to Teaching Reading*. New York : A Simon & Schuster, Inc.
- Sharon, Vaughn and Bos, Candore S. (1991). *Strategies For Teaching Students with Learning and Behavior Problems*. Needham Height , Massachusetts : Allyn And Bacon.
- Spreadbury , Julie and Elkins John. (1993). "Family Literacy in Australia " DAO.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแผนการสอนและแบบทดสอบ
วัดความสามารถในการอ่านคำ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดนยา วงศ์ชนะชัย

วุฒิการศึกษา การศึกษาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.)

ตำแหน่ง ประธานโปรแกรมวิชาภาษาไทย

รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก

อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม

วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิตสาขาการศึกษาพิเศษ (กศ.ม.)

ตำแหน่ง ประธานโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

สถานที่ทำงาน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก

อาจารย์ดำรงศักดิ์ ช่างพินิจ

วุฒิการศึกษา M.Spec.Ed.

ตำแหน่ง หัวหน้าศูนย์การศึกษาพิเศษ

สถานที่ทำงาน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก

ภาคผนวก ข
การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ

ตาราง 4 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ที่ตรวจสอบค่าดัชนี
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
11.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
15.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
16.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
17.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
18.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
19.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
20.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
21.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
22.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
23.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
24.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
25.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
26.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้

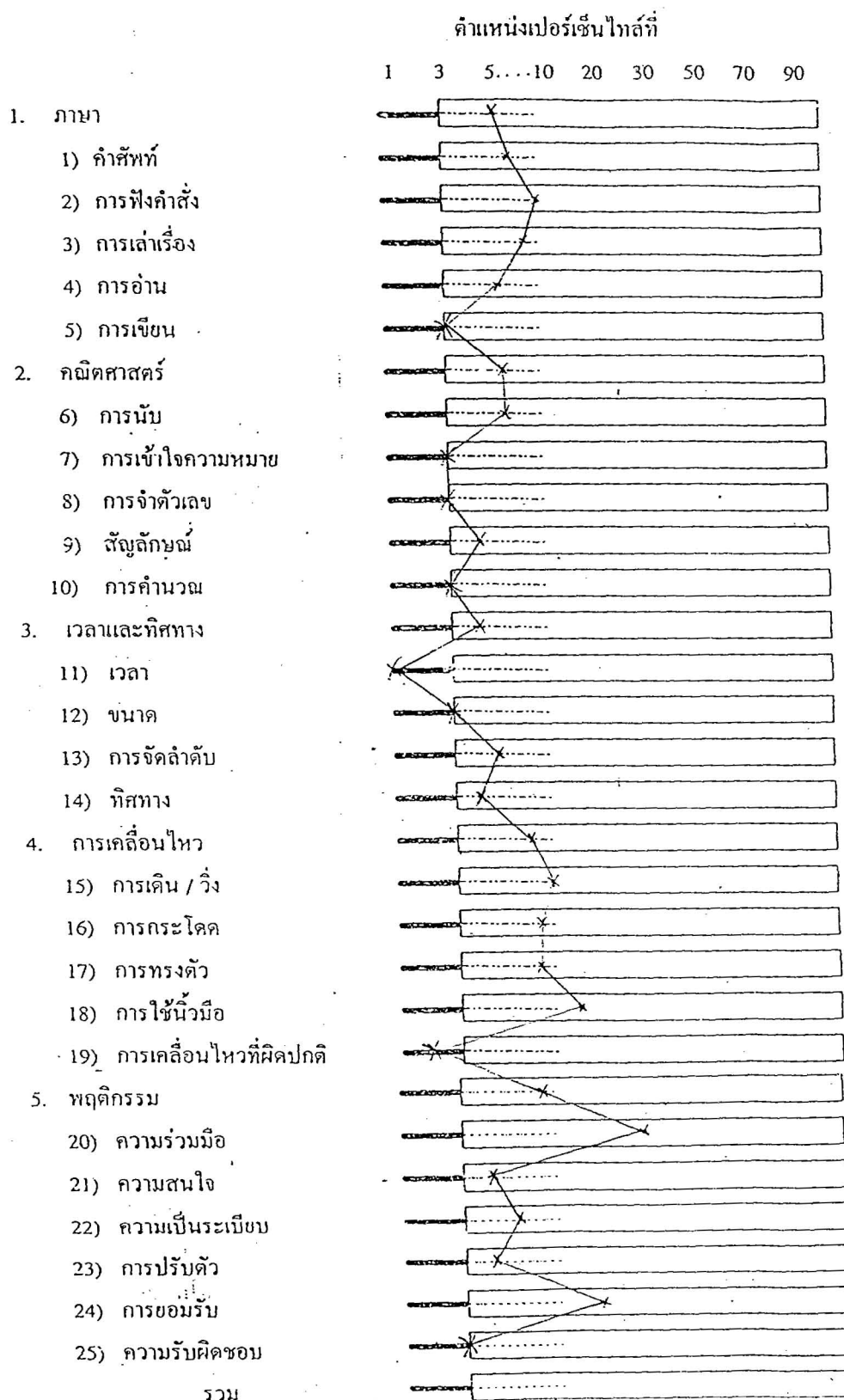
ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
27.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
28.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
29.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
30.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
31.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
32.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
33.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
34.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
35.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
36.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
37.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
38.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
39.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
40.	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้

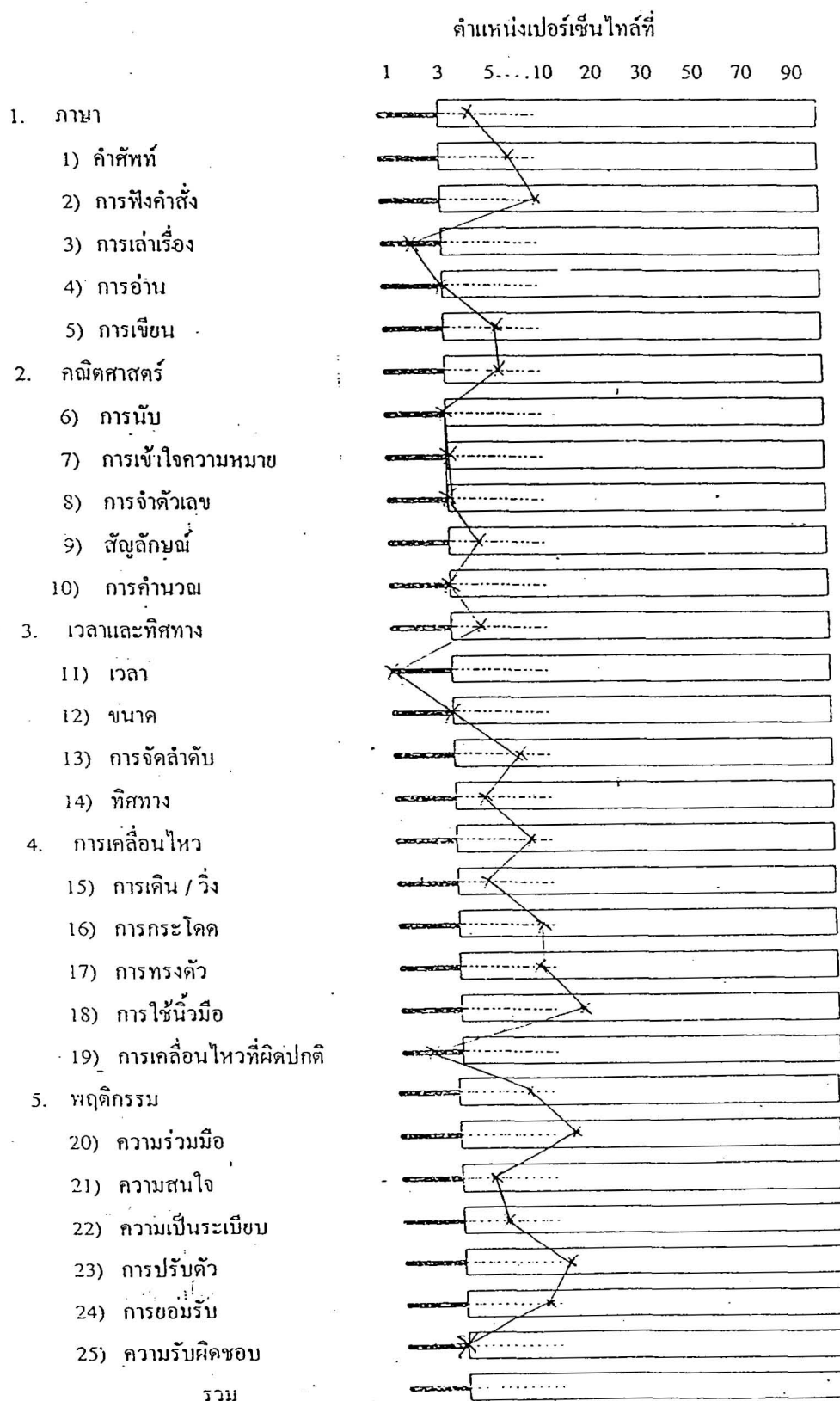
ภาคผนวก ค

ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้

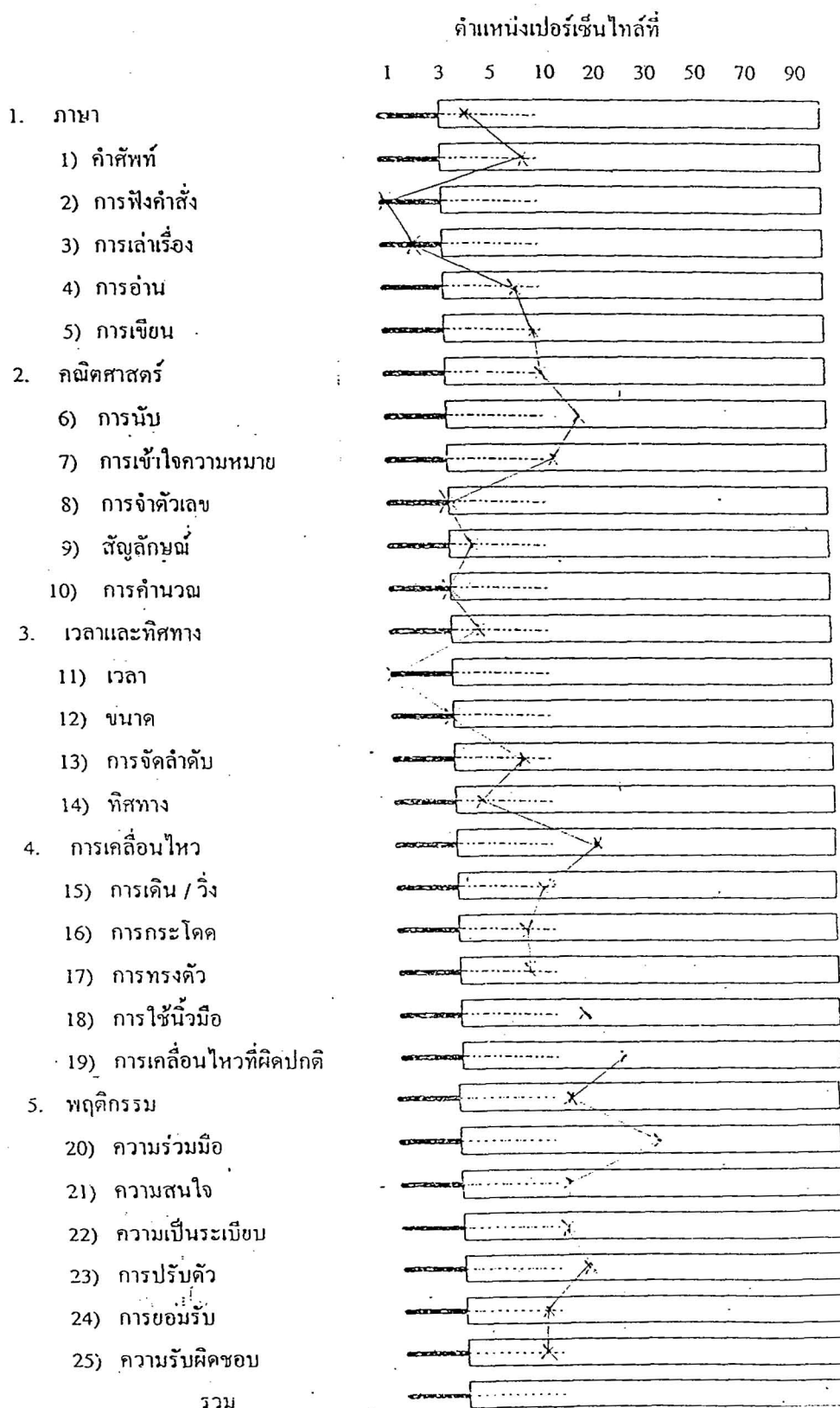
ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ คนที่ 1

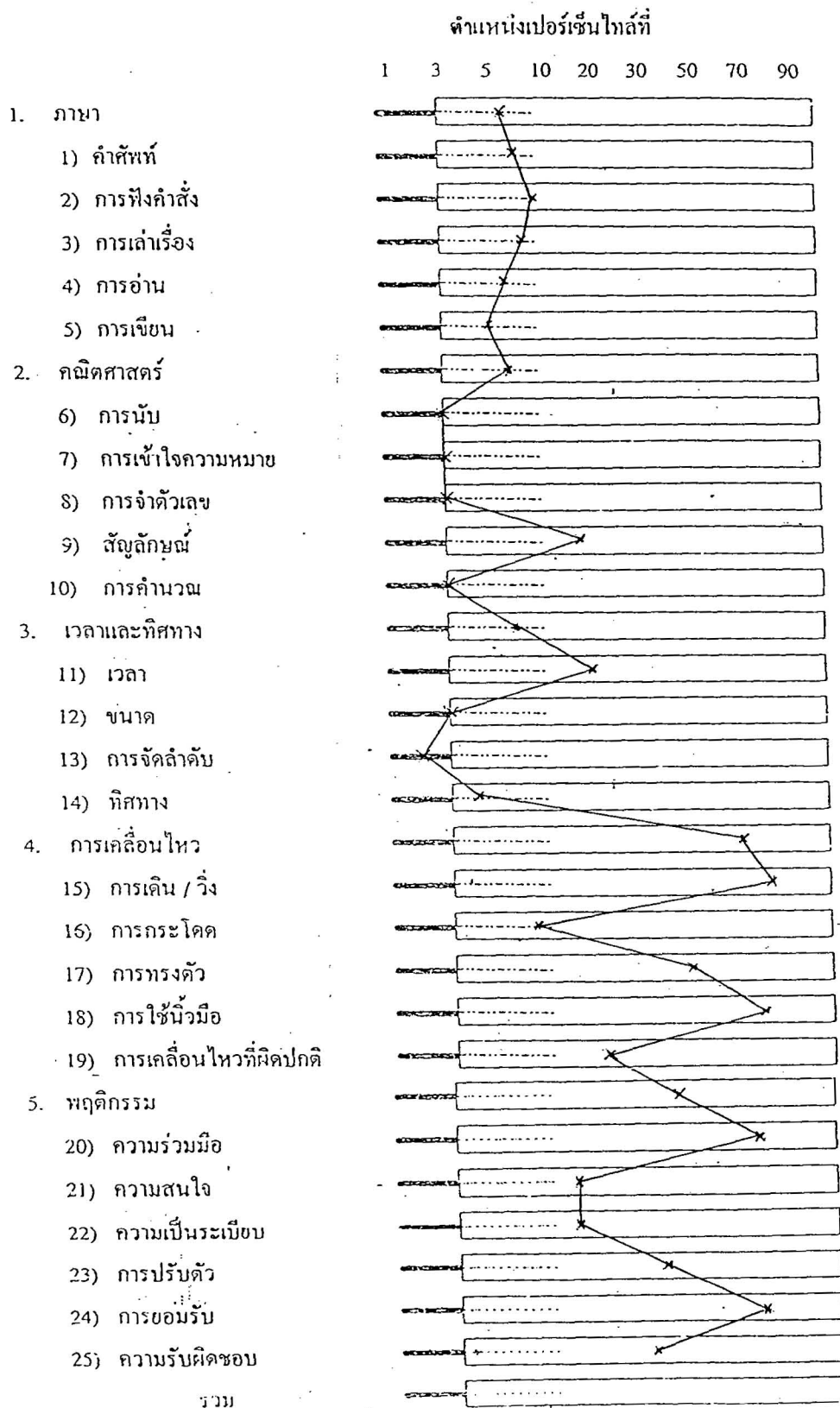
ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ คนที่ 2

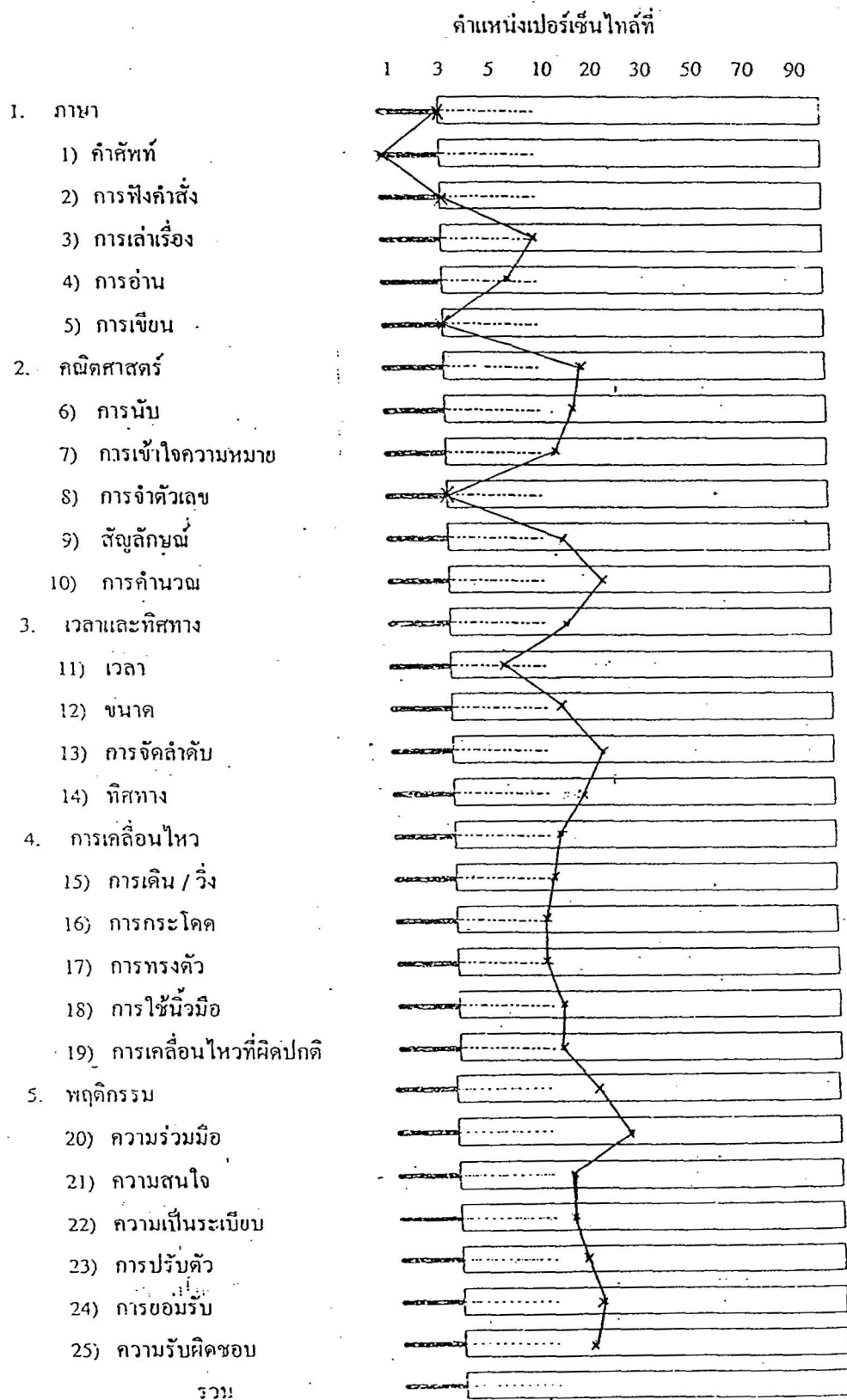
ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ คนที่ 3

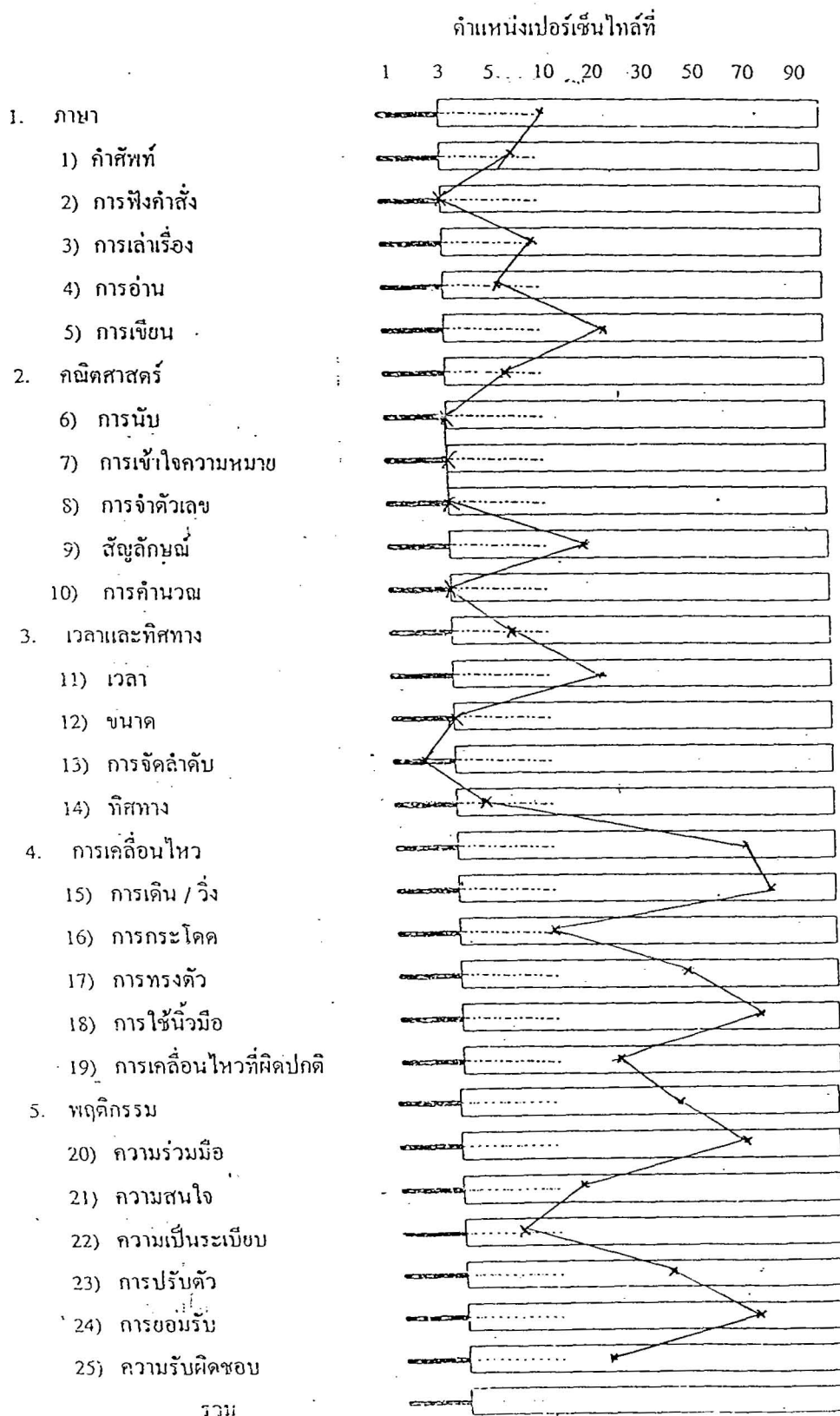
ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ คนที่ 4

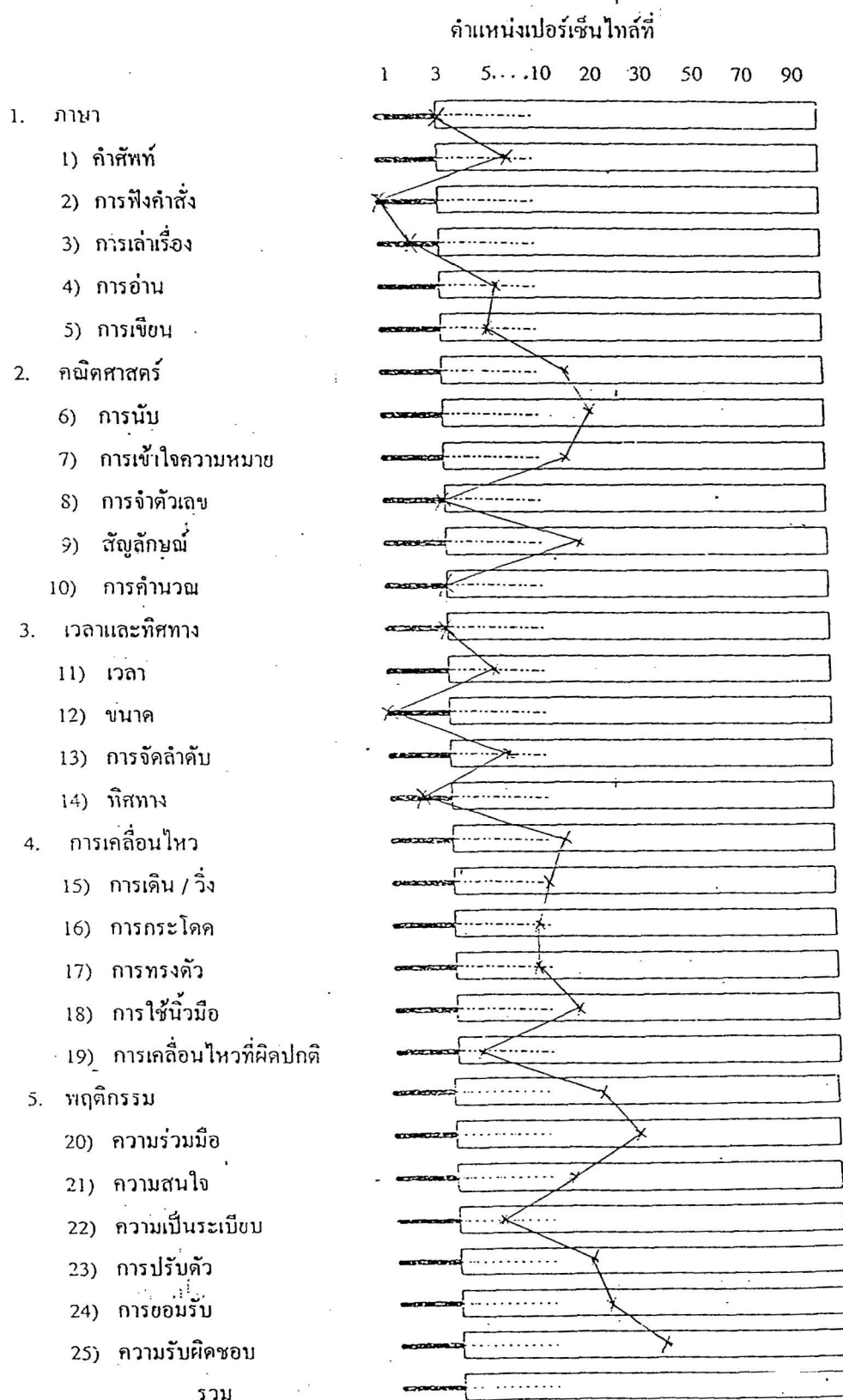
ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ คนที่ 5

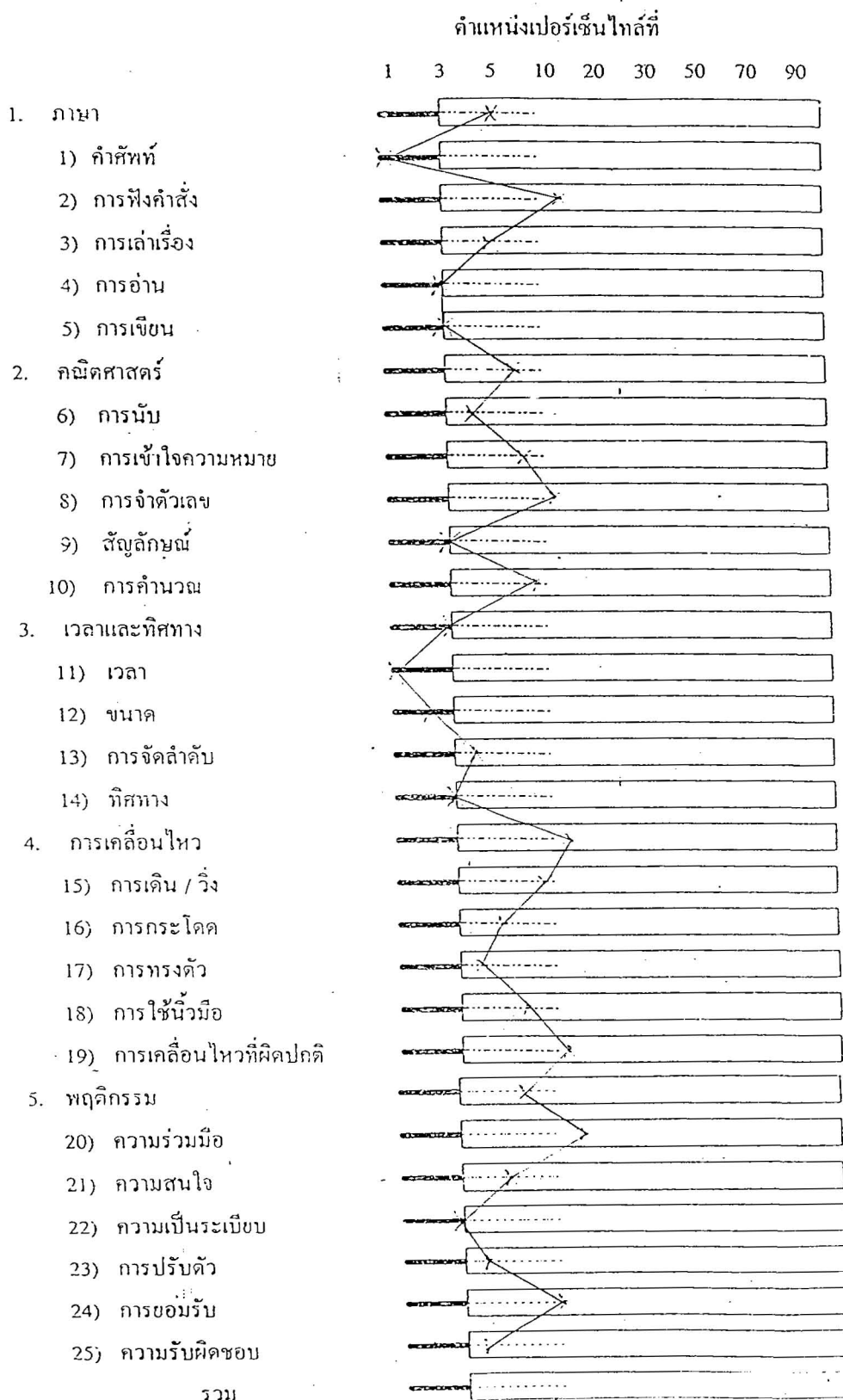
ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ คนที่ 6

ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ คนที่ 7

ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ คนที่ 8

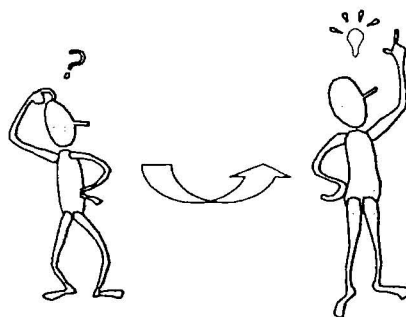

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

คู่มือดำเนินการทดสอบความสามารถในการอ่าน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านนี้ต้องการประเมินความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. แบบทดสอบนี้แบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้
ชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง เป็นเนื้อเรื่องประกอบภาพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
ชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบความเข้าใจความหมายของคำ โดยเลือกคำมาเติมลงในช่องว่างให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์โดยทดสอบก่อนและหลังการทดลอง
3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน แต่ละชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียง
ตอนที่ 2 แบบทดสอบความเข้าใจความหมายของคำ
4. ข้อควรระวังในการดำเนินการทดสอบ
 - 4.1 สถานที่ในการดำเนินการทดสอบไม่ควรพลุกพล่าน หรือมีเสียงดัง
 - 4.2 ก่อนการทดสอบ ผู้ดำเนินการทดสอบควรสร้างความคุ้นเคย และสร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง
5. ผู้ดำเนินการทดสอบ ควรทดสอบในแบบทดสอบตอนที่ 1 ก่อน และตามด้วยแบบทดสอบตอนที่ 2 ตามลำดับ

ขั้นตอนในการดำเนินการทดสอบ

ก่อนทำการทดสอบ

1. ผู้ดำเนินการทดสอบควรศึกษาขั้นตอน วิธีการทดสอบให้เข้าใจก่อนลงมือทดสอบ เป็นรายบุคคล ทั้งตอนที่ 1 และตอนที่ 2
2. ผู้ดำเนินการทดสอบ เตรียมแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน (สำหรับนักเรียน) และแบบบันทึกผลการอ่านออกเสียง (สำหรับครู)

ระหว่างทำการทดสอบ

- 1.ผู้ดำเนินการทดสอบ นำเนื้อเรื่องประกอบภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มาให้นักเรียนอ่าน โดยมีผู้สังเกตการอ่านและบันทึกผลการอ่านของนักเรียนลงในแบบบันทึกการอ่าน
- 2.ผู้ดำเนินการทดสอบ นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจมาให้นักเรียนทดสอบหลังจาก การอ่านคำในเนื้อเรื่องเสร็จแล้ว
- 3.บันทึกการอ่านออกเสียงและการวัดความเข้าใจในแบบบันทึก

หลังทำการทดสอบ

นำผลการทดสอบ ทั้งตอนที่ 1 และตอนที่ 2 รวบรวมไว้ แล้วนำผลไปเปรียบเทียบ คะแนน ระหว่างผลการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองต่อไป

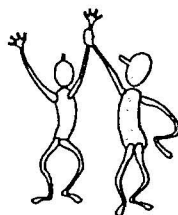
เกณฑ์การให้คะแนน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านออกเสียงคำ

อ่านได้	ให้	1	คะแนน
อ่านไม่ได้ / ไม่อ่าน /	ให้	0	คะแนน

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ

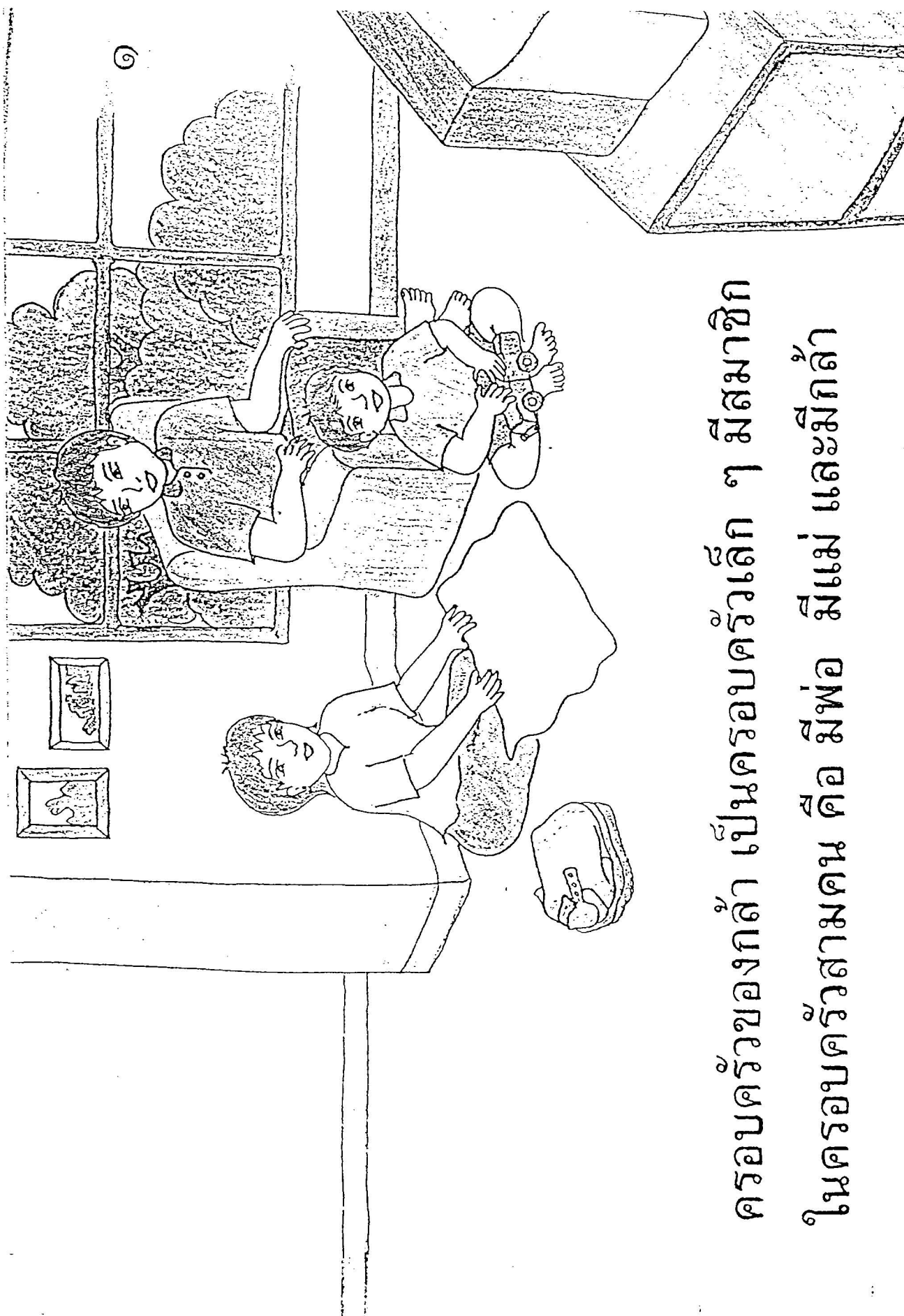
เลือกคำมาเติมลงในช่องว่างได้ถูกต้อง	ให้	1	คะแนน
เลือกคำมาเติมในช่องว่างไม่ถูกต้อง	ให้	0	คะแนน

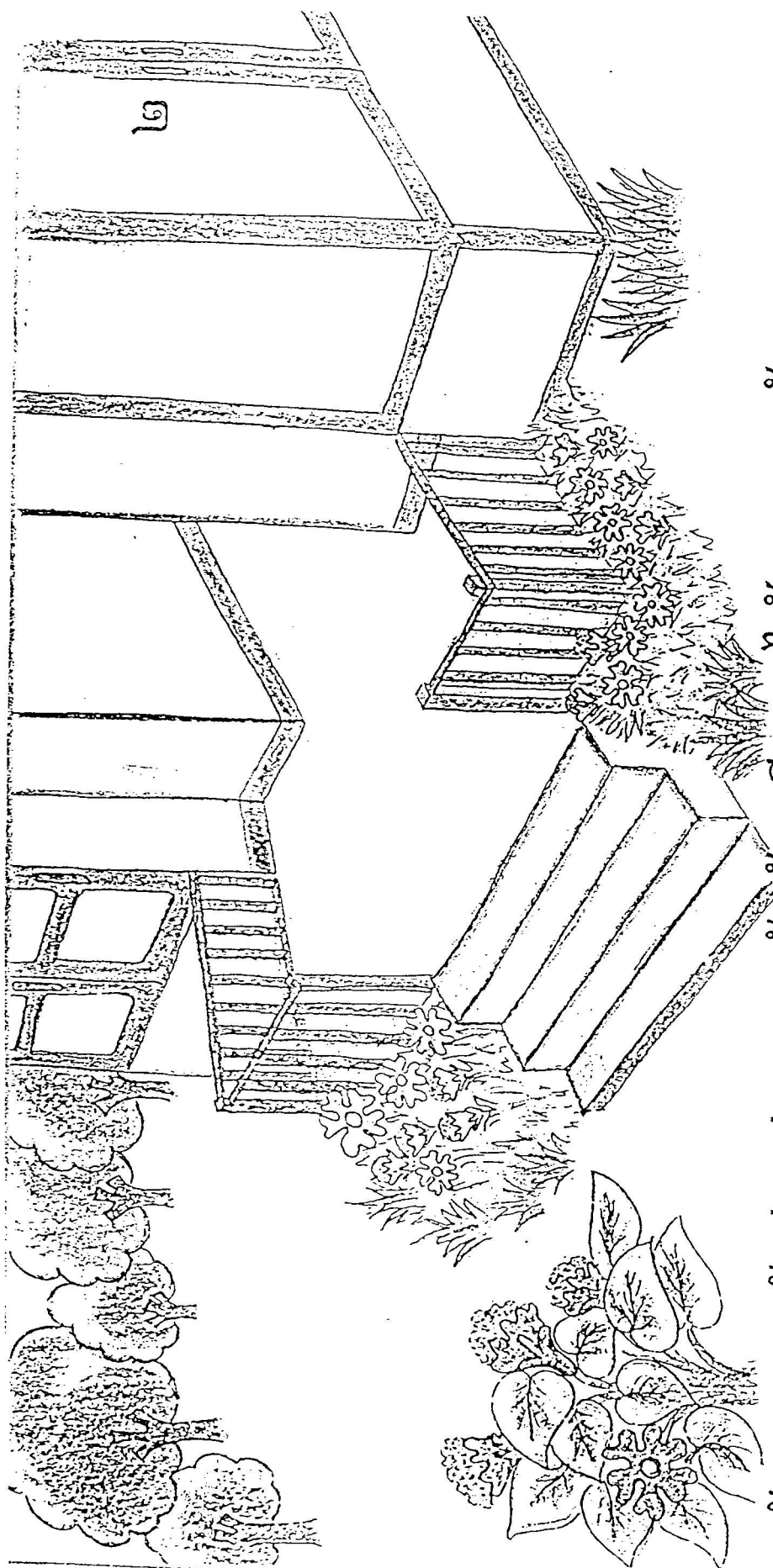
แบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษา

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษา

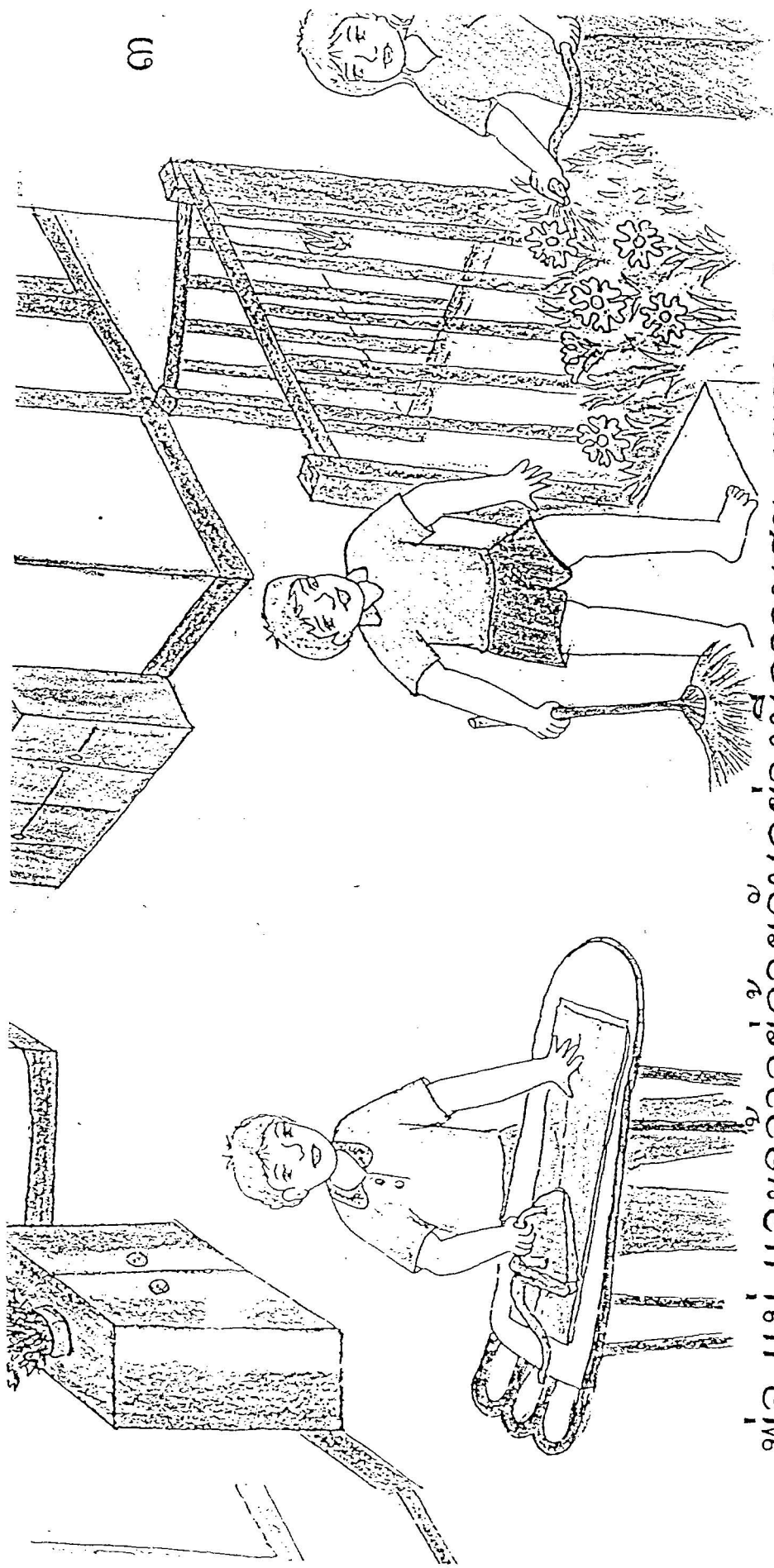
ไทย...แหล่งมรดกโลก

ครอบครัวของกล้า เป็นครอบครัวเล็ก ๆ มีสมาชิก
ในครอบครัวสามคน คือ มีพ่อ มีแม่ และมีกล้า

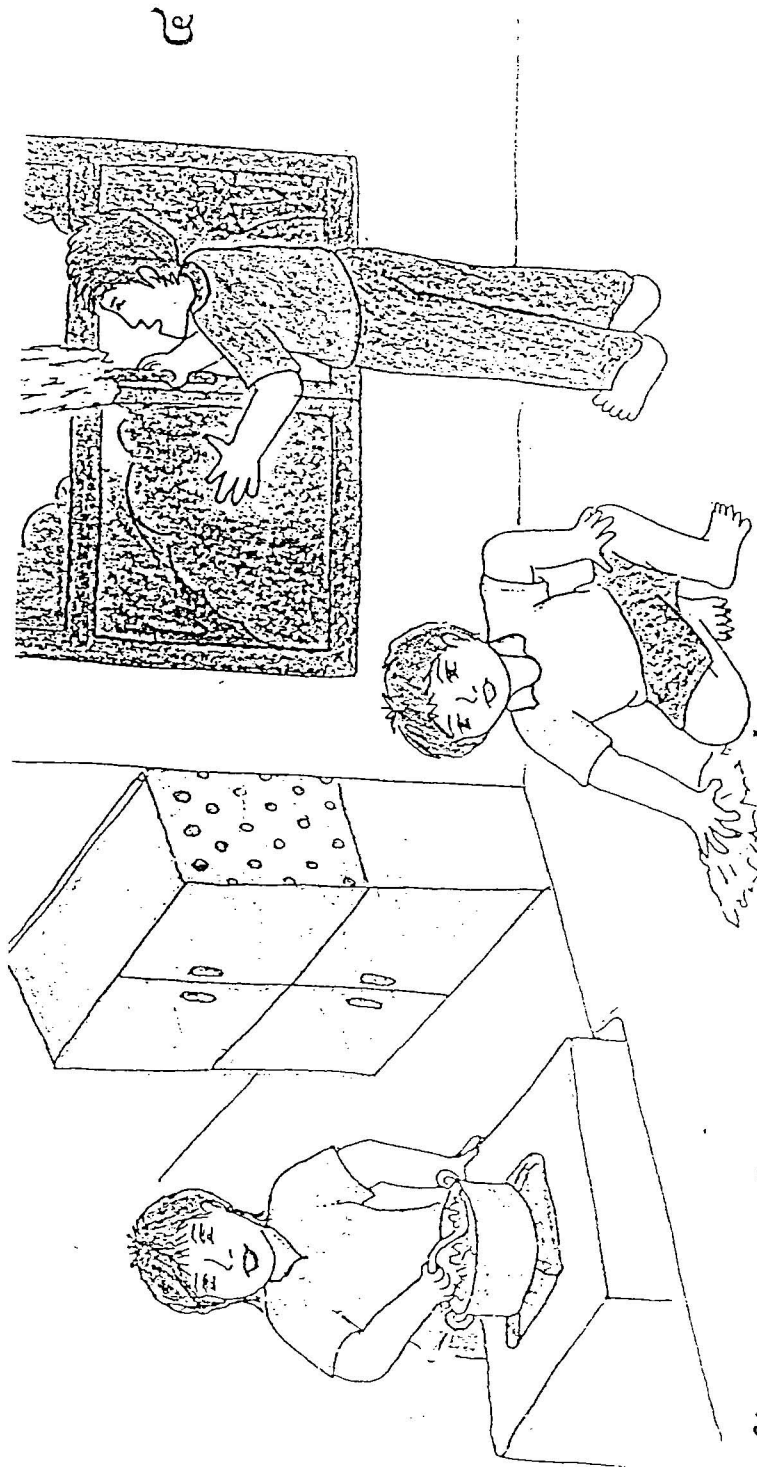

บ้านของกล้าน่าอยู่มาก หน้าบ้านมีดอกไม้ รอบ ๆ บ้าน
มีต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา พ่อ แม่ และกล้านช่วยกันปลูกไว้
ให้ความร่มรื่นเย็นสบาย

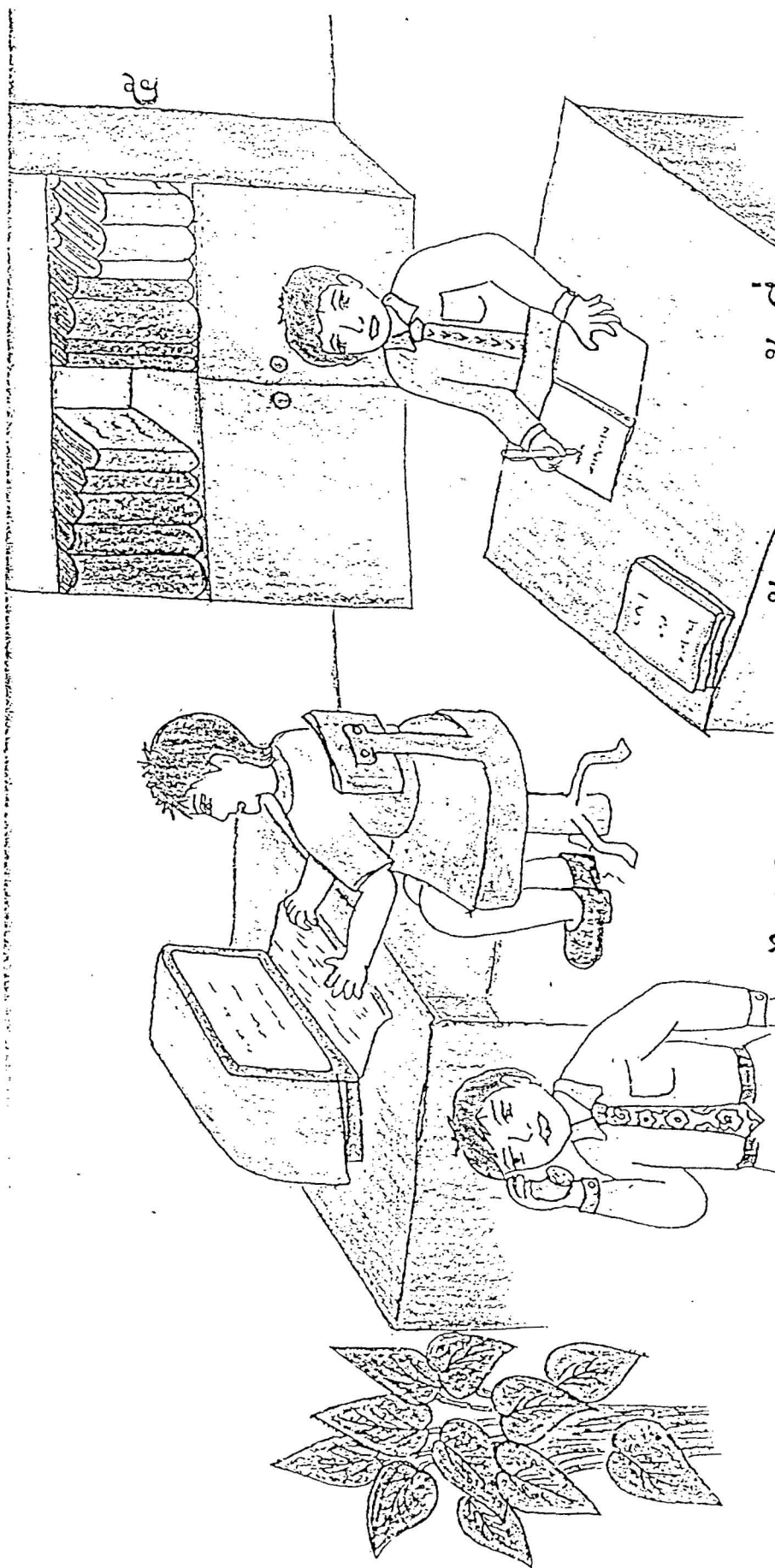

๓

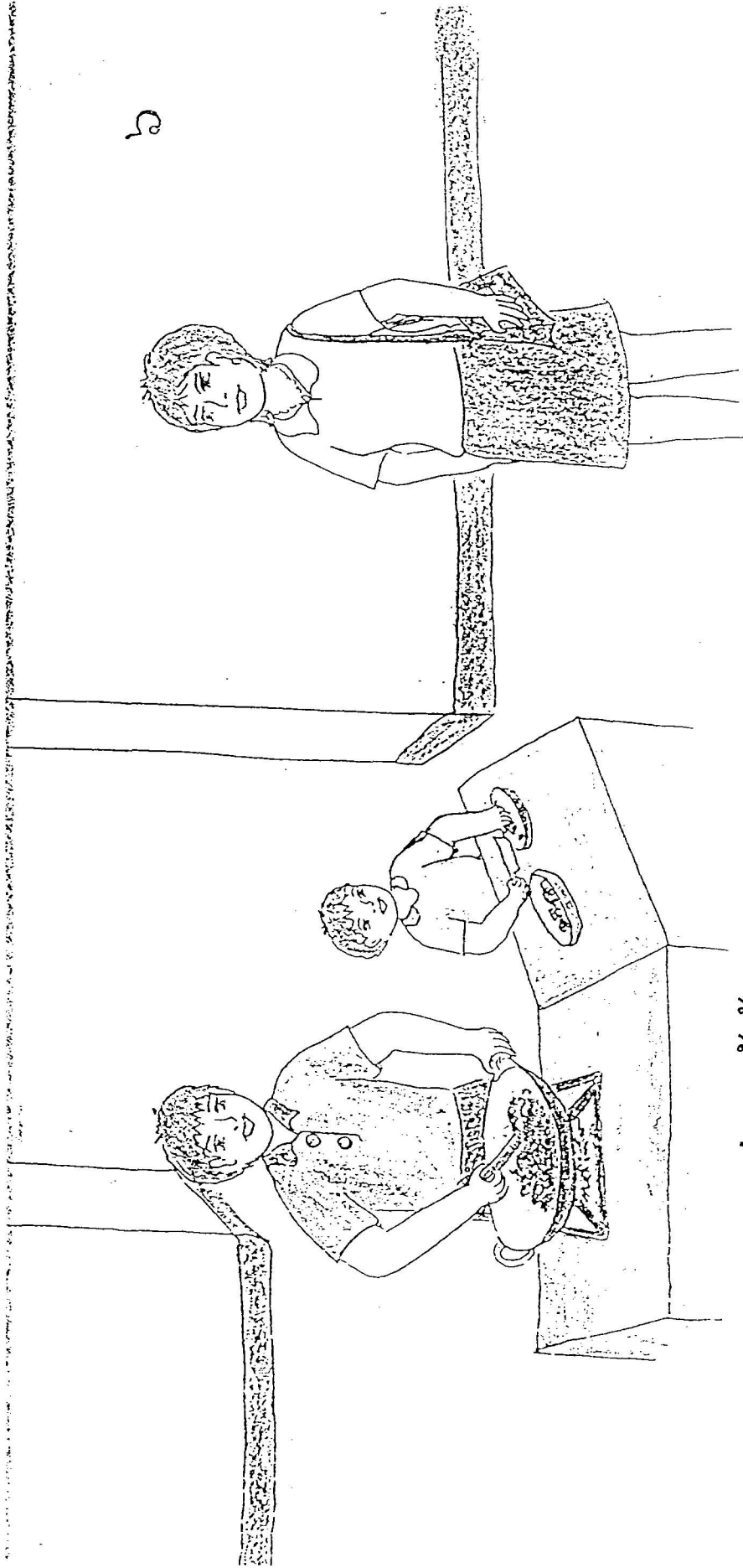
พ่อ แม่ และกลายอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข เพราะทุกคน
 ในครอบครัวต่างช่วยเหลือกันทำงานต่าง ๆ ในบ้านโดยไม่คิดว่า
 เป็นหน้าที่ของใคร

พ่อสอนกล่าวว่า งานในบ้านเป็นหน้าที่ของทุกคนในครอบครัว
 เราต้องช่วยเหลือกัน อย่างแบ่งว่าเป็นงานของผู้หญิง หรือ
 งานของผู้ชาย อย่างกล่าช่วยเหลือแม่ล้างจาน พ่อช่วยเหลือ
 งานของแม่

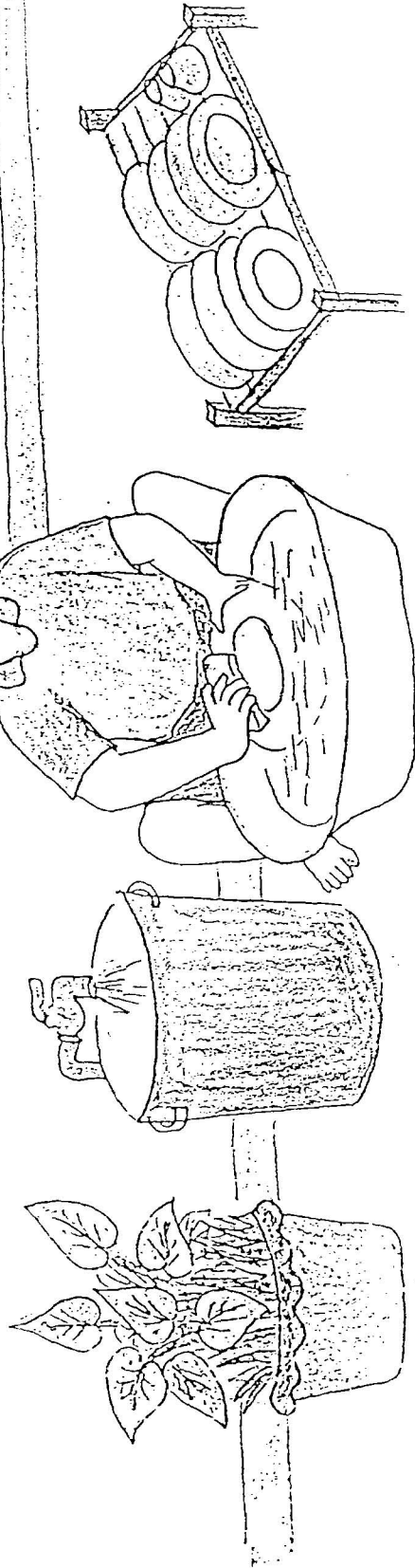

ทุกวันนี้ พ่อและแม่จะออกไปทำงานนอกบ้านตามหน้าที่
 พ่อและแม่ช่วยกันทำงานหาเงินเลี้ยงครอบครัว เพื่อต้องการ
 ให้ครอบครัวอยู่อย่างมีความสุข

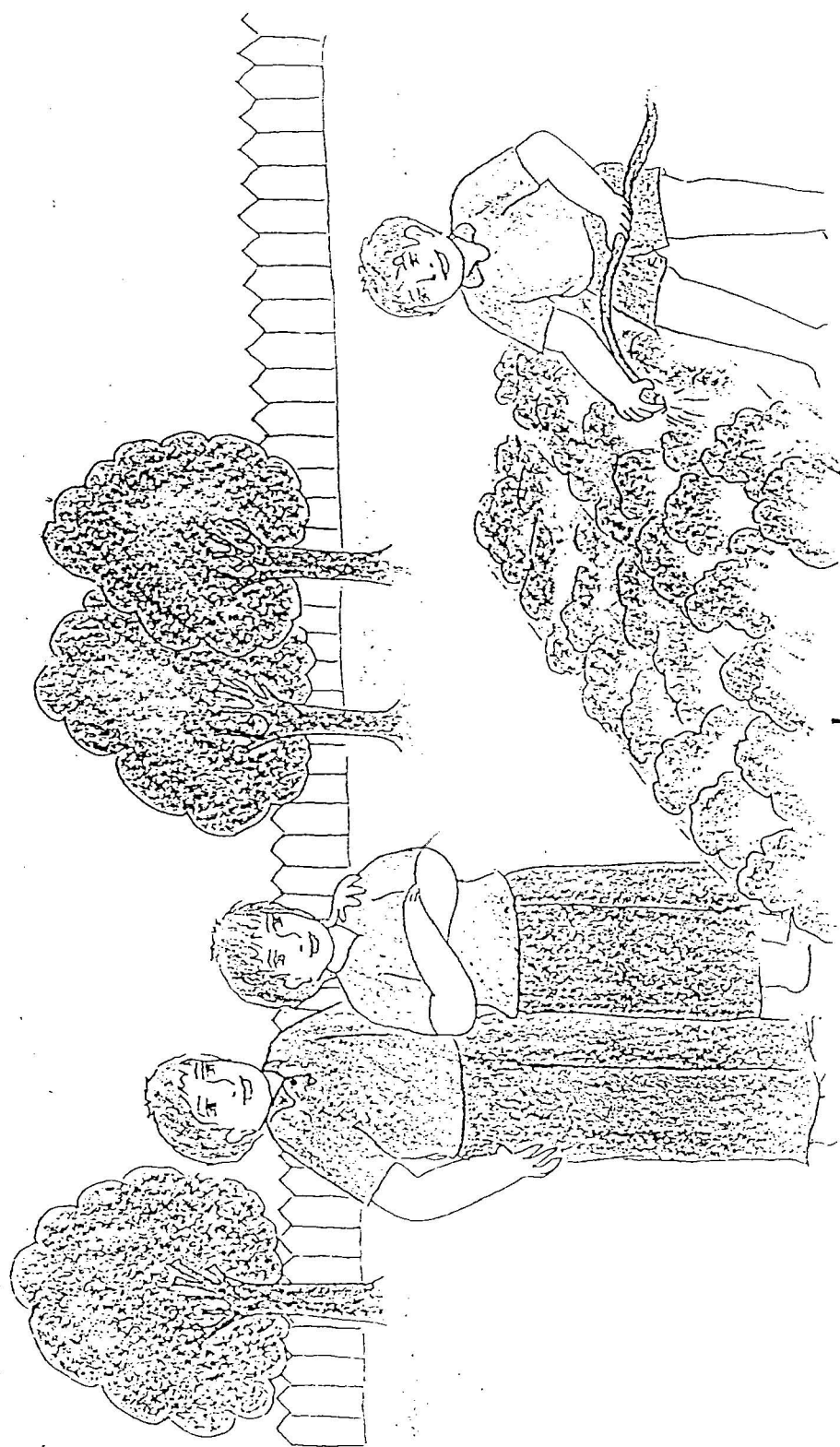

แม่สอนกล่าวว่า เดียวนี้ทั้งผู้ชาย และผู้หญิง ต้องช่วยเหลือกัน
ทำงานเพื่อครอบครัว อย่างแม่ที่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน
เพื่อช่วยเหลือพ่อ พ่อช่วยเหลือแม่ทำงานบ้าน

๓

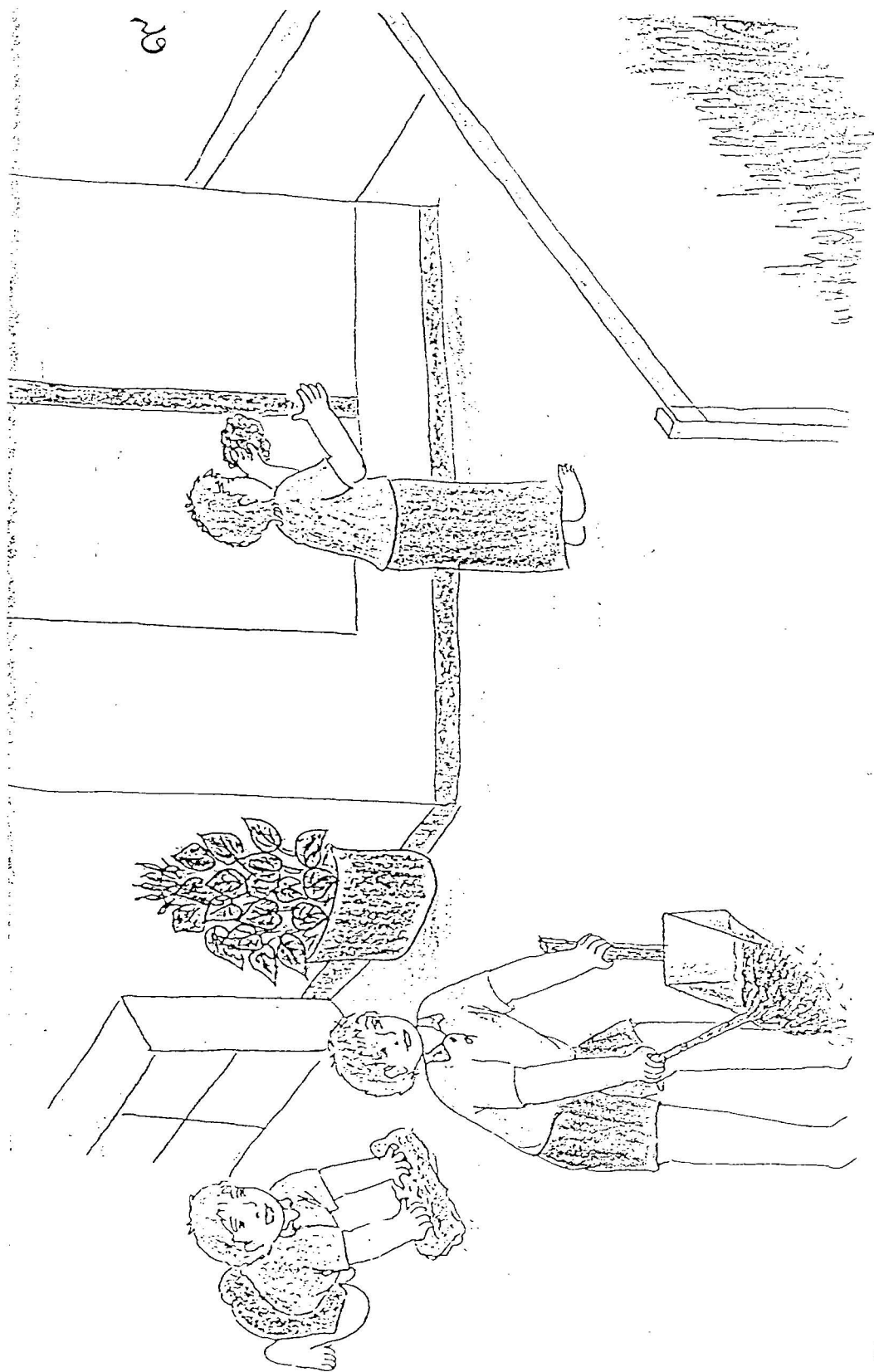
กล้าเข้าใจที่พ่อและแม่สอน เมื่อช่วยแม่ล้างจานแล้ว
 กล้ายังช่วยแม่ทำงานบ้านอย่างอื่นอีกด้วยความเต็มใจ เขายิ้ม
 อย่างมีความสุข ที่ได้ช่วยเหลือครอบครัว

พ่อและแม่มองกล้าด้วยความชื่นชมและมีความสุข

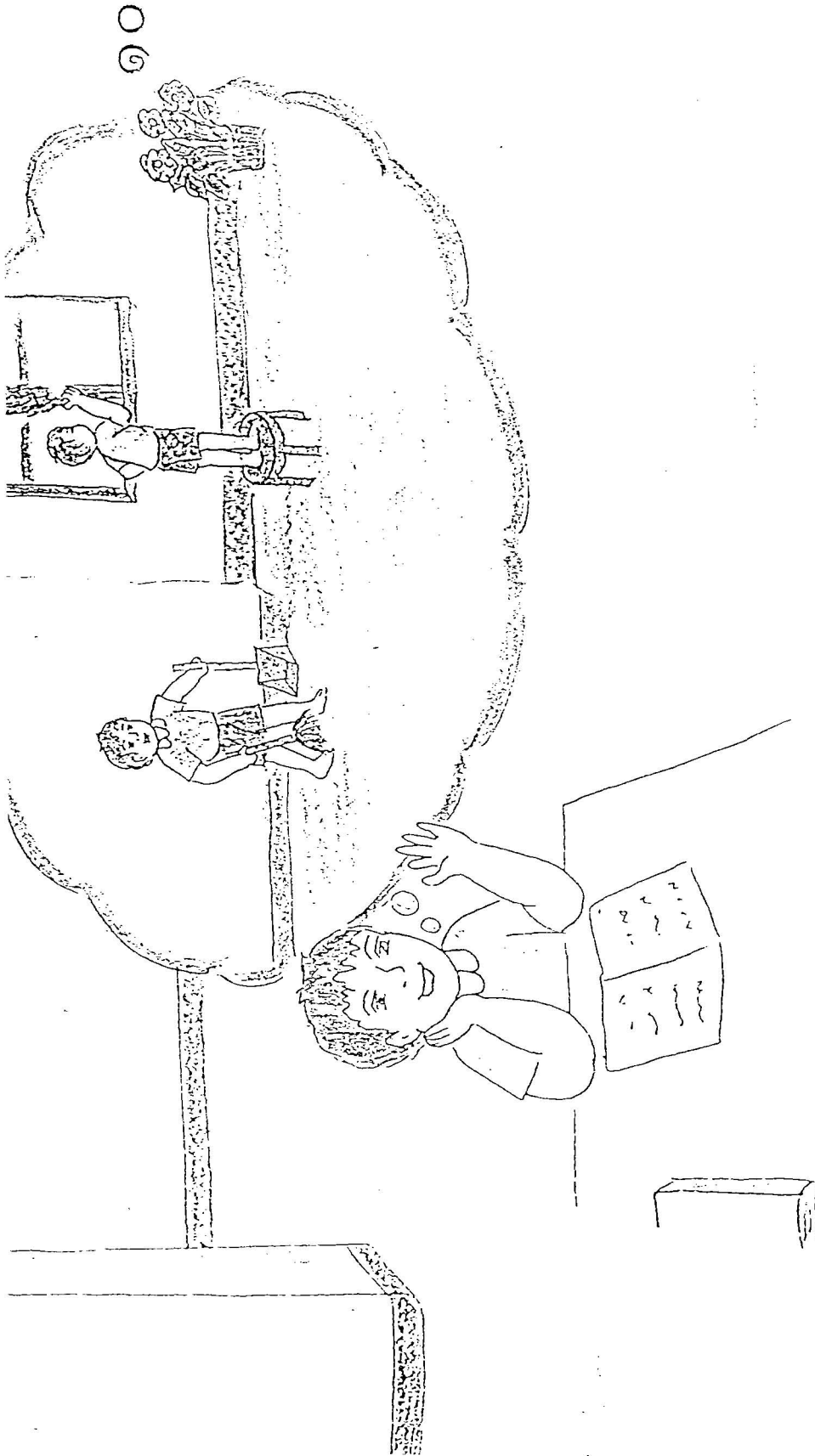
ที่กล้าเป็นลูกผู้ชายคนเดียวที่ปลูกดี มีน้ำใจ

และมีความรับผิดชอบ

ทุกวัน พ่อ แม่ และกล่าจะช่วยกันทำงานอย่างสนุกสนาน

ทุกคนมีความสุขกับการทำงาน

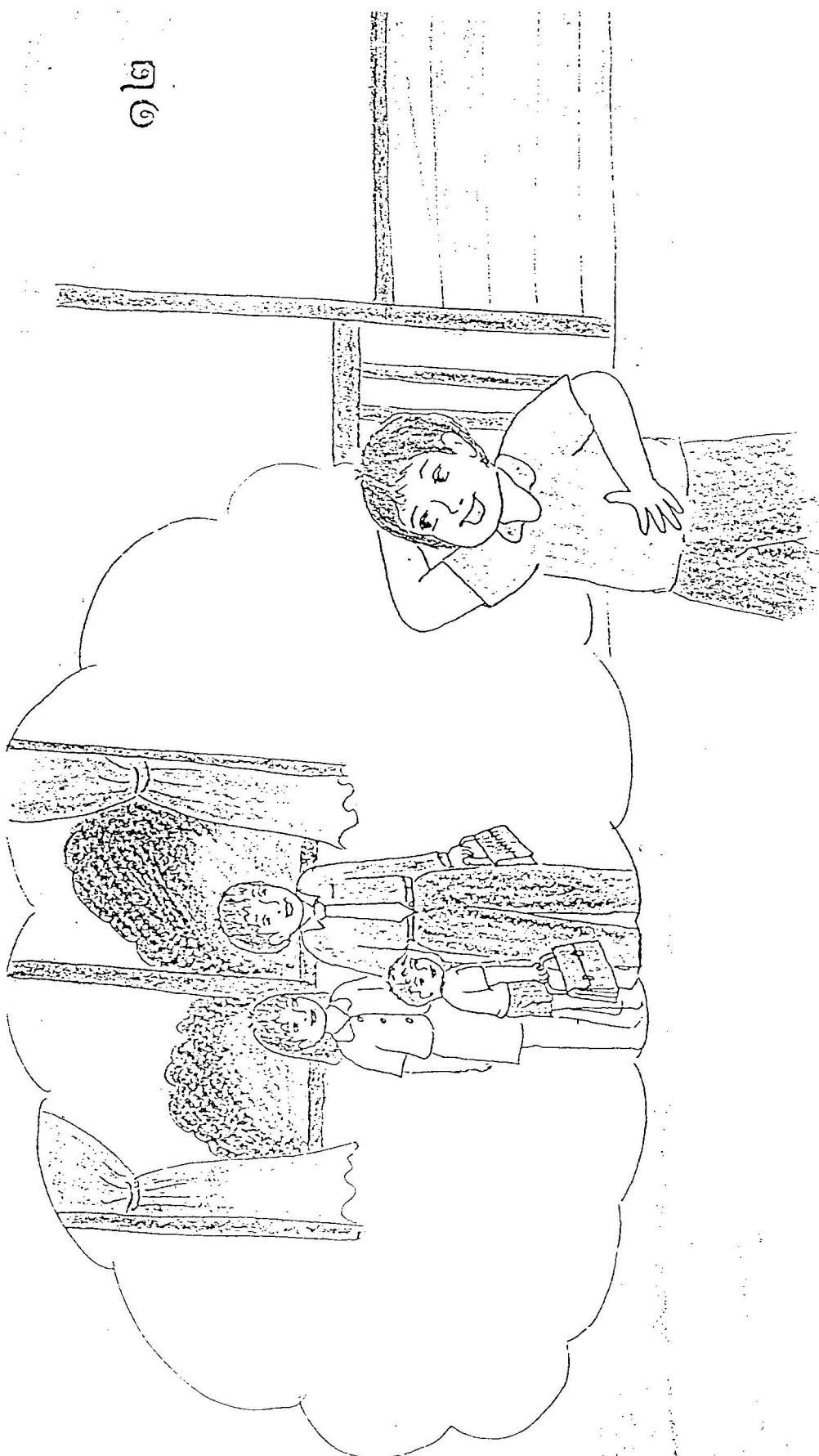

กล้ายิ้มด้วยความภูมิใจ ที่ได้ช่วยเหลือครอบครัว
และช่วยให้ครอบครัวมีความสุข

๑๑

พ่อแม่รักกล้า กล้ารักพ่อแม่ ครอบครัวของกล้าจึงอยู่ด้วยกัน
อย่างมีความสุข

๑๒

กล้าฝันว่าเมื่อกล้าเป็นผู้ใหญ่ กล้าจะทำให้บ้านของกล้า
เป็นบ้านที่มีความสุขอย่างเช่นครอบครัวของกล้าตอนนี้

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ (ก่อนและหลังการทดลอง)

ชื่อ – นามสกุลชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความที่สมบูรณ์

ครอบครัว

ใหญ่

บ้าน

เล็ก

เย็น

1. ผมหลังคามุงด้วยกระเบื้อง
2. ผมตัว.....เพราะผมไม่ชอบกินข้าว
3. ผมรู้สึก.....สบาย เวลาลมพัด
- 4..... ของผม มีสมาชิก ทั้งหมด 3 คน
5. ผมกินข้าวจุ ผมจึงตัว.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ (ก่อนและหลังการทดลอง)

ชื่อ – นามสกุลชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความที่สมบูรณ์

1. พ่อ ของผมเป็น (ผู้หญิง ผู้ชาย เด็ก)
2. แม่ ของผมเป็น (ผู้หญิง ผู้ชาย เด็ก)
3. ผม ช่วยแม่ ทุกวัน (ล้างจาน ล้างรถ ล้างถนน)
- 4..... ของผม เป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดี (พ่อ แม่ พี่)
- 5..... ของผมเป็นผู้หญิงสวย (แม่ พ่อ ปู่)

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ (ก่อนและหลังการทดลอง)

ชื่อ - นามสกุลชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความที่สมบูรณ์

ช่วย	วัน	ใจ	อยู่	นี้
------	-----	----	------	-----

1. แม่ให้ฉันทำงาน
2. นก อาศัย ในรัง
3. หนึ่งสัปดาห์ มี 7
4. วัน ฉันมาโรงเรียนแต่เช้า
5. ครูเป็นคนสวย และดี

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ (ก่อนและหลังการทดลอง)

ชื่อ – นามสกุลชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความที่สมบูรณ์

1. พ่อและแม่ มี 2 คน (ปู่ , ลุง , ย่า)
2. ฉันนั่ง เพื่อนที่ได้ต้นไม้ (เล่น , รอ , กิน)
3. ฉัน ขนมห给朋友 (แบ่ง , ขอ , แยก)
4. พ่อฉัน เพราะไปทำงาน (ไปเที่ยว , ไม่อยู่บ้าน , นอนเล่น)
5. ฉันมี เลี้ยงน้อง (หน้าที่ , ดูแล , ระวัง)

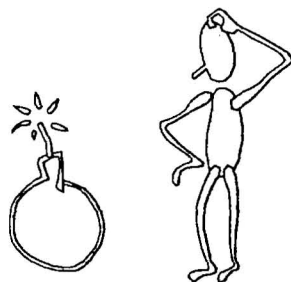
แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ (ก่อนและหลังการทดลอง)

ชื่อ - นามสกุลชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความที่สมบูรณ์

เสียง	ออกไป	นอกบ้าน	กลับ	ในบ้าน
-------	-------	---------	------	--------

1. ฉัน เล่นเกมบ้านเพื่อน
2. ฉันชอบ แมว
3. แม่ไปทำงานที่กรุงเทพ และจะ มาหาฉันในวันเด็ก
4. พ่อออกไปทำงาน
5. แม่นั่ง อยู่

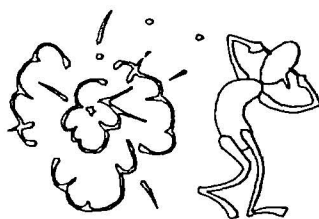

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ (ก่อนและหลังการทดลอง)

ชื่อ – นามสกุลชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความที่สมบูรณ์

1. เราอยู่บ้านเดียวกันต้อง
(ช่วยเหลือกัน , ทะเลาะกัน , วีนเล่น)
2. ฉันอยู่บ้าน.....
(คนเดียว , ทุกคน , ชุมชน)
3. การรักษาความสะอาดในบริเวณโรงเรียนเป็นหน้าที่ของ.....
(พ่อ , ทุกคน , ครู)
4. ครูมีหน้าที่ หนังสือนักเรียน
(ร้องเพลง , เล่น , สอน)
5. ฉันไม่ เวลาที่สอนทำการบ้าน
(เข้าใจ , เอาใจ , ช่วยเหลือ)

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ (ก่อนและหลังการทดลอง)

ชื่อ – นามสกุลชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความที่สมบูรณ์

ทุกอย่าง	เต็มใจ	ได้	ทำงาน	ความสุข
----------	--------	-----	-------	---------

1. ผม เงินมาโรงเรียนวันละ 5 บาท
2. พ่อและแม่ ต้องไป ทุกวัน
3. ผมมี มาก ที่ได้ खेलเล่นจากพ่อ
4. ผม ช่วยพ่อและแม่ทำงาน
5. พ่อสอนว่างาน เราต้องช่วยกันทำ

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ (ก่อนและหลังการทดลอง)

ชื่อ – นามสกุลชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความที่สมบูรณ์

1. เด็ก ต้องเชื่อฟังพ่อแม่และคุณครู (ร้าย , ดี , ดี่อ)
2. เพื่อน ๆ ว่าฉันเรียนเก่ง (บ่น , ชม , ฟ้อง)
3. เด็ก ๆ เล่นกัน ด้วยความ(สนุกสนาน , รำคาญ , ทุกข์)
4. บ้านผม ตู้เย็น 1 หลัง (มี , หาย , ของ)
5. พ่อผม เป็นคนใจดี (ที่ , มี , ของ)

แบบบันทึกการวัดความเข้าใจความหมายของคำ

ชื่อผู้บันทึก

ชื่อผู้รับการทดสอบ

คำศัพท์	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง	
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ
รวม				

แบบสรุปการบันทึกการอ่าน

ชื่อผู้อ่าน

ชื่อผู้บันทึก

คนที่ 1

คนที่ 2

คนที่ 3

ชื่อผู้สรุปการบันทึก

วันที่ทดสอบ

รูปแบบการบันทึก	จำนวนคำที่บันทึก			สรุปจำนวนคำจาก 2 ใน 3 ของผู้บันทึก
	ผู้บันทึกคนที่ 1	ผู้บันทึกคนที่ 2	ผู้บันทึกคนที่ 3	
อ่านได้ถูกต้อง				
อ่านไม่ได้/ไม่อ่าน				
เข้าใจความหมายของคำ				
ไม่เข้าใจความหมายของคำ				

สรุปจำนวนคำที่อ่าน / คำที่เข้าใจความหมาย

1. จำนวนคำที่อ่านได้ 1 คะแนน รวม คำ
2. จำนวนคำที่อ่านไม่ได้ 0 คะแนน รวม คำ
3. จำนวนคำที่เข้าใจความหมายของคำ 1 คะแนน รวม คำ
4. จำนวนคำที่ไม่เข้าใจความหมายของคำ 0 คะแนน รวม คำ

แบบบันทึกการอ่าน

ภาคผนวก จ
แผนการสอนอ่านตามแบบ

แผนการสอน ที่ 1

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม

สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 1 – 2) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ ครอบครัว , ใหญ่ , บ้าน , เล็ก , เย็น

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ครอบครัว , ใหญ่ , บ้าน , เล็ก , เย็น ได้อย่างน้อย 2 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ(Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะต้องทำการแนะนำหนังสือให้กับผู้อ่าน และมีการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือที่จะให้ผู้อ่าน อ่าน ทั้งให้ดูภาพของหน้าที่จะให้อ่าน และให้ผู้อ่านเดาสถานการณ์ต่อไปว่าจะเกิดอะไรขึ้น หลังจากสนทนากันแล้วก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ

โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ มี 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านตามแบบ ผู้ช่วยสอนอ่านให้ตัวอย่างกับผู้อ่านว่าการอ่านที่ดีมีลักษณะอย่างไรโดยอ่านคำและให้ผู้อ่านชี้คำในเนื้อเรื่องนั้น และจะต้องอ่านในอัตราเร็วเท่าที่ผู้อ่านจะสามารถชี้คำนั้น ๆ ได้และจะต้องไม่อ่านเร็วกว่าที่ผู้อ่านชี้ได้สบาย ๆ (ในขั้นตัวแบบนี้ไม่จำเป็นต้องใช้บอยนัก แต่จะสำคัญเพราะเป็นการอ่านครั้งแรกกับผู้อ่าน , เป็นคำใหม่ที่ผู้อ่านไม่คุ้นตา , อ่านหนังสือใหม่หรือเริ่มเรื่องใหม่)

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้ผู้อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยสอนอ่าน พูดดัง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้ผู้อ่านพูดคำนั้นซ้ำ ๆ เช่น “ ครอบครัว ”

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่ปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้น ๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยมถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่อง คำว่า ครอบครัว , ใหญ่ , บ้าน , เล็ก , เย็น ได้อย่างน้อย 2 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 2 คำ

แผนการสอน ที่ 2

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 1 – 2) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ ครอบครัว , ใหญ่ , บ้าน , เล็ก , เย็น

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ครอบครัว , ใหญ่ , บ้าน , เล็ก , เย็น ได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ผู้ช่วยสอนอ่านจะทำการทบทวนเนื้อเรื่องของวันจันทร์ และสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่องก่อนจะเข้าสู่การสอนอ่านตามแบบ โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ เหลือ 4 ชั้น โดยข้ามขั้นที่ 1 ไปเป็น เริ่มต้นที่

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้คู่อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยสอนอ่าน พุดดัง ๆ เพื่อให้คู่อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้คู่อ่านพุดคำนั้นซ้ำ ๆ เช่น “ ครอบครัว ”

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่ปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พุดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้นๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยมถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ครอบครัว , ใหญ่ , บ้าน , เล็ก , เย็น ได้ อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 3 คำ

แผนการสอน ที่ 3

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 1 – 2) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือคำว่า ครอบครัว , ใหญ่ , บ้าน , เล็ก , เย็น

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องเข้าใจคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ครอบครัว ใหญ่ , บ้าน , เล็ก , เย็น ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ(Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะต้องทำการทบทวน หรือสนทนาซักถามถึงเนื้อเรื่องที่เรียนไปแล้ว หลังจากนั้นก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบโดยวันที่ 3 จะลดขั้นตอนการสอนเหลือ 3 ขั้น คือ เริ่มจากขั้นที่ 3 ถึงขั้นที่ 5 ดังนี้

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่ง que เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้น ๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

หลังจากทำกิจกรรมการอ่านตามแบบทั้ง 3 ขั้นแล้ว ผู้ช่วยสอนอ่านให้คู่อ่าน
เลือกวาดภาพตามเนื้อเรื่องในหน้าที่ 1 – 2 ได้ตามใจชอบ

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็น
อย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยม
ถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. สมุดวาดเขียน , ดินสอ , สีเทียน และยางลบ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ครอบครัว , ใหญ่ , บ้าน ,
เล็ก , เย็น ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ 4 คำ

แผนการสอน ที่ 4

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม

สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 1 – 2) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ ครอบครัว , ใหญ่ , บ้าน , เล็ก , เย็น

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ครอบครัว , ใหญ่ , บ้าน , เล็ก , เย็น ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ (Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะสนทนากับคู่อ่าน และทบทวนเนื้อเรื่องที่อ่านหลังจากนั้นจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ โดยในวันที่ 4 จะมี 3 ชั้น คือ จากชั้นที่ 4 ถึง ชั้นที่ 6 ดังนี้

ชั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้นๆ ชั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้ คล่องและถูกต้องหรือไม่

ชั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในชั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

ชั้นที่ 6 อ่านตามลำพัง หลังจากที่ได้ฝึกอ่านในชั้นต่าง ๆ มาแล้ว 3 วัน คู่อ่านอาจจะรู้สึกมั่นใจและต้องการอ่านตามลำพัง ในชั้นนี้สำคัญมาก ในขณะที่อ่านคู่อ่านจะอ่านดัง ๆ และชี้คำในเนื้อเรื่องนั้นไปด้วย หากคู่อ่านเกิดลังเลหรือรื้อในการอ่านบางคำ ผู้ช่วยสอนอ่านควรอ่านคำนั้น ๆ และให้คู่อ่านพูดตาม

เมื่อคู่อ่าน อ่านเสร็จแล้ว ผู้ช่วยสอนอ่านควรพูดว่า “ เอาละเสร็จแล้ว เธออ่านได้
ดีขึ้นจริง ๆ ”

ขั้นสรุป

ผู้ช่วยสอนอ่านสนทนาซักถามร่วมกับคู่อ่านและให้คู่อ่านทำแบบประเมินความเข้าใจถึง
คำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้อีกครั้งเพื่อความถูกต้องและเข้าใจคำในเนื้อเรื่องดังกล่าว

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ครอบครัว , ใหญ่ , บ้าน ,
เล็ก , เย็น ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ถูกต้อง
80 %

แผนการสอน ที่ 1

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม

สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 3-4) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ ล้างจาน , พ่อ , แม่ , ผู้หญิง , ผู้ชาย

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำได้และเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ล้างจาน , พ่อ , แม่ , ผู้หญิง , ผู้ชาย ได้อย่างน้อย 2 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ(Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะต้องทำการแนะนำหนังสือให้กับคู่อ่าน และมีการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือที่จะให้คู่อ่าน อ่าน ทั้งให้ดูภาพของหน้าที่จะให้อ่าน และให้คู่อ่านเดาสถานการณ์ต่อไปว่าจะเกิดอะไรขึ้น หลังจากสนทนากันแล้วก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ

โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ มี 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านตามแบบ ผู้ช่วยสอนอ่านให้ตัวอย่างกับคู่อ่านว่าการอ่านที่ดีมีลักษณะอย่างไรโดยอ่านคำและให้คู่อ่านชี้คำในเนื้อเรื่องนั้น และจะต้องอ่านในอัตราเร็วเท่าที่คู่อ่านจะสามารถชี้คำนั้น ๆ ได้และจะต้องไม่อ่านเร็วกว่าที่คู่อ่านชี้ได้สบาย ๆ (ในขั้นต้นแบบนี้ไม่จำเป็นจะต้องใช้บ๊วยนัก แต่จะสำคัญเพราะเป็นการอ่านครั้งแรกกับคู่อ่าน , เป็นคำใหม่ที่คู่อ่านไม่คุ้นตา , อ่านหนังสือใหม่หรือเริ่มเรื่องใหม่)

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้คู่อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยสอนอ่าน พูดดัง ๆ เพื่อให้คู่อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้คู่อ่านพูดคำนั้นซ้ำ ๆ เช่น “ ผู้ชาย ”

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่ปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำใน ประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้น ๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่า อ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และ พยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่าน ให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็น อย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยม ถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ล้างจาน , พ่อ , แม่ , ผู้หญิง ผู้ชาย ได้อย่างน้อย 2 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 2 คำ

แผนการสอน ที่ 2

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม

สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 3-4) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ ล้างจาน , พ่อ , แม่ , ผู้หญิง , ผู้ชาย

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำได้และเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ล้างจาน , พ่อ , แม่ , ผู้หญิง , ผู้ชาย ได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ผู้ช่วยสอนอ่านจะทำการทบทวนเนื้อเรื่องในหน้าที่ 3-4 ก่อนจะทำการสอนตามแบบตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้คู่อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยสอนอ่าน พูดดัง ๆ เพื่อให้คู่อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้คู่อ่านพูดคำนั้นซ้ำ ๆ เช่น “ ผู้ชาย ”

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่เปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้นๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยมถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ล้างจาน , พ่อ , แม่ , ผู้หญิงผู้ชาย ได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 3 คำ

แผนการสอน ที่ 3

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม

สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 3-4) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ ล้างจาน , พ่อ , แม่ , ผู้ชาย , ผู้หญิง

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำได้และเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ล้างจาน , พ่อ , แม่ , ผู้หญิง , ผู้ชาย ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ(Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะทำการทบทวนเนื้อเรื่องแล้วก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ

โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ มี 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้ผู้อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้ผู้อ่านอ่านคำนั้นๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบผู้อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับผู้อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าผู้อ่านเล็กน้อย และให้ผู้อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่ผู้อ่านสามารถชี้ได้

เมื่อเรียนตามเสร็จ 3 ขั้นตอนแล้ว ให้ผู้อ่านวาดภาพและระบายสีของเนื้อเรื่อง
หน้าที่ 4

คำที่ใช้ในการกระตุ้นผู้อ่าน เมื่อผู้อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่ผู้อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยม ถูกต้องดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. สมุดวาด , สีไม้ , ดินสอ , ยางลบ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ล้างจาน , พ่อ , แม่ , ผู้หญิงผู้ชาย ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ 4 คำ

แผนการสอน ที่ 4

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 3-4) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ ล้างจาน , พ่อ , แม่ , ผู้หญิง , ผู้ชาย

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ล้างจาน , พ่อ , แม่ , ผู้หญิง, ผู้ชาย ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ(Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะทบทวนเนื้อเรื่องอีกครั้ง ก่อนจะสอนอ่านตามแบบ เหลือ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้ผู้อ่านอ่านคำนั้นๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบผู้อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับผู้อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าผู้อ่านเล็กน้อย และให้ผู้อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่ผู้อ่านสามารถชี้ได้

ขั้นที่ 6 อ่านตามลำพัง หลังจากฝึกอ่านตามขั้นต่าง ๆ มาแล้ว ผู้อ่านอาจรู้สึกมั่นใจและต้องการอ่านตามลำพัง หากผู้อ่านอ่านแล้วและไม่แน่ใจเกิดรีรอหรือลังเลผู้ช่วยสอนอ่านควรอ่านคำนั้นและให้ผู้อ่านพูดตาม เมื่อผู้อ่านมั่นใจและอ่านได้ก็ให้อ่านต่อไปจนจบ ที่สำคัญผู้ช่วยสอนอ่านต้องกล่าวชมผู้อ่านทุกครั้งเพื่อเป็นกำลังใจให้กับผู้อ่าน

ขั้นสรุป ผู้ช่วยสอนอ่านและคู่อ่านสนทนาซักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
 ในเนื้อเรื่องของหน้าที่อ่านเสร็จแล้วให้ทำแบบประเมินความเข้าใจคำในเนื้อเรื่อง
สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ล้างจาน , พ่อ , แม่ , ผู้หญิง, ผู้ชาย ได้ 4 คำ

2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ถูกต้อง

80 %

แผนการสอน ที่ 1

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 5 - 6) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำ ในเนื้อเรื่อง คือ ช่วย , ใจ , วัน , อยู่ , นี้

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ช่วย , ใจ , วัน , อยู่ , นี้ ได้
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ(Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะต้องมีการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือที่จะให้คู่อ่าน อ่าน ทั้งให้ดูภาพของหน้าที่จะให้อ่าน และให้คู่อ่านเดาสถานการณ์ต่อไปว่าจะเกิดอะไรขึ้น หลังจากสนทนากันแล้วก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ

โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ มี 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านตามแบบ ผู้ช่วยสอนอ่านให้ตัวอย่างกับคู่อ่านว่าการอ่านที่ดีมีลักษณะอย่างไรโดยอ่านคำและให้คู่อ่านชี้คำในเนื้อเรื่องนั้น และจะต้องอ่านในอัตราเร็วเท่าที่คู่อ่านจะสามารถชี้คำนั้น ๆ ได้และจะต้องไม่อ่านเร็วกว่าที่คู่อ่านชี้ได้สบาย ๆ (ในขั้นตัวแบบนี้ไม่จำเป็นต้องใช้บอยนัก แต่จะสำคัญเพราะเป็นการอ่านครั้งแรกกับคู่อ่าน , เป็นคำใหม่ที่คู่อ่านไม่คุ้นตา , อ่านหนังสือใหม่หรือเริ่มเรื่องใหม่)

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้คู่อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยสอนอ่าน พูดดัง ๆ เพื่อให้คู่อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้คู่อ่านพูดคำนั้นซ้ำ ๆ เช่น “ ใจ ”

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่ปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้ผู้อ่านอ่านคำนั้นๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบผู้อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับผู้อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าผู้อ่านเล็กน้อย และให้ผู้อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่ผู้อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นผู้อ่าน เมื่อผู้อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่ผู้อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยมถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ช่วย , ใจ , วัน , อยู่ , นี้ ได้อย่างน้อย 2 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 2 คำ

แผนการสอน ที่ 2

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 5 - 6) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำ ในเนื้อเรื่อง คือ ช่วย , ใจ , วัน , อยู่ , นี้

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ช่วย , ใจ , วัน , อยู่ , นี้ ได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ผู้ช่วยสอนอ่านจะทำการทบทวนเนื้อเรื่องของวันจันทร์ และสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ก่อนจะเข้าสู่การสอนอ่านตามแบบ โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ เหลือ 4 ชั้น โดยข้ามขั้นที่ 1 ไปเป็น เริ่มต้นที่

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้คู่อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยสอนอ่าน พูดดัง ๆ เพื่อให้คู่อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้คู่อ่านพูดคำนั้นซ้ำ ๆ เช่น “ใจ”

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่ปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่ง que เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้น ๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่า อ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยม ถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ช่วย , ใจ , วัน , อยู่ , นี้ ได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 3 คำ

แผนการสอน ที่ 3

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 5 - 6) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำ ในเนื้อเรื่อง คือ ช่วย , ใจ , วัน , อยู่ , นี้

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ช่วย , ใจ , วัน , อยู่ , นี้ ได้ 4 คำ

2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ (Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะต้องทำการ ทบทวน หรือสนทนาซักถามถึงเนื้อเรื่องที่เรียนไปแล้ว หลังจากนั้นก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ โดยวันที่ 3 จะลดขั้นตอนการสอนเหลือ 3 ขั้น คือ เริ่มจากขั้นที่ 3 ถึงขั้นที่ 5 ดังนี้

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำใน ประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้นๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่า อ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และ พยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่าน ให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

หลังจากทำกิจกรรมการอ่านตามแบบทั้ง 3 ขั้นแล้ว ผู้ช่วยสอนอ่านให้คู่อ่าน เลือกวาดภาพตามเนื้อเรื่องในหน้าที่ 5 - 6 ได้ตามใจชอบ

คำที่ใช้ในการกระตุ้นผู้อ่าน เมื่อผู้อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็น
 อย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่ผู้อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยม
 ถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. สมุดวาดเขียน , ดินสอ , สีเทียน และยางลบ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ช่วย , ใจ , วัน , อยู่ , นี้
 ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ 4 คำ

แผนการสอน ที่ 4

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม

สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 5 - 6) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ ช่วย , ใจ , วัน , อยู่ , นี้

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ช่วย , ใจ , วัน , อยู่ , นี้ ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ (Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะสนทนากับคู่อ่าน และทบทวนเนื้อเรื่องที่อ่านหลังจากนั้นจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ โดยในวันที่ 4 จะมี 3 ขั้น คือ จากขั้นที่ 4 ถึง ขั้นที่ 6 ดังนี้

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้นๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

ขั้นที่ 6 อ่านตามลำพัง หลังจากที่ได้ฝึกอ่านในขั้นต่าง ๆ มาแล้ว 3 วัน คู่อ่านอาจจะรู้สึกมั่นใจและต้องการอ่านตามลำพัง ในขั้นนี้สำคัญมาก ในขณะที่อ่านคู่อ่านจะอ่านดัง ๆ และชี้คำในเนื้อเรื่องนั้นไปด้วย หากคู่อ่านเกิดลังเลหรือรีรอในการอ่านบางคำ ผู้ช่วยสอนอ่านควรอ่านคำนั้น ๆ และให้คู่อ่านพูดตาม

เมื่อคู่อ่าน อ่านเสร็จแล้ว ผู้ช่วยสอนอ่านควรพูดว่า “เอาละเสร็จแล้ว เธออ่านได้ดีขึ้นจริง ๆ ”

ขั้นสรุป ผู้ช่วยสอนอ่านสนทนาซักถามร่วมกับคู่อ่านและให้คู่อ่านทำแบบประเมินความเข้าใจถึงคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้อีกครั้งเพื่อความถูกต้องและเข้าใจคำในเนื้อเรื่องดังกล่าว

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ช่วย , ใจ , วัน , อยู่ , นี้ ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ถูกต้อง 80 %

แผนการสอน ที่ 1

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 4 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 7 -8) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ ลูก , ไม่อยู่บ้าน , รอ , แบ่ง , หน้าที่

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ลูก , ไม่อยู่บ้าน , รอ , แบ่ง , หน้าที่ ได้อย่างน้อย 2 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ (Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะมีการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือที่จะให้คู่อ่าน อ่าน ทั้งให้ดูภาพของหน้าที่จะให้อ่าน และให้คู่อ่านเดาสถานการณ์ต่อไปว่าจะเกิดอะไรขึ้น หลังจากสนทนากันแล้วก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ

โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ มี 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านตามแบบ ผู้ช่วยสอนอ่านให้ตัวอย่างกับคู่อ่านว่าการอ่านที่ดีมีลักษณะอย่างไรโดยอ่านคำและให้คู่อ่านชี้คำในเนื้อเรื่องนั้น และจะต้องอ่านในอัตราเร็วเท่าที่คู่อ่านจะสามารถชี้คำนั้น ๆ ได้และจะต้องไม่อ่านเร็วกว่าที่คู่อ่านชี้ได้สบาย ๆ (ในขั้นต้นแบบนี้ไม่จำเป็นต้องใช้บ่อยนัก แต่จะสำคัญเพราะเป็นการอ่านครั้งแรกกับคู่อ่าน , เป็นคำใหม่ที่คู่อ่านไม่คุ้นตา , อ่านหนังสือใหม่หรือเริ่มเรื่องใหม่)

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้คู่อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยสอนอ่าน พูดดัง ๆ เพื่อให้คู่อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้คู่อ่านพูดคำนั้นซ้ำ ๆ เช่น “ ไม่อยู่บ้าน ”

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่ปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้น ๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยมถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ลูก , ไม่อยู่บ้าน , รอ , แบ่ง , หน้าที่ ได้อย่างน้อย 2 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 2 คำ

แผนการสอน ที่ 2

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 4 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 7 - 8) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำ ในเนื้อเรื่อง คือ ลูก , ไม่อยู่บ้าน , รอ , แบ่ง , หน้าที่

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ลูก , ไม่อยู่บ้าน , รอ , แบ่ง , หน้าที่ ได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ผู้ช่วยสอนอ่านจะทำการทบทวนเนื้อเรื่องของวันจันทร์ และสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ก่อนจะเข้าสู่การสอนอ่านตามแบบ โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ เหลือ 4 ชั้น โดยข้ามขั้นที่ 1 ไปเป็น เริ่มต้นที่

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้ผู้อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยสอนอ่าน พูดดัง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้ผู้อ่านพูดคำนั้นซ้ำ ๆ เช่น “ ไม่อยู่บ้าน ”

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่เปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้ผู้อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้ผู้อ่านอ่านคำนั้น ๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบผู้อ่านว่า อ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยมถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ลูก , ไม่อยู่บ้าน , รอ , แบ่ง , หน้าที่ ได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 3 คำ

แผนการสอน ที่ 3

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 4 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 7 – 8) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำ ในเนื้อเรื่อง คือ ลูก , ไม่อยู่บ้าน , รอ , แบ่ง , หน้าที่

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ลูก , ไม่อยู่บ้าน , รอ , แบ่ง , หน้าที่ ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ (Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะต้องทำการ ทบทวน หรือสนทนาซักถามถึงเนื้อเรื่องที่เรียนไปแล้ว หลังจากนั้นก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ โดยวันที่ 3 จะลดขั้นตอนการสอนเหลือ 3 ขั้น คือ เริ่มจากขั้นที่ 3 ถึงขั้นที่ 5 ดังนี้

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้ผู้อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำใน ประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้ผู้อ่านอ่านคำนั้นๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบผู้อ่านว่า อ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับผู้อ่าน และ พยายามอ่านล่วงหน้าผู้อ่านเล็กน้อย และให้ผู้อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่าน ให้เร็วเท่า ๆ กับที่ผู้อ่านสามารถชี้ได้

หลังจากทำกิจกรรมการอ่านตามแบบทั้ง 3 ขั้นแล้ว ผู้ช่วยสอนอ่านให้ผู้อ่าน เลือกวาดภาพตามเนื้อเรื่องในหน้าที่ 7 - 8 ได้ตามใจชอบ

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็น
 อย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยม
 ถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. สมุดวาดเขียน , ดินสอ , สีเทียน และยางลบ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ลูก , ไม่อยู่บ้าน , รอ , แบ่ง ,
 หน้าที่ ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ 4 คำ

แผนการสอน ที่ 4

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 4 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 7 - 8) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำ ในเนื้อเรื่อง คือ ลูก , ไม่อยู่บ้าน , รอ , แบ่ง , หน้าที่

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ลูก , ไม่อยู่บ้าน , รอ , แบ่ง , หน้าที่ ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ(Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะสนทนากับคู่อ่าน และทบทวนเนื้อเรื่องที่อ่านหลังจากนั้นจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ โดยในวันที่ 4 จะมี 3 ขั้น คือ จากขั้นที่ 4 ถึง ขั้นที่ 6 ดังนี้

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้นๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้ คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

ขั้นที่ 6 อ่านตามลำพัง หลังจากที่ได้ฝึกอ่านในขั้นต่าง ๆ มาแล้ว 3 วัน คู่อ่านอาจจะรู้สึกมั่นใจและต้องการอ่านตามลำพัง ในขั้นนี้สำคัญมาก ในขณะที่อ่านคู่อ่านจะอ่านดัง ๆ

และชี้คำในเนื้อเรื่องนั้นไปด้วย หากคู่อ่านเกิดลังเลหรือรือในการอ่านบางคำ ผู้ช่วยสอนอ่านควรอ่านคำนั้น ๆ และให้คู่อ่านพูดตาม

เมื่อคู่อ่าน อ่านเสร็จแล้ว ผู้ช่วยสอนอ่านควรพูดว่า “เฮอะเสร็จแล้ว เธออ่านได้ดีขึ้นจริง ๆ ”

ขั้นสรุป ผู้ช่วยสอนอ่านสนทนาซักถามร่วมกับคู่อ่านและให้คู่อ่านทำแบบประเมินความเข้าใจถึงคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้อีกครั้ง เพื่อความถูกต้องและเข้าใจคำในเนื้อเรื่องดังกล่าว

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ลูก , ไม่อยู่บ้าน , รอ , แบ่ง , หน้าที่ ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ถูกต้อง 80 %

แผนการสอน ที่ 1

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม

สัปดาห์ที่ 5 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 9) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ เลี้ยง , ออกไป , นอกบ้าน , กลับ , ในบ้าน

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า เลี้ยง , ออกไป , นอกบ้าน , กลับ , ในบ้าน ได้อย่างน้อย 2 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ (Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะมีการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือที่จะให้คู่อ่าน อ่าน ทั้งให้ดูภาพของหน้าที่จะให้อ่าน และให้คู่อ่านเดาสถานการณ์ต่อไปว่าจะเกิดอะไรขึ้น หลังจากสนทนากันแล้วก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ

โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ มี 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านตามแบบ ผู้ช่วยสอนอ่านให้ตัวอย่างกับคู่อ่านว่าการอ่านที่ดีมีลักษณะอย่างไรโดยอ่านคำและให้คู่อ่านชี้คำในเนื้อเรื่องนั้น และจะต้องอ่านในอัตราเร็วเท่าที่คู่อ่านจะสามารถชี้คำนั้น ๆ ได้และจะต้องไม่อ่านเร็วกว่าที่คู่อ่านชี้ได้สบาย ๆ (ในขั้นต้นแบบนี้ไม่จำเป็นจะต้องใช้บอยนัก แต่จะสำคัญเพราะเป็นการอ่านครั้งแรกกับคู่อ่าน , เป็นคำใหม่ที่คู่อ่านไม่คุ้นตา , อ่านหนังสือใหม่หรือเริ่มเรื่องใหม่)

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้คู่อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ ผู้ช่วยสอนอ่าน พูดดัง ๆ เพื่อให้คู่อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้คู่อ่านพูดคำนั้นซ้ำ ๆ เช่น “ กลับ ”

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่ปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้น ๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยมถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า เลี้ยง , ออกไป , นอกบ้าน , กลับ , ในบ้าน ได้อย่างน้อย 2 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 2 คำ

แผนการสอน ที่ 2

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 5 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 9) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ เลี้ยง , ออกไป , นอกบ้าน , กลับ , ในบ้าน

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า เลี้ยง , ออกไป , นอกบ้าน , กลับ , ในบ้าน ได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ผู้ช่วยสอนอ่านจะทำการทบทวนเนื้อเรื่องของวันจันทร์ และสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่องก่อนจะเข้าสู่การสอนอ่านตามแบบ โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ เหลือ 4 ชั้น โดยข้ามขั้นที่ 1 ไปเป็น เริ่มต้นที่

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้คู่อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยสอนอ่าน พูดตั้ง ๆ เพื่อให้คู่อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้คู่อ่านพูดคำนั้นซ้ำๆ เช่น “ กลับ ”

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่ปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ตั้ง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้นๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็น อย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยม ถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า เลี้ยง , ออกไป , นอกบ้าน , กลับ , ในบ้าน ได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 3 คำ

แผนการสอน ที่ 3

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
 สัปดาห์ที่ 5 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 9) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ เลี้ยง , ออกไป , นอกบ้าน , กลับ , ในบ้าน

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า เลี้ยง , ออกไป , นอกบ้าน , กลับ , ในบ้าน ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ (Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะต้องทำการทบทวน หรือสนทนาซักถามถึงเนื้อเรื่องที่เรียนไปแล้ว หลังจากนั้นก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ โดยวันที่ 3 จะลดขั้นตอนการสอนเหลือ 3 ขั้น คือ เริ่มจากขั้นที่ 3 ถึงขั้นที่ 5 ดังนี้

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่ง que เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้น ๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

หลังจากทำกิจกรรมการอ่านตามแบบทั้ง 3 ขั้นแล้ว ผู้ช่วยสอนอ่านให้คู่อ่านวาดภาพตามเนื้อเรื่องในหน้าที่ 9

คำที่ใช้ในการกระตุ้นผู้อ่าน เมื่อผู้อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็น
 อย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่ผู้อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยม
 ถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. สมุดวาดเขียน , ดินสอ , สีเทียน และยางลบ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า เลี้ยง , ออกไป , นอกบ้าน ,
 กลับ , ในบ้าน ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ 4 คำ

แผนการสอน ที่ 4

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
 สัปดาห์ที่ 5 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 9) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ เลี้ยง , ออกไป , นอกบ้าน , กลับ , ในบ้าน

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า เลี้ยง , ออกไป , นอกบ้าน , กลับ , ในบ้าน ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ(Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะสนทนากับคู่อ่าน และทบทวนเนื้อเรื่องที่อ่านหลังจากนั้นจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ โดยในวันที่ 4 จะมี 3 ชั้น คือ จากชั้นที่ 4 ถึง ชั้นที่ 6 ดังนี้

ชั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้นๆ ชั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้ คล่องและถูกต้องหรือไม่

ชั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในชั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

ชั้นที่ 6 อ่านตามลำพัง หลังจากที่ได้ฝึกอ่านในชั้นต่าง ๆ มาแล้ว 3 วัน คู่อ่านอาจจะรู้สึกมั่นใจและต้องการอ่านตามลำพัง ในชั้นนี้สำคัญมาก ในขณะที่อ่านคู่อ่านจะอ่านดัง ๆ และชี้คำในเนื้อเรื่องนั้นไปด้วย หากคู่อ่านเกิดลังเลหรือรีรอในการอ่านบางคำ ผู้ช่วยสอนอ่าน ควรอ่านคำนั้น ๆ และให้คู่อ่านพูดตาม

เมื่อคู่อ่าน อ่านเสร็จแล้ว ผู้ช่วยสอนอ่านควรพูดว่า “เอาละเสร็จแล้ว เธออ่านได้ดีขึ้นจริง ๆ ”

ขั้นสรุป ผู้ช่วยสอนอ่านสนทนาซักถามร่วมกับคู่อ่านและให้คู่อ่านทำแบบประเมินความเข้าใจถึงคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้อีกครั้งเพื่อความถูกต้องและเข้าใจคำในเนื้อเรื่องดังกล่าว

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า เลี้ยง , ออกไป , นอกบ้าน , กลับ , ในบ้าน ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ถูกต้อง 80 %

แผนการสอน ที่ 1

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 6 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 10 - 11) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำ ในเนื้อเรื่อง คือ คนเดียว , สอน , ช่วยเหลือกัน , ทุกคน , เข้าใจ

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า คนเดียว , สอน , ช่วยเหลือกัน , ทุกคน , เข้าใจ ได้อย่างน้อย 2 คำ

2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ(Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะมีการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือที่จะให้ผู้อ่าน อ่าน ทั้งให้ดูภาพของหน้าที่จะให้อ่าน และให้ผู้อ่านเดาสถานการณ์ต่อไปว่าจะเกิดอะไรขึ้น หลังจากสนทนากันแล้วก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ

โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านตามแบบ ผู้ช่วยสอนอ่านให้ตัวอย่างกับผู้อ่านว่าการอ่านที่ดีมีลักษณะอย่างไรโดยอ่านคำและให้ผู้อ่านชี้คำในเนื้อเรื่องนั้น และจะต้องอ่านในอัตราเร็วเท่าที่ผู้อ่านจะสามารถชี้คำนั้น ๆ ได้และจะต้องไม่อ่านเร็วกว่าที่ผู้อ่านชี้ได้สบาย ๆ (ในขั้นต้นแบบนี้ไม่จำเป็นจะต้องใช้บอยนัก แต่จะสำคัญเพราะเป็นการอ่านครั้งแรกกับผู้อ่าน , เป็นคำใหม่ที่ผู้อ่านไม่คุ้นตา , อ่านหนังสือใหม่หรือเริ่มเรื่องใหม่)

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้ผู้อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยสอนอ่าน พูดดัง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้ผู้อ่านพูดคำนั้นซ้ำ ๆ เช่น " คนเดียว " ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่ปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้น ๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยมถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า คนเดียว , สอน , ช่วยเหลือกัน , ทุกคน , เข้าใจ ได้อย่างน้อย 2 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 2 คำ

แผนการสอน ที่ 2

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 6 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 10 – 11) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำ ในเนื้อเรื่อง คือ คนเดียว , สอน , ช่วยเหลือกัน , ทุกคน , เข้าใจ

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า คนเดียว , สอน , ช่วยเหลือกัน , ทุกคน , เข้าใจ ได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ผู้ช่วยสอนอ่านจะทำการทบทวนเนื้อเรื่องของวันจันทร์ และสนทนากับเนื้อเรื่อง ก่อนจะเข้าสู่การสอนอ่านตามแบบ โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ เหลือ 4 ชั้น โดยข้ามขั้นที่ 1 ไปเป็น เริ่มต้นที่

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้ผู้อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยสอนอ่าน พูดดัง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้ผู้อ่านพูดคำนั้นซ้ำ ๆ เช่น " คนเดียว "

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่เปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้ผู้อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้ผู้อ่านอ่านคำนั้น ๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบผู้อ่านว่า อ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยมถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า คนเดียว , สอน , ช่วยเหลือกัน , ทุกคน , เข้าใจ ได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 3 คำ

แผนการสอน ที่ 3

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม

สัปดาห์ที่ 6 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 10 - 11) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของ คำในเนื้อเรื่อง คือ คนเดียว , สอน , ช่วยเหลือกัน , ทุกคน , เข้าใจ

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า คนเดียว , สอน , ช่วยเหลือกัน , ทุกคน , เข้าใจ ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ(Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะต้องทำการ ทบทวน หรือสนทนาซักถามถึงเนื้อเรื่องที่เรียนไปแล้ว หลังจากนั้นก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ โดยวันที่ 3 จะลดขั้นตอนการสอนเหลือ 3 ขั้น คือ เริ่มจากขั้นที่ 3 ถึงขั้นที่ 5 ดังนี้

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำใน ประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้น ๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่า อ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และ พยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่าน ให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

หลังจากทำกิจกรรมการอ่านตามแบบทั้ง 3 ขั้นแล้ว ผู้ช่วยสอนอ่านให้คู่อ่าน เลือกวาดภาพตามเนื้อเรื่องในหน้าที่ 10 - 11 ได้ตามใจชอบ

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็น
 อย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยม
 ถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. สมุดวาดเขียน , ดินสอ , สีเทียน และยางลบ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า คนเดียว , สอน ,
 ช่วยเหลือกัน , ทุกคน , เข้าใจ ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ 4 คำ

แผนการสอน ที่ 4

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม

สัปดาห์ที่ 6 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 10 - 11) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของ คำในเนื้อเรื่อง คือ คนเดียว , สอน , ช่วยเหลือกัน , ทุกคน , เข้าใจ

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า คนเดียว , สอน , ช่วยเหลือกัน ทุกคน , เข้าใจ ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ (Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะสนทนากับคู่อ่าน และทบทวนเนื้อเรื่องที่อ่านหลังจากนั้นจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ โดยในวันที่ 4 จะมี 3 ชั้น คือ จากชั้นที่ 4 ถึง ชั้นที่ 6 ดังนี้

ชั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้นๆ ชั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ชั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในชั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

ชั้นที่ 6 อ่านตามลำพัง หลังจากที่ได้ฝึกอ่านในชั้นต่าง ๆ มาแล้ว 3 วัน คู่อ่านอาจจะรู้สึกมั่นใจและต้องการอ่านตามลำพัง ในชั้นนี้สำคัญมาก ในขณะที่อ่านคู่อ่านจะอ่านดัง ๆ และชี้คำในเนื้อเรื่องนั้นไปด้วย หากคู่อ่านเกิดลังเลหรือรื้อในการอ่านบางคำ ผู้ช่วยสอนอ่านควรอ่านคำนั้น ๆ และให้คู่อ่านทำตาม

เมื่อคู่อ่าน อ่านเสร็จแล้ว ผู้ช่วยสอนอ่านควรพูดว่า " เอาจริงแล้ว เธออ่านได้ดีขึ้นจริง ๆ "

ขั้นสรุป ผู้ช่วยสอนอ่านสนทนาซักถามร่วมกับผู้อ่านและให้ผู้อ่านทำแบบประเมินความเข้าใจถึงคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้อีกครั้งเพื่อความถูกต้องและเข้าใจคำในเนื้อเรื่องดังกล่าว

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า คนเดียว ,สอน ,ช่วยเหลือกัน ทุกคน , เข้าใจ ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ถูกต้อง 80 %

แผนการสอน ที่ 1

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
 สัปดาห์ที่ 7 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 12) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ ทุกอย่าง , เต็มใจ , ได้ , ทำงาน , ความสุข

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ทุกอย่าง , เต็มใจ, ได้ , ทำงาน , ความสุข ได้อย่างน้อย 2 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ (Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะมีการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือที่จะให้คู่อ่าน อ่าน ทั้งให้ดูภาพของหน้าที่จะให้อ่าน และให้คู่อ่านเดาสถานการณ์ต่อไปว่าจะเกิดอะไรขึ้น หลังจากสนทนากันแล้วก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ

โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ มี 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านตามแบบ ผู้ช่วยสอนอ่านให้ตัวอย่างกับคู่อ่านว่าการอ่านที่ดีมีลักษณะอย่างไรโดยอ่านคำและให้คู่อ่านชี้คำในเนื้อเรื่องนั้น และจะต้องอ่านในอัตราเร็วเท่าที่คู่อ่านจะสามารถชี้คำนั้น ๆ ได้และจะต้องไม่อ่านเร็วกว่าที่คู่อ่านชี้ได้สบาย ๆ (ในขั้นตัวแบบนี้ไม่จำเป็นจะต้องใช้บอยนัก แต่จะสำคัญเพราะเป็นการอ่านครั้งแรกกับคู่อ่าน , เป็นคำใหม่ที่คู่อ่านไม่คุ้นตา , อ่านหนังสือใหม่หรือเริ่มเรื่องใหม่)

ขั้นที่ 2 ค้นหา ให้คู่อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ ผู้ช่วยสอนอ่าน พูดดัง ๆ เพื่อให้คู่อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้คู่อ่านพูดคำนั้นซ้ำ ๆ เช่น " ความสุข "

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่ปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้น ๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยมถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ทุกอย่าง , เต็มใจ, ได้ , ทำงาน , ความสุข ได้อย่างน้อย 2 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 2 คำ

แผนการสอน ที่ 2

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม

สัปดาห์ที่ 7 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 12) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ ทุกอย่าง , เต็มใจ , ได้ , ทำงาน , ความสุข

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ทุกอย่าง , เต็มใจ , ได้ , ทำงาน , ความสุข ได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ผู้ช่วยสอนอ่านจะทำการทบทวนเนื้อเรื่องของวันจันทร์ และสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่องก่อนจะเข้าสู่การสอนอ่านตามแบบ โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ เหลือ 4 ชั้น โดยข้ามขั้นที่ 1 ไปเป็น เริ่มต้นที่

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้คู่อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยสอนอ่าน พูดดัง ๆ เพื่อให้คู่อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้คู่อ่านพูดคำนั้นซ้ำๆ เช่น “ ความสุข ”

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่ปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้นๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยมถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ทุกอย่าง , เต็มใจ , ได้ , ทำงาน , ความสุข ได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 3 คำ

แผนการสอน ที่ 3

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม

สัปดาห์ที่ 7 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 12) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ ทุกอย่าง , เต็มใจ , ได้ , ทำงาน , ความสุข

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ทุกอย่าง , เต็มใจ , ได้ , ทำงาน , ความสุข ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ (Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะต้องทำการทบทวน หรือสนทนาซักถามถึงเนื้อเรื่องที่เรียนไปแล้ว หลังจากนั้นก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ โดยวันที่ 3 จะลดขั้นตอนการสอนเหลือ 3 ขั้น คือ เริ่มจากขั้นที่ 3 ถึงขั้นที่ 5 ดังนี้

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้ผู้อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้ผู้อ่านอ่านคำนั้นๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบผู้อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับผู้อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าผู้อ่านเล็กน้อย และให้ผู้อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่ผู้อ่านสามารถชี้ได้

หลังจากทำกิจกรรมการอ่านตามแบบทั้ง 3 ขั้นแล้ว ผู้ช่วยสอนอ่านให้ผู้อ่านวาดภาพตามเนื้อเรื่องในหน้าที่ 12

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็น
 อย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยม
 ถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. สมุดวาดเขียน , ดินสอ , สีเทียน และยางลบ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ทุกอย่าง , เต็มใจ , ได้ ,
 ทำงาน , ความสุข ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ 4 คำ

แผนการสอน ที่ 4

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม

สัปดาห์ที่ 7 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 12) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คือ ทุกอย่าง , เต็มใจ , ได้ , ทำงาน , ความสุข

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ทุกอย่าง , เต็มใจ , ได้ , ทำงาน , ความสุข ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ (Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะสนทนากับคู่อ่าน และทบทวนเนื้อเรื่องที่อ่านหลังจากนั้นจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ โดยในวันที่ 4 จะมี 3 ชั้น คือ จากชั้นที่ 4 ถึง ชั้นที่ 6 ดังนี้

ชั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้นๆ ชั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ชั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในชั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

ชั้นที่ 6 อ่านตามลำพัง หลังจากฝึกอ่านในชั้นต่าง ๆ มาแล้ว 3 วัน คู่อ่านอาจจะรู้สึกมั่นใจและต้องการอ่านตามลำพัง ในชั้นนี้สำคัญมาก ในขณะที่อ่านคู่อ่านจะอ่านดัง ๆ และชี้คำในเนื้อเรื่องนั้นไปด้วย หากคู่อ่านเกิดลังเลหรือรีอในการอ่านบางคำ ผู้ช่วยสอนอ่านควรอ่านคำนั้น ๆ และให้คู่อ่านพูดตาม

เมื่อคู่อ่าน อ่านเสร็จแล้ว ผู้ช่วยสอนอ่านควรพูดว่า “เอาละเสร็จแล้ว เธออ่านได้ดีขึ้นจริง ๆ ”

ขั้นสรุป ผู้ช่วยสอนอ่านสนทนาซักถามร่วมกับคู่อ่านและให้คู่อ่านทำแบบประเมินความเข้าใจถึงคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้อีกครั้งเพื่อความถูกต้องและเข้าใจคำในเนื้อเรื่องดังกล่าว

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ทุกอย่าง , เต็มใจ, ได้ , ทำงาน , ความสุข ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ถูกต้อง 80 %

แผนการสอน ที่ 1

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
 สัปดาห์ที่ 8 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 13 - 14) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำ ในเนื้อเรื่อง คือ ชม , ดี , สนุกสนาน , มี , ของ

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ชม , ดี , สนุกสนาน , มี , ของได้อย่างน้อย 2 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ (Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะมีการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือที่จะให้ผู้อ่าน อ่าน ทั้งให้ดูภาพของหน้าที่จะให้อ่าน และให้ผู้อ่านเดาสถานการณ์ต่อไปว่าจะเกิดอะไรขึ้น หลังจากสนทนากันแล้วก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ

โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ มี 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านตามแบบ ผู้ช่วยสอนอ่านให้ตัวอย่างกับผู้อ่านว่าการอ่านที่ดีมีลักษณะอย่างไรโดยอ่านคำและให้ผู้อ่านชี้คำในเนื้อเรื่องนั้น และจะต้องอ่านในอัตราเร็วเท่าที่ผู้อ่านจะสามารถชี้คำนั้น ๆ ได้และจะต้องไม่อ่านเร็วกว่าที่ผู้อ่านชี้ได้สบาย ๆ (ในขั้นตัวแบบนี้ไม่จำเป็นจะต้องใช้บอยนัก แต่จะสำคัญเพราะเป็นการอ่านครั้งแรกกับผู้อ่าน , เป็นคำใหม่ที่ผู้อ่านไม่คุ้นตา , อ่านหนังสือใหม่หรือเริ่มเรื่องใหม่)

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้ผู้อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยสอนอ่าน พูดดัง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้ผู้อ่านพูดคำนั้นซ้ำ ๆ เช่น “ ชม ”

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่ปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้น ๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยมถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ชม , ดี , สนุกสนาน , มี , ของได้อย่างน้อย 2 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย 2 คำ

แผนการสอน ที่ 2

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 8 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 13 - 14) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของ คำในเนื้อเรื่อง คือ ชม , ดี , สนุกสนาน , มี , ของ

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ชม , ดี , สนุกสนาน , มี , ของได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ผู้ช่วยสอนอ่านจะทำการทบทวนเนื้อเรื่องของวันจันทร์ และสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ก่อนจะเข้าสู่การสอนอ่านตามแบบ โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ เหลือ 4 ชั้น โดยข้ามขั้นที่ 1 ไปเป็น เริ่มต้นที่

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ ให้ผู้อ่านเอามือทั้งสองปิดบนหน้าหนังสือ หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยสอนอ่าน พุดดัง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านหาคำที่อยู่ในหน้านั้น และให้ผู้อ่านพุดคำนั้นซ้ำ ๆ เช่น “ ชม ”

ก่อนจะเอามือออกจากหน้าหนังสือที่ปิดไว้ และให้หาคำดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้ผู้อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พุดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำใน ประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้ผู้อ่านอ่านคำนั้น ๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบผู้อ่านว่า อ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับผู้อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าผู้อ่านเล็กน้อย และให้ผู้อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่ผู้อ่านสามารถชี้ได้

คำที่ใช้ในการกระตุ้นคู่อ่าน เมื่อคู่อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็น
 อย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่คู่อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยม
 ถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ชม , ดี , สนุกสนาน , มี ,
 ของได้อย่างน้อย 3 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้อย่างน้อย
 3 คำ

แผนการสอน ที่ 3

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 8 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 13 – 14) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของ คำในเนื้อเรื่อง คือ ชม , ดี , สนุกสนาน , มี , ของ

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ชม , ดี , สนุกสนาน , มี , ของได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ (Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะต้องทำการ ทบทวน หรือสนทนาซักถามถึงเนื้อเรื่องที่เรียนไปแล้ว หลังจากนั้นก็จะเริ่มสอนอ่านตามแบบ โดยวันที่ 3 จะลดขั้นตอนการสอนเหลือ 3 ขั้น คือ เริ่มจากขั้นที่ 3 ถึงขั้นที่ 5 ดังนี้

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำใดคำหนึ่งที่เลือกให้คู่อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้พูดคำนี้ดัง ๆ และอ่านซ้ำ ๆ หลังจากนั้นก็เลือกคำอื่น ๆ อีก 4 คำ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำใน ประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้นๆ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่า อ่านได้คล่องและถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในขั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และ พยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่าน ให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

หลังจากทำกิจกรรมการอ่านตามแบบทั้ง 3 ขั้นแล้ว ผู้ช่วยสอนอ่านให้คู่อ่าน เลือกวาดภาพตามเนื้อเรื่องในหน้าที่ 13 - 14 ได้ตามใจชอบ

คำที่ใช้ในการกระตุ้นผู้อ่าน เมื่อผู้อ่านสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็น
 อย่างดี ในแต่ละขั้นที่สอน ผู้ช่วยสอนอ่านควรกล่าวชมและให้กำลังใจแก่ผู้อ่านทุกครั้ง เช่น เยี่ยม
 ถูกต้อง ดีมาก เก่งจริง ๆ ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. สมุดวาดเขียน , ดินสอ , สีเทียน และยางลบ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ชม , ดี , สนุกสนาน , มี ,
 ของได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ 4 คำ

แผนการสอน ที่ 4

วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง บ้านของผม
สัปดาห์ที่ 8 จำนวน 1 คาบ จำนวนคาบทั้งหมด 4 คาบ

สาระสำคัญ คำศัพท์ เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้

เนื้อหา เรื่องบ้านของผม (หน้าที่ 13 - 14) เป็นการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของ คำในเนื้อเรื่อง คือ ชม , ดี , สนุกสนาน , มี , ของ

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ชม , ดี , สนุกสนาน , มี , ของ ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ก่อนจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ(Modelled Reading) ผู้ช่วยสอนอ่านจะสนทนากับคู่อ่าน และทบทวนเนื้อเรื่องที่อ่านหลังจากนั้นจะเริ่มสอนอ่านตามแบบ โดยในวันที่ 4 จะมี 3 ชั้น คือ จากชั้นที่ 4 ถึง ชั้นที่ 6 ดังนี้

ชั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว ผู้ช่วยสอนอ่านชี้คำในแต่ละคำในประโยคที่จะอ่าน และจากคำที่ฝึกอ่าน และให้คู่อ่านอ่านคำนั้นๆ ชั้นนี้เป็นการตรวจสอบคู่อ่านว่าอ่านได้ คล่องและถูกต้องหรือไม่

ชั้นที่ 5 อ่านคู่กัน ในชั้นนี้ผู้ช่วยสอนอ่านจะอ่านไปด้วยกันกับคู่อ่าน และพยายามอ่านล่วงหน้าคู่อ่านเล็กน้อย และให้คู่อ่านชี้คำที่จะอ่านแต่ละคำโดยผู้ช่วยสอนอ่าน อ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่คู่อ่านสามารถชี้ได้

ชั้นที่ 6 อ่านตามลำพัง หลังจากฝึกอ่านในชั้นต่าง ๆ มาแล้ว 3 วัน คู่อ่านอาจจะรู้สึกมั่นใจและต้องการอ่านตามลำพัง ในชั้นนี้สำคัญมาก ในขณะที่อ่านคู่อ่านจะอ่านดัง ๆ และชี้คำในเนื้อเรื่องนั้นไปด้วย หากคู่อ่านเกิดลังเลหรือรือในการอ่านบางคำ ผู้ช่วยสอนอ่าน ควรอ่านคำนั้น ๆ และให้คู่อ่านพูดตาม

เมื่อคู่อ่าน อ่านเสร็จแล้ว ผู้ช่วยสอนอ่านควรพูดว่า “เฮอะเสร็จแล้ว เธออ่านได้ดีขึ้นจริง ๆ ”

ขั้นสรุป ผู้ช่วยสอนอ่านสนทนาซักถามร่วมกับคู่อ่านและให้คู่อ่านทำแบบประเมินความเข้าใจถึงคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้อีกครั้งเพื่อความถูกต้องและเข้าใจคำในเนื้อเรื่องดังกล่าว

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องคือคำว่า ชม , ดี , สนุกสนาน , มี , ของ ได้ 4 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำจากการสนทนากับผู้ช่วยสอนได้ถูกต้อง 80 %

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสมคิด บุญบูรณ์
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 2 ธันวาคม พุทธศักราช 2512
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านพักครูโรงเรียนบ้านแม่ทุเลา ตำบลไทยชนะศึก อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย 64150
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านแม่ทุเลา อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2531	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนฟากกว๊านวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
พ.ศ. 2535	ค.บ. วิชาเอกการประถมศึกษา วิทยาลัยครูเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2546	กศ.ม. วิชาเอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดกรุงเทพมหานคร